Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/3110

18.12.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/3110

av den 27 november 2024

om fastställande av harmoniserade regler för saluföring av byggprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 305/2011

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ([3]) är en inremarknadsrättslig åtgärd med syftet att harmonisera villkoren för saluföring av byggprodukter och undanröja hinder för handeln med byggprodukter mellan medlemsstaterna.

(2) Enligt förordning (EU) nr 305/2011 åligger det tillverkaren att upprätta en prestandadeklaration för en byggprodukt som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation för att den ska få släppas ut på marknaden. Tillverkaren tar därigenom på sig ansvaret för att produkten överensstämmer med deklarerad prestanda och tillämpliga krav. Tillverkare är undantagna från denna skyldighet för vissa produkter.

(3) Erfarenheterna av genomförandet av förordning (EU) nr 305/2011, den utvärdering som kommissionen genomförde 2019 samt rapporten om Europeiska organisationen för teknisk bedömning har visat att reglerna om byggprodukter i olika avseenden inte har motsvarat förväntningarna, inbegripet när det gäller utveckling av standarder och marknadskontroll. Dessutom har synpunkter som inkommit under utvärderingen visat på behovet att minska överlappningar, avlägsna motsägelser och repetitiva krav, inbegripet i förhållande till annan unionslagstiftning, för att skapa större rättslig klarhet och begränsa den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna. Det är därför nödvändigt att uppdatera och anpassa ekonomiska aktörers rättsliga skyldigheter till de som anges i annan unionslagstiftning samt att lägga till nya bestämmelser, inbegripet när det gäller tekniska specifikationer och marknadskontroll, för att öka rättssäkerheten och undvika skiljaktiga tolkningar.

(4) Det är nödvändigt att upprätta välfungerande informationsflöden, inbegripet på elektronisk väg och genom användning av maskinläsbara format, för att säkerställa att samstämd och transparent information om byggprodukters prestanda finns tillgänglig längs hela leveranskedjan. Detta förväntas öka transparensen och effektiviteten i informationsöverföringen. Att säkerställa digital tillgång till heltäckande information om byggprodukter skulle bidra till digitaliseringen av byggsektorn som helhet och göra regelverket anpassade till den digitala tidsåldern. Tillgång till tillförlitlig och varaktig information skulle också innebära att ekonomiska och andra aktörer inte skulle bidra till varandras bristande överensstämmelse med kraven.

([1]) EUT C 75, 28.2.2023, s. 159.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 november 2024.
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

(5) I Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2021 om genomförandet av förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter (byggproduktförordningen) ([4]) välkomnades kommissionens mål att göra byggsektorn mer hållbar genom att åtgärda byggprodukternas hållbarhetsprestanda under översynen av förordning (EU) nr 305/2011, något som aviserades i kommissionens meddelande av den 11 mars 2020 med titeln *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*. I rådets slutsatser om den cirkulära ekonomin inom byggsektorn av den 28 november 2019 uppmanades kommissionen att underlätta byggprodukters cirkularitet vid översynen av förordning (EU) nr 305/2011. I kommissionens meddelande av den 10 mars 2020 med titeln *En ny industristrategi för EU* betonades behovet att ta itu med byggprodukternas hållbarhet och framhölls att en mer hållbar bebyggd miljö är avgörande för Europas omställning till klimatneutralitet. I kommissionens meddelande av den 5 maj 2021 med titeln *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning* nämndes byggsektorn som ett av de viktigaste ekosystem som har de största problemen med att nå klimat- och hållbarhetsmålen och ta till sig den digitala omställningen, som byggsektorns konkurrenskraft är beroende av. Därför bör det fastställas regler om deklaration av byggprodukters miljömässiga hållbarhetsprestanda, inbegripet möjligheten att fastställa relevanta tröskelnivåer och klasser. Prestandaklasser för produkters miljöprestanda bör korrekt återspegla mångfalden av produkter och teknikens utvecklingsnivå för produkterna och bör göra det möjligt att på ett precist sätt identifiera de mest miljövänliga produkterna. När sådana prestandaklasser hänvisar till miljöpåverkan bör de dessutom vara begripliga och bör inte vara vilseledande eller göra det möjligt att förflytta bördan.

(6) I kommissionens meddelande av den 2 februari 2022 *En EU-strategi för standardisering – Globala standarder för en resilient, grön och digital inre marknad i EU* nämns dessutom byggsektorn som ett av de mest relevanta områdena där harmoniserade standarder skulle kunna förbättra konkurrenskraften och minska marknadshindren.

(7) För att eftersträva miljömålen, inbegripet kampen mot klimatförändringar och omställningen till en cirkulär ekonomi, är det nödvändigt att, utan att oproportionerligt öka byråkratin och kostnaderna för ekonomiska aktörer, särskilt små- och medelstora företag, fastställa nya miljöskyldigheter och lägga grunden för utveckling och tillämpning av en bedömningsmetod för beräkning av hur miljömässigt hållbara byggprodukter är. Beräkningarna bör omfatta produktens livscykel med hjälp av de metoder som fastställts genom standardisering. För nya produkter bör de beräknade livscyklerna omfatta alla stadier under en byggprodukts livslängd, från förvärv av råmaterial eller framställning ur naturresurser till slutligt bortskaffande, inbegripet potentiella fördelar och belastningar utanför gränserna. För begagnade och återtillverkade produkter bör den beräknade livscykeln börja med demonteringen från ett byggnadsverk och omfatta alla påföljande stadier fram till det slutliga bortskaffandet. Kommissionen bör tillhandahålla programvara för att utföra beräkningen, särskilt de karakteriseringsfaktorer som är tillämpliga i enlighet med den europeiska standarden EN 15804 eller framtida tillämpliga standarder. Alla uppdateringar av denna programvara bör meddelas och bör leda till en uppdatering av de relevanta beräkningarna inom ett år.

(8) För att säkerställa byggprodukternas säkerhet och funktion och därigenom byggnadsverkens samt arbetstagarnas och användarnas säkerhet är det nödvändigt att säkerställa att vissa tjänsteleverantörer, exempelvis leverantörer av distributionstjänster, onlinemarknadsplatser och leverantörer av förmedlingstjänster, inte bidrar till andra aktörers bristande överensstämmelse. Det är därför nödvändigt att göra relevanta bestämmelser tillämpliga även på dessa tjänster och på dem som tillhandahåller dem.

(9) För att skapa den nödvändiga kopplingen mellan byggprodukter och byggnadsverk, inbegripet byggnader i vilka byggprodukterna kan infogas, bör begreppet byggnadsverk definieras enbart för tillämpningen av denna förordning och utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet att definiera och reglera byggnadsverk och byggnader.

(10) För att undvika att innovativa distributionsmodeller används för att kringgå skyldigheterna enligt denna förordning bör det klargöras att varje leverans av en produkt i samband med kommersiell verksamhet, inbegripet när äganderätten till eller innehavet av produkterna överförs som en del av tillhandahållandet av en tjänst, skulle betraktas som att produkten tillhandahålls på marknaden.

(11) Säkerställandet av fri rörlighet för byggsatser för byggprodukterskulle stödja industrins konkurrenskraft. Denna strategi skulle öka marknadsräckvidden, effektivisera produktionsprocesserna för företag och öka bekvämligheten för både konsumenter och företag.

([4]) EUT C 474, 24.11.2021, s. 41.

(12) Huruvida byggprodukter uppfyller kraven i unionslagstiftningen beror i många fall på om deras nyckelkomponenter överensstämmer med lagstiftningen. Eftersom nyckelkomponenter i många fall är integrerade i olika byggprodukter skulle säkerställandet av säkerhet och skyddet av miljön, inbegripet klimatet, bättre kunna uppnås om dessa nyckelkomponenter bedömdes i tidigare led, dvs. om deras prestanda och överensstämmelse bedömdes på förhand och oberoende av bedömningen av den slutliga byggprodukt som de är integrerade i. På samma sätt skulle marknadskontrollen bli effektivare om nyckelkomponenter som inte överensstämmer kunde identifieras och hanteras särskilt. Det är därför nödvändigt att fastställa obligatoriska regler för byggprodukters nyckelkomponenter. Samma tillvägagångssätt bör användas för delar eller material som är avsedda att användas för byggprodukter som skulle gynnas av en frivillig tillämpning av förordningen.

(13) Föremål som byggprodukter, deras nyckelkomponenter eller andra delar eller material kan släppas ut på marknaden som sådana eller som en uppsättning separata komponenter som är avsedda att användas tillsammans, och bör omfattas av särskilda harmoniserade tekniska specifikationer. För att förenkla tillämpningen av denna förordning bör de produkter och komponenter som omfattas av dess tillämpningsområde tydligt anges. En sådan identifiering bör dock inte utesluta möjligheten att marknadsföra komponenterna som byggprodukter när dessa komponenter släpps ut på marknaden separat, som nyckelkomponenter eller på annat sätt.

(14) Samtidigt som det behålls ett brett möjligt tillämpningsområde för denna förordning, bör dess tillämpning på vissa produkter som redan harmoniserats genom andra unionsrättsakter uteslutas för att undvika överlappningar i lagstiftningen. Av samma skäl är det också viktigt att skilja mellan aspekter av samma produkter som omfattas av den här förordningen och aspekter som regleras genom annan sektorslagstiftning. Detta är till exempel fallet med belysningsprodukter och elektriska och elektroniska produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU ([5]), 2014/30/EU ([6]), 2014/53/EU ([7]) och 2001/95/EG ([8]). Den här förordningens breda tillämpningsområde bör dock inte tolkas som en avsikt att harmonisera alla produkter som kan släppas ut på marknaden för infogande i byggnadsverk. Produkter som inte lämpar sig för harmonisering, till exempel på grund av sin koppling till kulturarv, deras användning av specifika material som kan anskaffas endast på vissa orter eller på grund av olikartade förhållanden mellan medlemsstaterna, bör inte omfattas av den här förordningens harmoniserande verkan. Detta skulle kunna uppnås genom ett aktivt val att inte sträva efter att dessa produkter ska omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer.

(15) Begagnade produkter som omfattas av denna förordning och som importeras från tredjeländer bör, i avsaknad av särskilda regler för begagnade produkter, omfattas av samma regler som nya byggprodukter.

(16) Byggprodukter som släpps ut på marknaden i unionens yttersta randområden importeras ofta från grannländer och omfattas därför inte av unionsrättens krav. Att ställa unionsrättsliga krav på dessa byggprodukter skulle bli oproportionerligt kostsamt. Samtidigt omsätts byggprodukter tillverkade i de yttersta randområdena sällan i andra medlemsstater. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att undanta byggprodukter som släpps ut på marknaden i unionens yttersta randområden från dessa krav.

(17) För att säkerställa en stark koppling mellan standarder och medlemsstaternas regleringsbehov bör en expertgrupp stödja kommissionen vid utarbetandet av begäranden om standardisering och andra harmoniserade tekniska specifikationer. Expertgruppens arbete bör följa en arbetsplan som fastställts på grundval av synpunkter från medlemsstaterna utöver övergripande unionsprioriteringar såsom EU:s klimatmål och mål för den cirkulära ekonomin. Vid fastställandet av arbetsplanens prioriteringar bör kommissionen ägna särskild uppmärksamhet åt ersättandet av de harmoniserade tekniska specifikationer som antagits enligt förordning (EU) nr 305/2011. Kommissionen bör en gång om året underrätta medlemsstaterna och Europaparlamentet om hur genomförandet av arbetsplanen fortskrider, inbegripet information om de begäranden om standardisering som utfärdats, antalet standarder som föreslagits av de europeiska standardiseringsorganisationerna, den genomsnittliga tid som

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96, 29.3.2014, s. 79).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

kommissionen behöver för att bedöma standarderna och förhållandet mellan standarder som kommissionen godkänt och sådana som den avvisat.

(18) För att uppnå det grundläggande målet att harmonisera den inre marknaden för byggprodukter är det i enlighet med proportionalitetsprincipen nödvändigt och lämpligt att tillgodose medlemsstaternas regleringsbehov genom att fastställa endast de väsentliga egenskaper som är nödvändiga för att bedöma produktens prestanda. Fastställandet av dessa väsentliga egenskaper och de bedömningsmetoder som är tillämpliga på dem bör vara det mindre betungande tillvägagångssättet för att få tillräcklig tillförlitlighet, och överlappningar och inkonsekvenser bör härigenom kunna undvikas. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).

(19) För att uppnå största möjliga samstämdhet i lagstiftningen bör den här förordningen i möjligaste mån bygga på den övergripande rättsliga ramen, i detta fall på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ([9]). Det följer den senaste utvecklingen i produktlagstiftningen att tillhandahålla en reservlösning om de europeiska standardiseringsorganisationerna inte tillhandahåller giltiga harmoniserade standarder. När en europeisk standardiseringsorganisation tillhandahåller en harmoniserad standard i enlighet med en begäran om standardisering som innehåller inslag som inte tillgodoser medlemsstaternas regleringsbehov eller som inte är anpassade till unionens säkerhets-, miljö-, cirkularitets- och klimatmål, bör kommissionen revidera begäran om standardisering eller göra den harmoniserade standarden obligatorisk med begränsningar. En reservlösning bör vara möjlig att tillämpa på harmoniserade standarder som inte överensstämmer med en begäran om standardisering och som avser en produktfamilj eller produktkategori som inte redan omfattas av en harmoniserad standard, eller som redan omfattas av en harmoniserad standard som är tillämplig sedan mer än fem år tillbaka, eller som omfattas av en harmoniserad standard som är tillämplig med begränsningar.

(20) När det i harmoniserade standarder föreskrivs regler om bedömning av prestanda med avseende på väsentliga egenskaper av relevans för medlemsstaternas bygglagstiftning, bör dessa standarder göras obligatoriska vid tillämpningen av denna förordning som harmoniserade prestandastandarder, eftersom endast sådana obligatoriska standarder tjänar syftet att möjliggöra fri rörlighet för produkter och samtidigt säkerställa medlemsstaternas förmåga att ställa krav i fråga om produktegenskaper som rör de grundläggande kraven för byggnadsverk under hänsynstagande till den särskilda nationella situationen, exempelvis skillnader när det gäller klimat, geologi och geografi samt andra förutsättningar. När dessa två mål eftersträvas tillsammans krävs det att produkterna bedöms med hjälp av en samlad bedömningsmetod, varför metoden behöver vara obligatorisk. Frivilliga standarder kan dock användas för att genom delegerade akter specificerade för den relevanta produktfamiljen eller produktkategorin, göra produktkrav ännu mer konkreta, i linje med Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG ([10]). I linje med beslut nr 768/2008/EG bör sådana frivilliga standarder kunna tillhandahålla en presumtion om överensstämmelse med de krav som de omfattar.

(21) Bedömningen av prestanda med avseende på väsentliga egenskaper kan kräva att det fastställs tröskelnivåer. Frivilliga tröskelnivåer måste uppnås när det gäller vissa tillämpningsområden. Obligatoriska tröskelnivåer måste uppnås som ett villkor för att få släppa ut produkten på den inre marknaden oberoende av dess tillämpningsområde.

(22) För att bidra till de mål för den europeiska gröna given som anges i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given*, handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och handlingsplanen för nollförorening i kommissionens meddelande av den 12 maj 2021 med titeln *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* och för att säkerställa säkra byggprodukter, eftersom säkerhet är ett av de mål som ska eftersträvas i lagstiftningen enligt artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), är det nödvändigt med produktkrav på funktion, säkerhet och miljöskydd, inbegripet skydd för klimatet. När kommissionen fastställer dessa krav bör den ta itu med säkerhetsriskerna och beakta produktens potentiella bidrag till uppfyllandet av unionens klimat-, miljö- och energieffektivitetsmål under hela livscykeln. Dessa krav avser inte byggprodukternas prestanda. I motsats till dess föregångare, rådets direktiv 89/106/EEG ([11]), ges i förordning (EU) nr 305/2011 ingen möjlighet att fastställa sådana produktkrav. Vissa

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

([10]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

([11]) Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (EGT L 40, 11.2.1989, s. 12).

harmoniserade standarder för byggprodukter innehåller dock sådana produktkrav. De standarderna visar att det finns ett konkret behov av sådana krav på funktion, säkerhet och miljöskydd. Att artikel 114 i EUF-fördraget tjänar som rättslig grund för den här förordningen innebär också att en hög skyddsnivå för hälsa, säkerhet och miljömåste eftersträvas. Den här förordningen bör därför återinföra eller bekräfta produktkrav. Således bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på specificering av dessa krav för respektive produktfamilj eller produktkategori.

(23) Tillverkningen och distributionen av byggprodukter blir alltmer komplex, vilket leder till att det uppkommer nya specialiserade aktörer, exempelvis leverantörer av distributionstjänster. Av tydlighetsskäl bör vissa generella skyldigheter, bland annat skyldigheten att samarbeta med myndigheterna, vara tillämpliga på alla aktörer i leveranskedjan.

(24) För att främja harmoniserad praxis bland medlemsstaterna, även när det inte går att nå konsensus om praxis, bör kommissionen ges befogenhet att i ett begränsat antal frågor anta genomförandeakter om genomförandet av denna förordning. Respektive befogenhet bör avse skyldigheterna och rättigheterna för de ekonomiska aktörerna samt skyldigheterna för de anmälda organen.

(25) För att öka den rättsliga förutsebarheten och minska fragmenteringen av unionens marknad för byggprodukter är det nödvändigt att tydligt definiera det område som regleras på unionsnivå, den *harmoniserade zonen*, i motsats till det område som fortfarande omfattas av medlemsstaternas behörighet. Medlemsstaterna förblir behöriga att fastställa bestämmelser om byggnadsverk, inbegripet om deras utformning och dimensionering. Inrättandet av den harmoniserade zonen bör inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa nationella krav för byggnadsverk och bör inte sänka den befintliga och berättigade skyddsnivån i medlemsstaterna. Nationell miljöpolitik som är tillämplig på byggnadsverk bör inte betraktas som förbud mot eller hinder för tillhandahållande av produkter på marknaden så länge den respekterar den harmoniserade zonen.

(26) Medlemsstaterna fastställer säkerhetsnivån för byggnadsverk på grundval av sitt ansvar gentemot medborgarna, medan unionen fastställer ramvillkoren för den inre marknaden. Medlemsstaterna bibehåller behörigheten att anta bestämmelser om byggnadsverk. De grundläggande krav för byggnadsverk som anges i denna förordning bör fastställa de kopplingar till byggprodukter som är tekniskt nödvändiga och tjäna som grund för utfärdande av standardiseringsbegäranden till de europeiska standardiseringsorganisationerna för utveckling av harmoniserade standarder för byggprodukter och motsvarande delegerade akter liksom för utarbetandet av europeiska bedömningsdokument.

(27) Den harmoniserade zonen bör också tillämpas på offentliga kontrakt, bidrag eller andra positiva incitament med undantag för skatteincitament.

(28) För att göra en avvägning mellan att minska fragmenteringen av marknaden och medlemsstaternas legitima intresse av att reglera byggnadsverk är det nödvändigt att föreskriva en mekanism för att bättre återspegla medlemsstaternas behov vid utarbetandet av harmoniserade tekniska specifikationer. Av samma anledning bör det inrättas en ytterligare mekanism för förhandstillstånd som gör det möjligt för medlemsstaterna att av tvingande skäl som rör hälsa och människors säkerhet eller miljöskydd fastställa andra krav än de som fastställs i de harmoniserade tekniska specifikationerna för produkter som omfattas av den harmoniserade zonen. Denna mekanism bör ge medlemsstaterna möjlighet att, i väntan på uppdaterade harmoniserade tekniska specifikationer som tillgodoser deras regleringsbehov, anmäla och ansöka om tillstånd för nationella åtgärder som påverkar prestandan hos en väsentlig egenskap som inte omfattas av den harmoniserade tekniska specifikationen. Denna mekanism bör komplettera en medlemsstats möjlighet att i enlighet med artikel 114 i EUF-fördraget underrätta kommissionen om den anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga rön med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten i strid med harmoniserade tekniska specifikationer. För att säkerställa att godkända nationella åtgärder bara utgör tillfälliga avvikelser från den harmoniserade zonen är det viktigt att möjliggöra snabba samråd om behovet av att uppdatera harmoniserade tekniska specifikationer mot bakgrund av dessa regleringsbehov, inbegripet, när så är lämpligt, genom begäranden om standardisering med tidsfrister som specifikt fastställts för att hantera det brådskande läget.

(29) En cirkulär ekonomi, det centrala inslaget i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, kan främjas genom obligatoriska pantsystem och en skyldighet för tillverkare att återta äganderätten till nya produkter, överskottsprodukter eller osålda, icke specialtillverkade produkter. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att vidta

sådana åtgärder och fastställa skyldigheter när det gäller insamling och behandling av produkter för avfallsändamål. Produktens ägare bör ansvara för transporten tillbaka till distributören, importören eller tillverkaren.

(30) För att skapa större rättslig klarhet och minska den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna är det nödvändigt att undvika att byggprodukter blir föremål för flera bedömningar av samma aspekt av hälsa och människors säkerhet eller miljöskydd, inbegripet klimatskydd, enligt andra unionsrättsakter. Detta bekräftades av Refit-plattformen, inrättad genom kommissionens beslut C(2015)3261, som rekommenderade att kommissionen skulle prioritera att ta itu med problemen med överlappande och repetitiva krav. Eftersom kommissionen varken sänker eller inkräktar på den befintliga och berättigade skyddsnivån för byggnader i medlemsstaterna, bör den därför kunna fastställa på vilka villkor fullgörande av skyldigheter som föreskrivs i andra unionsrättsakter också fullgör vissa skyldigheter enligt denna förordning, om samma aspekt av människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, inbegripet klimatskydd, annars skulle bedömas enligt både denna förordning och annan unionsrätt.

(31) För att undvika medlemsstaterna och ekonomiska aktörer använder olika tillvägagångssätt bör dessutom kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget för att avgöra huruvida vissa föremål omfattas av definitionen av en produkt.

(32) Eftersom denna förordning utarbetas i enlighet med ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 ([12]), men med bestämmelser som är anpassade till de sektorsspecifika särdragen för byggprodukter, kommer den med begränsade undantag att vara den rättsakt som används för att harmonisera alla relevanta aspekter av byggprodukter, inbegripet hållbarhetsaspekter, även om dessa också skulle kunna hanteras genom förordning (EU) 2024/1781. Om ett politiskt behov identifieras horisontellt inom ramen för förordning (EU) 2024/1781 bör kommissionen i första hand använda den här förordningen för att tillgodose detta behov när det gäller byggprodukter. Endast i undantagsfall där kraven enligt den här förordningen är otillräckliga och inte kan ändras eller kompletteras inom rimlig tid bör det vara möjligt att tillämpa förordning (EU) 2024/1781 på byggprodukter på ett kompletterande sätt, förutsatt att det visas att de administrativa kostnaderna, inbegripet till följd av att ekonomiska aktörer potentiellt kan bli föremål för två förfaranden för bedömning av överensstämmelse, är rimliga. När det gäller energirelaterade produkter som ingår i arbetsplaner för ekodesign och som också är byggprodukter samt för intermediära produkter i den mening som avses i förordning (EU) 2024/1781, med undantag för cement, kommer den förordningen undantagsvis att prioriteras vid fastställandet av hållbarhetskrav. Detta kommer till exempel att gälla värmare, värmepannor, värmepumpar, utrustning för vatten- och rumsuppvärmning, fläktar, kyl- och ventilationssystem och solcellsprodukter, med undantag för solcellspaneler som är inbyggda i byggnadsverk. Den här förordningen skulle dock vid behov fortfarande vara tillämplig på ett kompletterande sätt, främst när det gäller säkerhetsaspekter även med beaktande av annan unionslagstiftning om produkter såsom gasapparater, lågspänningsapparater och maskiner. I händelse av oförenligheter med förordning (EU) 2024/1781 bör de berörda bestämmelserna i den här förordningen ha företräde. För andra produkter kan det, för att undvika onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna, uppstå behov av att fastställa på vilka villkor fullgörande av skyldigheter enligt annan unionsrätt också fullgör vissa skyldigheter enligt den här förordningen. För att fastställa sådana villkor bör kommissionen därför ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.

(33) För att skapa incitament för överensstämmelse bör tillverkaren av byggprodukter hållas ansvarig för oriktiga prestanda- och överensstämmelsedeklarationer.

(34) Den ökade återanvändningen av byggprodukter är en del av en övergång till en mer cirkulär ekonomi och en minskning av miljö- och koldioxidavtrycket från byggsektorn. Dessutom är andrahandsmarknaden för byggprodukter för närvarande inte särskilt utvecklad, och kraven på begagnade byggprodukter varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Därför bör begagnade byggprodukter, inbegripet andra begagnade föremål som omfattas av denna förordning, omfattas av långsiktig harmonisering genom att det införs en möjlighet att utarbeta särskilda harmoniserade tekniska specifikationer enligt denna förordning. Sådana harmoniserade tekniska specifikationer bör vara tillämpliga på begagnade produkter förutsatt att den begagnade produkten inte är avfall eller har upphört att vara avfall. Antagandet av särskilda harmoniserade tekniska specifikationer för begagnade produkter bör inte påverka tillämpningsområdet och definitionen av avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

2008/98/EG ([13]). Produkter som direkt återanvänds i ett byggnadsverk bör dock inte anses ha släppts ut på marknaden igen och bör därför inte omfattas av några åtgärder enligt denna förordning.

(35) För att skapa klarhet om den harmoniserade zonens omfattning är det viktigt att alla harmoniserade tekniska specifikationer tydligt anger huruvida deras tillämpningsområde omfattar eller utesluter begagnade produkter. Den omständigheten att begagnade produkter är uteslutna från tillämpningsområdet för en harmoniserad teknisk specifikation bör dock inte hindra ekonomiska aktörer från att välja att tillämpa denna förordning som om den begagnade produkten vore ny.

(36) Enligt definitionen av begagnade produkter bör harmoniserade tekniska specifikationer vilkas tillämpningsområde uttryckligen omfattar begagnade produkter även vara tillämpliga för begagnade produkter som har genomgått en omarbetningsprocess som går utöver återvinningsförfaranden som går ut på kontroll, rengöring och reparation och som i den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen definieras som icke väsentliga omarbetningsprocesser i förhållande till produktens prestanda. Vid beräkningen av återtillverkade produkters miljöpåverkan under livscykeln bör det, oberoende av den harmoniserade tekniska specifikationen, inte vara nödvändigt att inkludera händelser som inträffat före produktens sista demontering. Återtillverkade produkter bör också omfattas av krav eller incitament som främjar ett högt innehåll av återvunnet material.

(37) För att förbättra tillgången till lättillgänglig och heltäckande information om byggprodukter och därigenom bidra till deras säkerhet, funktion och hållbarhet bör det säkerställas att prestanda- och överensstämmelsedeklarationen innehåller all information som användare och myndigheter behöver. För att prestanda- och överensstämmelsedeklarationerna ska vara användbara för användarna bör tillverkarna kunna inkludera ytterligare information i dem, förutsatt att de förblir enhetliga och lätt läsbara och att de inte missbrukas som reklam.

(38) För att minska bördan för ekonomiska aktörer, särskilt tillverkare, bör ekonomiska aktörer som utfärdar prestanda- och överensstämmelsedeklarationer kunna tillhandahålla kopior av dessa deklarationer på elektronisk väg och ha tillstånd att göra dem tillgängliga på webbplatser på villkor att de inte kan ändras och är människo- och maskinläsbara, tillgängliga, åtkomliga och entydigt kopplade till produkten. För att förenkla kommunikationen i leveranskedjan bör prestanda- och överensstämmelsedeklarationerna ge användaren möjlighet att – via en it-applikation – kontrollera överensstämmelsen med tillämpningsreglerna i den medlemsstat där produkten används. En viktig förutsättning för maskinläsbara deklarationer är ett standardiserat it-format, vilket krävs för varje harmoniserad teknisk specifikation.

(39) För att tillverkarna ska kunna visa att de byggprodukter som omfattas av den fria rörligheten för varor uppfyller relevanta unionskrav är det nödvändigt att kräva en deklaration om överensstämmelse som kompletterar prestandadeklarationen, vilket även medför att regleringssystemet för byggprodukter hamnar närmare Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ([14]). För att minimera den potentiella administrativa bördan bör dock deklarationen om överensstämmelse och prestandadeklarationen vara kombinerade. Den administrativa bördan för små och medelstora företag bör minskas ytterligare genom riktade förenklingsbestämmelser, inbegripet om delning av provningsresultat, erkännande av intyg, spridning av teknisk dokumentation och deklaration utan bedömning, så att mikroföretag kan använda det mindre betungande bedömnings- och verifieringssystemet och kraven minskas för specialtillverkade produkter som inte är serietillverkade. När sådana produkter installeras i ett enda identifierat byggnadsverk bör det vara möjligt att göra undantag från skyldigheten att upprätta en prestanda- och överensstämmelsedeklaration. Om en tillverkare uppfyller kriterierna för både tillämpning av ett förenklat förfarande och ett undantag från skyldigheten att upprätta en prestanda- och överensstämmelsedeklaration, bör tillverkaren ges möjlighet att välja ett av dessa alternativ eller att tillhandahålla en prestanda- och överensstämmelsedeklaration utan att tillämpa det förenklade förfarandet, för att bättre anpassa sitt utbud till potentiella kunders behov.

(40) För att uppnå anpassning till annan produktlagstiftning, och med förbehåll för de allmänna principerna i förordning (EG) nr 765/2008, bör CE-märkning anbringas endast på byggprodukter för vilka tillverkaren har upprättat en prestanda- och överensstämmelsedeklaration. Tillverkaren tar därigenom på sig ansvaret för att produkten överensstämmer med deklarerad prestanda och tillämpliga produktkrav.

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

(41) De processuella rättigheterna för alla ekonomiska aktörer och fysiska eller juridiska personer som agerar på deras vägnar när det gäller marknadskontrollmyndigheters och andra behöriga nationella myndigheters åtgärder, beslut eller förelägganden måste vara säkerställda i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 ([15]). Det är nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer att det finns lämpliga förfaranden för överklagande av sådana åtgärder, beslut eller förelägganden.

(42) För att säkerställa byggprodukternas och därigenom byggnadsverkens funktion, säkerhet och hållbarhet, bör alla ekonomiska aktörer som deltar i leverans- och distributionskedjan vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de endast släpper ut, tillhandahåller eller stödjer tillhandahållandet av sådana byggprodukter på marknaden som uppfyller de bindande unionskraven. För att skapa större rättslig klarhet är det nödvändigt att uttryckligen fastställa de ekonomiska aktörernas skyldigheter.

(43) Det är nödvändigt att tillverkare av byggprodukter fastställer produkttypen på ett exakt och otvetydigt sätt för att säkerställa en exakt grund för bedömningen av om produkten uppfyller unionens krav. För att undvika att de tillämpliga kraven kringgås bör det samtidigt vara förbjudet för tillverkare att ideligen skapa nya produkttyper där produkterna i fråga är identiska med avseende på de avgörande egenskaperna.

(44) På den inre marknaden bör CE-märkningen vara den enda märkning som visar på överensstämmelse med bedömningsmetoder när det gäller väsentliga egenskaper som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer. För att undvika fragmentering av marknaden och vilseledande påståenden till följd av tillämpningen av olika bedömningsmetoder bör CE-märkningen vara den enda märkning som är tillåten på produkter som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation och som anger att produkten i fråga har bedömts när det gäller de väsentliga egenskaper som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer och uppfyller de tillämpliga produktkraven. På marknaden för byggprodukter finns en mängd olika märkningar, vilket ofta skapar förvirring och misstro bland marknadsaktörerna men också vilseleder konsumenterna. Användningen av ytterligare märkningar inverkar negativt på CE-märkningens bevisvärde om de baseras på bedömningsmetoder som skiljer sig från dem som fastställs i de relevanta harmoniserade tekniska specifikationerna. Dessutom kan små och medelstora företag inte alltid dra nytta av sådana märkningar, vilket skapar en snedvridning bland marknadsaktörerna och potentiellt hindrar marknadstillträde. Dessa ytterligare märkningar bör därför inte anbringas på produkterna i kombination med CE-märkningen. Detta förbud hindrar dock inte att produkter som är försedda med andra märkningar släpps ut på den inre marknaden, förutsatt att sådana märkningar inte vilseleder konsumenten eller orsakar förväxling med CE-märkningen. Dessutom bör märkningarna inte påverka CE-märkningens synlighet, läsbarhet eller innebörd negativt. Dessa märkningar bör därför inte innehålla information, text eller påståenden om produktens prestanda.

(45) För att undvika vilseledande påståenden bör alla påståenden av tillverkare av byggprodukter baseras på en bedömningsmetod i harmoniserade tekniska specifikationer, om en sådan finns tillgänglig.

(46) Teknisk dokumentation om byggprodukter, som upprättats av tillverkaren, underlättar behöriga nationella myndigheters och anmälda organs verifiering av produkterna enligt unionens krav. För att förbättra tillgången till heltäckande information bör den tekniska dokumentationen innehålla den information som behövs för att kunna validera den beräkning som underbygger bedömningen av byggproduktens miljömässiga hållbarhet.

(47) För att skapa insyn för användare av byggprodukter och undvika att produkterna används på olämpligt sätt, bör byggprodukter och deras avsedda användning anges exakt av tillverkaren. Av samma anledning bör tillverkaren precisera om byggprodukterna är avsedda för yrkesmässig användning. För att säkerställa att byggprodukter kan spåras bakåt bör tillverkarna ange produkttypens tillverkarspecifika unika identifikationskod på produkten eller, om det inte är möjligt exempelvis på grund av produktens storlek eller yta, på en anbringad etikett, på förpackningen eller, om det inte heller är möjligt, i ett dokument som medföljer produkten.

(48) För att säkerställa att kraven i denna förordning är uppfyllda bör tillverkare aktivt söka efter, lagra och bedöma information och vidta lämpliga åtgärder om bristande överensstämmelse eller bristfällig prestanda har bekräftats eller om det finns en risk för det.

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

(49) För att uppnå målen för den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin bör kommissionen ha möjlighet att specificera minimitröskelnivåer för byggprodukters miljöprestanda och miljökrav för produkter som förebygger och minskar byggprodukters miljöpåverkan. Principen om *säkerheten först*, som är tillämplig på både byggprodukter och byggnadsverk, bör dock alltid iakttas och bör omfatta hälsoskydd.

(50) Med målen att säkerställa byggprodukternas hållbarhet och beständighet bör tillverkarna säkerställa att produkterna kan användas så länge som möjligt. Sådan långvarig användning kräver lämplig konstruktion, användning av tillförlitliga delar, att produkter kan repareras, tillgång till information om reparation samt tillgång till reservdelar. Om reservdelarna inte är allmänt tillgängliga på marknaden bör kommissionen ges befogenhet att kräva att tillverkaren säkerställer tillgången till dessa reservdelar till ett rimligt och icke-diskriminerande pris under en period på tio år som kan förlängas om tillgången under en längre tidsperiod förväntas öka produktens livslängd.

(51) För att öka byggprodukternas cirkularitet, i linje med målen i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och avfallshierarkin, bör produktkraven också kunna öka resurseffektiviteteten, förhindra avfallsgenerering, prioritera reparation, återanvändning och återtillverkning, främja användningen av sekundära råvaror och inrikta sig på produktens materialåtervinningsbarhet och produktionen av biprodukter. Förberedelse för återanvändning samt återanvändning, återtillverkning och materialåtervinning kräver en viss konstruktion, nämligen underlättande av separering av produkter, komponenter och material vid demontering, nedmontering och rivning samt i det senare materialåtervinningsskedet och, när så är möjligt, undvikande av blandade, sammansatta eller komplexa material och ämnen som inger betänkligheter. Eftersom vanliga bruksanvisningar och säkerhetsinformation inte nödvändigtvis når de ekonomiska aktörer som ansvarar för förberedelse för återanvändning samt återanvändning, återtillverkning och materialåtervinning, bör nödvändig information om detta tillhandahållas i digitala produktpass som är tillgängliga via databärare och på tillverkares webbplatser.

(52) Allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation är viktiga verktyg för att tillhandahålla tillräcklig information för välgrundade beslut om inköp, installation, användning, underhåll, demontering, återanvändning och återvinning av produkten till en bred grupp som kan behöva informationen. De inslag som bör omfattas av den allmänna produktinformationen, bruksanvisningarna och säkerhetsinformationen bör därför specificeras i denna förordning, och vägledning om hur dessa inslag normalt bör omfattas när det gäller en viss produkt bör kunna ingå i harmoniserade prestandastandarder. Sådan vägledning bör dock inte utöka eller begränsa tillverkarens ansvar att tillhandahålla den information som avses i förordningen. Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter för att säkerställa ett korrekt och enhetligt genomförande av skyldigheten att tillhandahålla den allmänna produktinformationen, bruksanvisningar och säkerhetsinformation för specifika produktfamiljer eller produktkategorier när detta inte kan tillhandahållas via harmoniserade prestandastandarder.

(53) Vissa byggprodukter blir avfall även om de aldrig har använts. För att undvika sådant resursslöseri bör förordningen inte påverka medlemsstaternas möjlighet att ålägga tillverkarna att godta, direkt eller via sina importörer och distributörer, att återta äganderätten till produkter som efter leverans till en byggarbetsplats eller till en användare inte har använts och som är i ett skick som är likvärdigt med det skick i vilket de släpptes ut på marknaden.

(54) För att användare av byggprodukter ska kunna göra välgrundade val bör de vara tillräckligt informerade om produkternas miljöprestanda, produkternas överensstämmelse med miljökraven och i vilken utsträckning tillverkarens miljöskyldigheter i detta avseende är fullgjorda. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter om fastställande av särskilda märkningskrav.

(55) Tillverkarnas representanter är i många fall de enda som kan kontaktas när det gäller importerade produkter, medan tillverkarna i många fall ger dem mycket begränsade uppgifter och inte förser dem med all nödvändig information för att de effektivt ska kunna företräda tillverkarna. Roll och ansvar för tillverkarnas representanter bör därför stärkas och tydligt fastställas i denna förordning, exempelvis de uppgifter som bör ingå i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten för tillverkarens representant bör inte omfatta utarbetande av teknisk dokumentation. Tillverkarna bör dock tillåtas att ingå ett separat avtal med sin representant för detta ändamål, utanför fullmaktens tillämpningsområde.

(56) Det bör alltid finnas en tillverkare när förordningen fastställer skyldigheter vad gäller utsläppande av en produkt på marknaden. När det i andra fall inte finns någon tillverkare i den mening som avses i denna förordning, bör distributören eller importören agera som tillverkare och ta på sig dennes ansvar.

(57) En ekonomisk aktör som ändrar eller lagrar en produkt så att dess prestanda eller säkerhet kan påverkas bör ha samma skyldighet som en tillverkare för att säkerställa verifieringen av huruvida produktens prestanda eller säkerhet förblir oförändrade. Denna skyldighet bör dock inte åläggas en ekonomisk aktör som ompaketerar produkter, eftersom sekundär handel annars skulle hämmas och den fria rörligheten för produkter därigenom skulle motverkas och ompaketering i princip inte bör påverka byggproduktens prestanda eller säkerhet. I syfte att bevara produkternas prestanda och säkerhet bör dock den ekonomiska aktör som utför ompaketeringen ansvara för att dessa åtgärder genomförs korrekt så att produkten inte skadas och att användarna fortfarande får korrekt information på det språk som föreskrivs av den medlemsstat där produkterna tillhandahålls.

(58) Med tanke på en byggprodukts miljöpåverkan bör beräkningen av dess miljömässiga hållbarhet också omfatta den förpackning som används eller sannolikt kommer att användas. En produkts förpackning kan också vara avgörande för att bevara dess prestanda genom distributionskedjan till användaren. Även om förpackningen i sig inte ingår i andra bedömningar av en produkts prestanda bör alla ekonomiska aktörer, som en del av sin skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa produkternas fortsatta överensstämmelse med denna förordning, vara ansvariga för att använda förpackningar som är lämpliga för att bevara produkternas prestanda och överensstämmelse med produktkraven. Förpackningen i sig skulle kunna utgöra en risk för användarna, och skyldigheten att tillhandahålla information om risker i samband med användningen av produkten bör ta hänsyn till detta.

(59) För att öka tillverkarnas uppfyllande av skyldigheterna enligt denna förordning och bidra till att åtgärda de konstaterade bristerna och förbättra marknadskontrollen bör leverantörer av distributionstjänster, onlinemarknadsplatser och andra marknadsaktörer aktivt bidra till att säkerställa att endast överensstämmande produkter når användarna.

(60) För att undvika att skyldigheterna enligt denna förordning kringgås när produktionstekniken omfattar flera olika aktörer som bidrar till utformningen och tillverkningen av en byggprodukt är det nödvändigt att fastställa en tydligt definierad roll för tillverkaren när den fysiska eller juridiska person som tillverkar en byggprodukt i praktiken tar på sig ansvaret enligt denna förordning för hela produkten, såvida det inte finns en annan person som antingen släpper ut produkten på marknaden i eget namn eller under eget varumärke, eller tar på sig ansvaret för produkten genom att upprätta en prestanda- och överensstämmelsedeklaration. Detta är särskilt viktigt när det gäller 3D-utskrift, i fall där en fysisk eller juridisk person gör 3D-utskrifter av byggprodukter och släpper ut dem på marknaden. Den personen bör fullgöra de skyldigheter som åligger tillverkarna, inbegripet vad gäller användningen av lämpliga 3D-dataset och av material som har genomgått de förfaranden som är tillämpliga på produkter samt vad gäller den information som tillverkaren av 3D-datasetet ska tillhandahålla tillsammans med den information som tillverkaren av utskriftsmaterialet ska tillhandahålla.

(61) I fall där produkten inte är avsedd att användas för att bygga, men där dess utseende sannolikt kommer att leda till att konsumenter använder produkten för byggändamål, bör produkten åtföljas av bruksanvisningar och säkerhetsinformation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 ([16]) eller någon annan tillämplig förordning som anger att den trots sitt utseende inte har utformats för att vara en byggprodukt. Marknadskontrollmyndigheterna ska vidta lämpliga åtgärder, inbegripet möjligheten att dra tillbaka produkten från marknaden, om dess utseende skulle kunna leda till förvirring för konsumenten eller till felanvändning.

(62) För att klargöra denna förordnings tillämplighet på onlineförsäljning och annan distansförsäljning bör det fastställas på vilka villkor en viss produkt ska anses vara erbjuden till kunder i unionen. Eftersom det råder större sannolikhet för bristande överensstämmelse i onlinehandeln, bör medlemsstaterna göra en särskild ansträngning för att utse en gemensam marknadskontrollmyndighet för att kartlägga erbjudanden om distansförsäljning som riktar sig till kunder på deras territorium, så att de ansvariga marknadskontrollmyndigheterna kan vidta lämpliga åtgärder. Erbjudanden som använder medlemsstaternas valuta, är tillgängliga via ett internetdomännamn som är registrerat i en av medlemsstaterna eller hänvisar till unionen eller en av medlemsstaterna, och levereras till en medlemsstat, bör

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1).

anses vara riktade till kunder i unionen. Andra inslag, såsom användning av en medlemsstats officiella språk, får också betraktas av marknadskontrollmyndigheterna som en indikation på huruvida erbjudandet riktar sig till kunder i unionen.

(63) Digital teknik utvecklas snabbt och har stor potential att minska den administrativa bördan och kostnaderna för ekonomiska aktörer och myndigheter och samtidigt främja innovativa och nya affärsmöjligheter och affärsmodeller. Spridningen av digital teknik kommer också att bidra avsevärt till att nå målen för renoveringsvågen, inbegripet energieffektivitet, livscykelanalyser samt övervakning av byggnadsbeståndet.

(64) För att säkerställa ett snabbt antagande av harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument bör kommissionen ha möjlighet att göra dem obligatoriska med begränsningar av deras rättsliga verkan enligt denna förordning. Sådana begränsningar bör till exempel kunna omfatta föråldrade hänvisningar till andra standarder eller dokument, bestämmelser som strider mot denna förordning eller annan unionsrätt, bestämmelser som strider mot andra harmoniserade standarder eller bestämmelser som inte överensstämmer med de krav som behöver vara uppfyllda när det gäller de grundläggande principer och referenspunkter som anges i en begäran om standardisering.

(65) För att säkerställa systemets samstämdhet bör denna förordning bygga på den övergripande rättsliga ramen för standardisering. Förordning (EU) nr 1025/2012 bör därför i möjligaste mån även tillämpas på standarder som görs obligatoriska i enlighet med den här förordningen. Förordning (EU) nr 1025/2012 bör därför bland annat tillhandahålla ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder om de standarderna inte helt överensstämmer med tillämpliga rättsliga krav eller inte helt uppfyller de krav som anges i den relevanta begäran om standardisering eller andra krav i den här förordningen.

(66) Kommissionen bör stödja europeiska standardiseringsorganisationer när det gäller att ta fram riktlinjer med en tydlig och stabil uppsättning regler för hela standardiseringsprocessen, inbegripet roller, ansvarsområden, befogenheter och de allmänna tidsfristerna för förfarandet för alla berörda parter samt mallar som ska användas. Kommissionen bör också ge stöd för att säkerställa standardernas samstämdhet med och uppfyllande av rättsliga krav och bör delta i de informella och formella diskussioner som förs av de europeiska standardiseringsorganisationer som utarbetar de begärda europeiska standardiseringsprodukterna, särskilt i frågor som rör standardiseringsprodukternas överensstämmelse med denna förordning och annan unionsrätt. De verksamheterna bör dra nytta av det övergripande arbete som utvecklats i samband med genomförandet av förordning (EU) nr 1025/2012.

(67) När kommissionen genom delegerade akter godkänner förslag från europeiska standardiseringsorganisationer om frivilliga eller obligatoriska tröskelnivåer och prestandaklasser när det gäller de väsentliga egenskaperna samt de väsentliga egenskaper som alltid måste deklareras av tillverkarna, bör de vid behov åtföljas av en konsekvensbedömning i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([17]).

(68) Eftersom europeiska bedömningsdokument inte är generellt tillämpliga rättsakter, utan det första steget i ett administrativt tvåstegsförfarande som utmynnar i CE-märkning, bör de inte betraktas som harmoniserade tekniska specifikationer. De grundläggande principerna för utarbetande av harmoniserade standarder, som öppenhet för konkurrenter, kan och bör dock även tillämpas på europeiska bedömningsdokument. Dessutom bör europeiska bedömningsdokument tjäna som underlag för förfarandet för bedömning och verifiering på samma sätt som harmoniserade standarder. För att skapa insyn för konkurrenterna bör europeiska bedömningsdokument vara offentliga, och hänvisningar till alla europeiska bedömningsdokument bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(69) För närvarande riskerar det ökande antalet mycket likartade europeiska bedömningsdokument, som ofta har tillfört litet mervärde jämfört med andra dokument eller befintliga harmoniserade standarder, att fördröja offentliggörandet av dem. För att hantera denna risk på ett kostnadseffektivt sätt bör vissa principer för utarbetande och antagande av europeiska bedömningsdokument fastställas eller preciseras. Dessutom bör kommissionens kontroll stärkas.

(70) Om de tekniska bedömningsorganens organisation anser att utarbetandet av ett europeiskt bedömningsdokument är användbart även utan en begäran från en tillverkare, bör de tekniska bedömningsorganens organisation uppmärksamma kommissionen på frågan, som bör besluta om att begära att det europeiska bedömningsdokumentet utarbetas, med beaktande av motiveringen från de tekniska bedömningsorganens organisation och marknadens behov.

([17]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(71) De krav som gäller för utnämnande myndigheter för tekniska bedömningsorgan bör inte vara lägre än de krav som gäller för anmälande myndigheter, med tanke på likheterna mellan deras respektive roller. Av samma skäl bör tekniska bedömningsorgan ha samma grad av oberoende och kontroll över beslutsfattandet som anmälda organ.

(72) För att kunna svara på en betydande andel anmälningar som baserats på ofullständiga eller felaktiga bedömningar, särskilt när organ utan egen intern teknisk kompetens anmälts, är det nödvändigt att precisera kraven på anmälda organ, särskilt i fråga om oberoende, delegering till andra juridiska personer och egen förmåga att utföra uppgifter: att kräva tillräckligt med lämplig kvalificerad personal hos de anmälda organen och verifiera personalens lämplighet, för vilket en kvalifikationsmatris kan vara ett effektivt verktyg; att säkerställa och verifiera att det verkligen är det anmälda organet som har kontroll över personalstyrkan, tilldelningen av externa experter, förfarandena, kriterierna och beslutsfattandet, och inte en underleverantör, ett dotterbolag eller ett annat företag i samma företagsfamilj; samt att utöka den dokumentation som organen ska tillhandahålla när de ansöker om att utses till anmält organ för att ge en djupare och jämförelsevis rättvisare grund för de anmälande myndigheternas beslut.

(73) För att säkerställa ett korrekt genomförande av denna förordning är det nödvändigt att säkerställa att ackrediteringsorganen använder denna förordning som grund för ackrediteringen och inte avvikande standarder. Det är också viktigt att säkerställa att ackrediteringsorganen bedömer förmågan hos det ansökande organet och inte hos en grupp av företag, eftersom det är det ansökande organet självt som måste ha kontroll över den framtida certifieringen.

(74) För att skapa lika villkor och undvika rättslig oförutsebarhet bör de anmälda organens skyldigheter definieras tydligare och anges uttryckligen, både för bedömnings- och verifieringsverksamheten och de relaterade aspekterna.

(75) För att undvika förbindelser mellan de anmälda organens personal och tillverkarna bör de anmälda organen ha möjlighet att tillåta rotation mellan den personal som utför olika uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse.

(76) Medlemsstaternas myndigheter kan ha frågor som endast ett visst anmält organ kan besvara. De anmälda organen bör därför också svara på frågor som myndigheterna i andra medlemsstater kan ha.

(77) För att myndigheter lättare skakunna identifiera anmälda organs, tillverkares och produkters bristande överensstämmelse och för att säkerställa lika villkor, bör de anmälda organen ges befogenhet, och om den bristande överensstämmelsen tydligt kan påvisas till och med åläggas, att på eget initiativ vidarebefordra information om fall av bristande överensstämmelse till relevanta behöriga nationella myndigheter eller anmälande myndigheter. De anmälda organen bör dock inte överskrida informationsskyldigheten genom att undersöka andra aktörer än sina egna kunder eller kollegor.

(78) För att skapa lika villkor för anmälda organ och tillverkare bör samordningen mellan de anmälda organen förbättras. Eftersom endast hälften av de nuvarande anmälda organen självmant deltar i verksamheten i den befintliga samordningsgruppen för anmälda organ, bör det bli obligatoriskt att delta i den direkt eller genom utsedda representanter.

(79) Försöken att införa förenklade förfaranden för små och medelstora företag enligt förordning (EU) nr 305/2011 och på så sätt minska bördorna och kostnaderna för små och medelstora företag och mikroföretag har inte helt haft avsedd verkan, och har ofta blivit missförstådda eller outnyttjade till följd av bristande medvetenhet eller oklarhet om tillämpningen av dem. Genom att ta itu med de konstaterade bristerna och bygga vidare på de tidigare fastställda reglerna syftar den här förordningen till att förtydliga och underlätta tillämpningen av dessa förfaranden, och därmed nå målet att stödja små och medelstora företag samtidigt som byggprodukternas prestanda, säkerhet och miljömässiga hållbarhet säkerställs.

(80) Erkännandet av provningsresultat som erhållits av en annan tillverkare, i enlighet med artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 305/2011, bör tillämpas mer allmänt för att generellt minska bördan för de ekonomiska aktörerna, särskilt tillverkarna. En sådan mekanism för erkännande är särskild nödvändig för att undvika flera bedömningar av den miljömässiga hållbarheten hos råmaterial, intermediära produkter och slutprodukter.

(81) För att säkerställa rättslig förutsebarhet i händelse av säkerhets- eller prestandaproblem bör ett sådant erkännande vara tillåtet endast om de bedömda och verifierade ekonomiska aktörerna beslutar att samarbeta sinsemellan och med de berörda anmälda organen, inbegripet när det gäller nödvändig delning av data.

(82) Utvärderingen av förordning (EU) nr 305/2011 visade att marknadskontroll på nationell nivå varierar stort i fråga om kvalitet och ändamålsenlighet. Utöver de åtgärder som avses i den här förordningen och enligt relevant unionsrätt för bättre marknadskontroll bör de ekonomiska aktörernas, organens och produkternas överensstämmelse med den här förordningen underlättas genom att även tredje parter involveras, till exempel genom möjligheten för alla fysiska eller juridiska personer att lämna information om fall av bristande överensstämmelse genom en klagomålsportal inrättad och underhållen av kommissionen. Hanteringen av klagomål iakttar rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Vid hanteringen av klagomål bör kommissionen ta hänsyn till klagomålets relevans och motivering genom att prioritera de klagomål som ger upphov till frågor som har särskilt långtgående negativa konsekvenser för medborgarna eller den inre marknaden. För att ett klagomål ska anses vara motiverat bör kommissionen särskilt kontrollera om det i klagomålet går att fastställa en orsak till klagan eller om orsaken till klagan gäller en fråga där kommissionen har intagit en tydlig, offentlig och konsekvent ståndpunkt som meddelats klaganden. Kommissionen bör svara klaganden utan onödigt dröjsmål och effektivt vidarebefordra klagomålen till de berörda medlemsstaterna, som bör hantera dessa klagomål snabbt och effektivt i enlighet med sina rättsliga ramar och skyldigheter.

(83) För att åtgärda de konstaterade bristerna när det gäller marknadskontroll enligt förordning (EU) nr 305/2011 bör den här förordningen innehålla fler motiverade befogenheter för marknadskontrollmyndigheter och för kommissionen, vilket bör göra det möjligt för myndigheterna att agera under alla potentiellt problematiska omständigheter.

(84) Praxis i fråga om marknadskontroll har visat att det vid bedömningen av produkter vid en viss tidpunkt finns en risk för bristande överensstämmelse som inte materialiseras, medan motsatsen kan gälla senare. Dessutom finns det situationer där det föreligger någon annan bristande överensstämmelse än en formell sådan, som inte innebär någon risk. Därför bör medlemsstaterna ha befogenhet att agera i alla fall av misstänkt bristande överensstämmelse eller risk, samtidigt som definitionen av *produkt som utgör en risk* behöver utvidgas till att omfatta miljörisker. Det är nödvändigt att ge medlemsstaterna tillräcklig processuell flexibilitet att skilja mellan hög- och lågprioriterade fall av bristande överensstämmelse, samtidigt som alla medlemsstater bör informeras även om de lågprioriterade fallen.

(85) För att säkerställa ett verkningsfullt genomdrivande av kraven och stärka marknadskontrollen i medlemsstaterna bör kommissionen utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna förordning samt gemensam praxis och gemensamma metoder för effektiv marknadskontroll, inbegripet inslag såsom ett rekommenderat antal och en rekommenderad typ av kontroller som marknadskontrollmyndigheterna bör utföra av enskilda produktkategorier eller produktfamiljer eller med avseende på enskilda krav. Det är lämpligt att sådana rekommendationer baseras på god praxis som utvecklats inom ramen för marknadskontroll.

(86) För att stärka den över lag svaga kapaciteten hos marknadskontrollmyndigheterna när det gäller marknadskontroll och för att ytterligare anpassa verksamheten till förordning (EU) 2024/1781 är det dessutom nödvändigt att tillhandahålla mer detaljerat stöd till administrativ samordning och ge dem rätt att ta ut ersättning för kostnader för inspektioner och provning från de ekonomiska aktörerna när det gäller icke-överensstämmande produkter.

(87) För att skapa incitament till att öka marknadskontrollmyndigheternas kapacitet till marknadskontroll och uppnå anpassning till förordning (EU) 2024/1781 bör medlemsstaterna redovisa sin marknadskontroll av produkter som omfattas av den här förordningen, även när det gäller påförda sanktioner.

(88) För att ge bättre service åt de ekonomiska aktörerna bör kontaktpunkterna för byggprodukter bli effektivare och därför tilldelas mer resurser. För att underlätta de ekonomiska aktörernas verksamhet bör uppgifterna för kontaktpunkterna för byggprodukter justeras och utvidgas så att de omfattar information om produktrelaterade bestämmelser i denna förordning och om akter som antagits i enlighet med den. Medlemsstaterna bör också öka de ekonomiska aktörernas medvetenhet om kontaktpunkterna för byggprodukter inom sina territorier.

(89) Det är nödvändigt att inrätta en lämplig, effektiv och kostnadseffektiv samordningsmekanism för att säkerställa en konsekvent tillämpning av skyldigheterna och kraven och stärka systemet överlag, också med beaktande av att nya tolkningsfrågor kan uppstå när det gäller produkters och byggnadsverks säkerhet och hållbarhet. Eftersom skiljaktiga beslut kan leda till ojämlika villkor, bidra till att komplicera den rättsliga ramen, resa hinder för fri rörlighet på den inre marknaden och medföra ökade administrativa bördor och merkostnader för de ekonomiska aktörerna, bör sådana skiljaktiga beslut förebyggas genom samordningsmekanismen.

(90) Därför bör ett informations- och kommunikationssystem inrättas för att samla in tolkningsrelaterade frågor, hitta lämpliga gemensamma lösningar och förbättra informationsutbytet i detta avseende. För att underlätta informationsutbytet bör systemet bygga på nationella system. De nationella systemen bör också kartlägga fall av ojämn tillämpning av denna förordning, för att säkerställa att olika tillvägagångssätt inte blir allmänt förekommande och permanent. Informations- och kommunikationssystemet bör också hantera frågor som rör uppkomsten av nya produkter eller affärsmodeller, oförutsedda situationer och situationer där andra bestämmelser i unionsrätten också är tillämpliga.

(91) Digitaliserad och tillgänglig produktinformation ökar insynen, vilket gynnar produktsäkerheten, miljöskyddet och skyddet av människors hälsa, samtidigt som den administrativa bördan och kostnaderna för de ekonomiska aktörerna minskar. I syfte att upprätta ett system för digitala produktpass för byggprodukter som i möjligaste mån är anpassat till det digitala produktpasset enligt förordning (EU) 2024/1781, bör därför befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen.

(92) För att förbättra maskinläsbarheten är det nödvändigt att inrätta en gemensam datakatalog baserad på europeiska standarder, ett verktyg för att styra och offentliggöra datastrukturen samt meningsfulla definitioner och beskrivningar för alla relevanta byggprodukter. För varje produktfamilj eller produktkategori bör datakatalogen innehålla alla de väsentliga egenskaper och andra egenskaper som anges i de harmoniserade tekniska specifikationerna samt annan information som krävs enligt denna förordning. En datakatalog som harmoniserats på unionsnivå gör det möjligt att klassificera och använda strukturerade definitioner, både vid behöriga nationella myndigheter och i den fortsatta digitaliseringen av byggsektorn, särskilt när det gäller byggnadsinformationsmodellering, loggböcker för byggnader, digitala pass och register.

(93) För att förbättra kompetensen, harmonisera beslutsfattandet och skapa lika villkor för ekonomiska aktörer bör utbildning anordnas för marknadskontrollmyndigheter, kontaktpunkter för byggprodukter, utnämnande myndigheter, anmälande myndigheter och representanter för anmälda organ och tekniska bedömningsorgan. Samma mål bör också eftersträvas genom personalutbyte mellan marknadskontrollmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ i två eller flera medlemsstater.

(94) Medlemsstaterna har inte alltid den tekniska kompetens som krävs för att fullgöra alla sina skyldigheter i enlighet med unionslagstiftningen samtidigt för alla produktsektorer. De erhåller därför informellt stöd från andra medlemsstater. Eftersom det stödet är oundvikligt i vissa fall bör det i denna förordning fastställas grundläggande regler för sådant stöd, bland annat för att klargöra ansvarsfördelningen.

(95) Handeln med byggprodukter blir sakta men säkert allt mer internationell. Därför uppstår situationer där bristande överensstämmelse hos ekonomiska aktörer som är etablerade utanför unionen också behöver motverkas. Bestämmelser om internationellt samarbete bör därför ingå i denna förordning.

(96) Ett visst antal tredjeländer tillämpar unionens produktlagstiftning eller erkänner åtminstone intyg som utfärdats i enlighet med den, antingen enligt internationella avtal eller ensidigt; båda fallen ligger i unionens intresse. För att ge dessa tredjeländer incitament att fortsätta med det och andra tredjeländer incitament att göra detsamma, bör vissa ytterligare möjligheter ges från fall till fall till tredjeländer som tillämpar unionens produktlagstiftning eller erkänner intyg som utfärdats i enlighet med den. Därför bör det vara möjligt att efter samråd med medlemsstaterna stödja dessa särskilt samarbetsvilliga tredjeländer genom att låta dem delta i vissa utbildningar och delta i systemet för digitala produktpass för byggprodukter, i informationssystemet för harmoniserat beslutsfattande och i informationsutbytet mellan myndigheter. Av samma skäl bör det dessutom vara möjligt att informera dessa särskilt samarbetsvilliga tredjeländer om icke-överensstämmande produkter eller produkter som medför risker.

(97) För att stimulera användningen av hållbara byggprodukter, samtidigt som marknadssnedvridningar undviks, och för att fortsatt vara i överensstämmelse med förordning (EU) 2024/1781 bör medlemsstaternas incitament för användning av hållbara byggprodukter inriktas på de mest hållbara produkterna. Kommissionen bör dessutom ha möjlighet att samordna medlemsstaternas incitament för att öka efterfrågan på vissa miljömässigt hållbara produkter. Medlemsstaterna skulle också kunna skapa incitament för att främja miljövänliga och hållbara byggprodukter som inte omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer i linje med reglerna för statsstöd.

(98) Offentlig upphandling står för 14 % av unionens bruttonationalprodukt. För att öka användningen av hållbara byggprodukter, vilket skulle bidra till målet att nå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektiviteten och ställa om till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden, och för att uppnå

anpassning till förordning (EU) 2024/1781 bör medlemsstaternas praxis för offentlig upphandling uppfylla de obligatoriska minimiprestandakrav i fråga om miljömässig hållbarhet hos byggprodukter som fastställs i delegerade akter. Kommissionen bör besluta om de väsentliga egenskaper som ska behandlas och genomförandet därav i form av ett eller flera av följande inslag: tekniska specifikationer, urvalskriterier, klausuler om fullgörande av kontrakt eller tilldelningskriterier. De obligatoriska minimiprestandakraven i fråga om miljömässig hållbarhet avser endast väsentliga egenskaper och föregriper inte medlemsstaternas möjlighet att vara mer ambitiösa i sina kontrakt genom att begära bättre prestanda för de relevanta väsentliga egenskaperna samtidigt som den harmoniserade zonen respekteras.

(99) Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör, när så är lämpligt, åläggas att anpassa sin upphandling till de särskilda kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling som bör anges i de delegerade akter som avses i denna förordning. Kriterierna för specifika produktfamiljer eller produktkategorier bör vara uppfyllda när kontrakt kräver obligatorisk minimiprestanda i fråga om miljömässig hållbarhet hos byggprodukter vad gäller deras väsentliga egenskaper som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer. Dessa minimikrav bör fastställas i enlighet med öppna, objektiva och icke-diskriminerande kriterier. När kommissionen utarbetar delegerade akter som rör miljöanpassad offentlig upphandling bör den ta vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas olika geografiska, sociala och ekonomiska förhållanden. När kommissionen överväger effekten på marknadssituationen bör den bland annat ta hänsyn till kravens inverkan på konkurrensen, små och medelstora företag samt de bästa miljövänliga produkter och lösningar som finns tillgängliga på marknaden. När kommissionen överväger den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter bör den ta hänsyn till att olika upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i olika medlemsstater skulle kunna ha olika budgetkapacitet. I vederbörligen motiverade fall bör upphandlande myndigheter kunna göra undantag från kraven, till exempel när det finns bara en leverantör, om det inte finns några lämpliga anbud eller om tillämpningen av dem skulle leda till oproportionerliga kostnader.

(100) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad i händelse av en krissituation på den inre marknaden enligt vad som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2748 ([18]) , av de skäl som anges i den förordningen, är det nödvändigt att fastställa regler om byggprodukter som betecknas som krisnödvändiga varor, prioritering av bedömning och verifiering av dessa produkter, bedömning och prestandadeklaration på grundval av standarder och gemensamma specifikationer samt prioritering av marknadskontroll och ömsesidigt bistånd mellan myndigheter, vid ett aktivt krisläge för den inre marknaden enligt den förordningen.

(101) I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och nya vetenskapliga rön, säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, underlätta tillgången till information och säkerställa enhetlig tillämpning av reglerna, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra bilagorna II, III, IV, V, VI, VII, IX och X och ändra denna förordning för att ytterligare specificera, lägga till och stryka vissa funktioner och se över vissa bestämmelser i syfte att säkerställa förenlighet och interoperabilitet med förordning (EU) 2024/1781. Av samma skäl bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att komplettera den här förordningen genom att: fastställa frivilliga eller obligatoriska tröskelnivåer i förhållande till de väsentliga egenskaperna, prestandaklasser i förhållande till de väsentliga egenskaperna samt de väsentliga egenskaper som alltid måste deklareras av tillverkarna; fastställa inslag i begäranden om standardisering och villkor enligt vilka en produkt ska anses uppfylla en viss nivå eller tröskelnivå eller uppfylla kraven för en prestandaklass utan provning eller utan ytterligare provning; fastställa produktkrav i enlighet med bilaga III; fastställa regler om tillhandahållande av allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation för respektive produktfamilj eller produktkategori; fastställa det bedömnings- och verifieringssystem som anges i bilaga IX som ska vara tillämpligt för varje produktfamilj eller produktkategori; fastställa villkor enligt vilka skyldigheter som rör bedömningen av en produkts prestanda eller uppfyllandet av vissa produktkrav kan fullgöras genom fullgörande av skyldigheter enligt andra unionsrättsakter; vad gäller vissa produktfamiljer och produktkategorier införa en skyldighet för tillverkare att tillhandahålla specifika reservdelar på marknaden som inte är allmänt tillgängliga för de produkter som de släpper ut på marknaden; fastställa särskilda märkningskrav för miljömässig hållbarhet för särskilda produktfamiljer och produktkategorier; inrätta ett system för digitala produktpass för byggprodukter; samt fastställa obligatoriska minimikrav på

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2748 av den 9 oktober 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 305/2011, (EU) 2016/424, (EU) 2016/425, (EU) 2016/426, (EU) 2023/988 och (EU) 2023/1230 vad gäller krisförfaranden för bedömning av överensstämmelse, presumtion om överensstämmelse, antagande av gemensamma specifikationer och marknadskontroll till följd av en krissituation på den inre marknaden (EUT L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj).

miljömässig hållbarhet för byggprodukter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. När kommissionen utarbetar dessa akter bör den sträva efter att minska den administrativa bördan för företagen och ta hänsyn till små och medelstora företags behov.

(102) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([19]).

(103) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet.

(104) I förordning (EU) 2019/1020 fastställs regler om en övergripande ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden. För att säkerställa att produkter som enligt den här förordningen omfattas av fri rörlighet inom unionen uppfyller krav som medför en hög nivå av skydd av allmänna intressen, exempelvis skydd av människors hälsa och säkerhet och miljöskydd, bör den förordningen också tillämpas på produkter som omfattas av den här förordningen, i den mån det inte finns specifika bestämmelser med samma mål, karaktär eller verkan i den här förordningen.

(105) För att effektivisera genomförandet av denna förordning och minska bördan för de ekonomiska aktörerna bör det vara möjligt att lämna in ansökningar och meddela beslut på papper eller i ett allmänt använt elektroniskt format. För att skapa rättslig förutsebarhet bör ansökningar och beslut vara giltiga endast om den elektroniska signaturen uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ([20]) och om den undertecknande personen har fått i uppdrag att företräda organet eller den ekonomiska aktören, i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt respektive unionsrätten.

(106) För att ytterligare minska de ekonomiska aktörernas börda bör det vara möjligt att tillhandahålla dokumentation i ett allmänt använt elektroniskt format och som standard fullgöra informationsskyldigheterna elektroniskt.

(107) För att säkerställa en hög grad av överensstämmelse med denna förordning bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för fall av bristande överensstämmelse och säkerställa att dessa regler efterlevs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(108) För att skapa rättslig förutsebarhet bör det anges om och hur länge utseende av kontaktpunkter för byggprodukter, tekniska bedömningsorgan eller anmälda organ samt harmoniserade standarder, europeiska bedömningsdokument, europeiska tekniska bedömningar och intyg eller provningsrapporter från anmälda organ som antagits eller utfärdats enligt förordning (EU) nr 305/2011 fortsätter att ha rättsverkan enligt den här förordningen. De respektive övergångsperioderna bör vara tillräckligt långa för att undvika flaskhalsar när det gäller utseende av anmälda organ och tekniska bedömningsorgan och antagande eller utfärdande av europeiska bedömningsdokument, europeiska tekniska bedömningar och intyg eller provningsrapporter från anmälda organ.

(109) För att skapa rättslig förutsebarhet bör det preciseras hur länge produkter som släpps ut på marknaden på grundval av europeiska tekniska bedömningar som utfärdats i enlighet med europeiska bedömningsdokument som antagits enligt förordning (EU) nr 305/2011 får släppas ut på marknaden.

(110) Byggprodukternas väsentliga egenskaper och bedömningsmetoderna kan fastställas endast genom harmoniserade tekniska specifikationer som bör utarbetas för de olika produktfamiljerna och produktkategorierna eller genom europeiska bedömningsdokument. De krav och skyldigheter som åligger de ekonomiska aktörerna med avseende på en viss produktfamilj eller produktkategori bör därför vara obligatoriskt tillämpliga först från och med tolv månader

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

efter ikraftträdandet av de harmoniserade tekniska specifikationerna för respektive produktfamilj eller produktkategori, såvida inte ett senare tillämpningsdatum har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(111) För att underlätta en smidig infasning av framtida harmoniserade tekniska specifikationer och med beaktande av den tid som behövs för att upprätta prestanda- och överensstämmelsedeklarationen, bör de ekonomiska aktörerna få välja att frivilligt tillämpa denna förordning från och med ikraftträdandet av dessa harmoniserade tekniska specifikationer.

(112) Det är nödvändigt att undvika att ekonomiska aktörer permanent kan kringgå tillämpningen av denna förordning genom att tillämpa harmoniserade tekniska specifikationer som antagits enligt förordning (EU) nr 305/2011. Kommissionen bör därför från *Europeiska unionens officiella tidning* dra tillbaka hänvisningar till harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument som offentliggjorts till stöd för förordning (EU) nr 305/2011 och som omfattar en viss produktfamilj eller produktkategori före det att de harmoniserade tekniska specifikationer som antagits enligt den här förordningen för respektive produktfamilj eller produktkategori börjar tillämpas.

(113) Även om begreppet grundläggande krav för byggnadsverk behålls som den tekniskt nödvändiga kopplingen mellan byggnadsverk och byggprodukter, bör det klargöras att de inte utgör skyldigheter för ekonomiska aktörer eller medlemsstater som anser att rätten att reglera byggnadsverk är en behörighet för medlemsstaterna. För att täcka miljöbedömningen av byggprodukter och de produktkrav som redan finns i de nuvarande harmoniserade tekniska specifikationerna, bör en mer heltäckande bilaga I utarbetas, inbegripet en detaljerad förteckning över förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper i samband med livscykelanalys och en ram för produktkraven. I samband med det bör överlappningar mellan grundläggande krav för byggnadsverk undanröjas och förtydliganden göras.

(114) För att uppnå en minsta tillåtna kontrollintensitet för de anmälda organens bedömning och verifiering av tillverkarna och för att skapa lika villkor för både tillverkare och anmälda organ, bör bilaga IX om bedömnings- och verifieringssystem mer exakt och uttömmande fastställa tillverkarnas och de anmälda organens uppgifter inom olika tänkbara bedömnings- och verifieringssystem. Dessutom bör det i den bilagan fastställas vilka bedömningar och verifieringar som ska göras för att verifiera produkters miljömässiga hållbarhet i fråga om produktprestanda och produktkrav. När kommissionen fastställer det tillämpliga bedömnings- och verifieringssystemet för en produktfamilj eller produktkategori bör de vägledande principerna vara kontinuitet i förhållande till förordning (EU) nr 305/2011 och samstämdhet mellan produktfamiljer.

(115) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa fri rörlighet för säkra och hållbara byggprodukter på den inre marknaden, att bidra till den gröna och den digitala omställningen och att skydda människors hälsa och säkerhet samt miljön, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom medlemsstaterna tenderar att fastställa mycket olikartade krav för byggprodukter, med en ojämn skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet och för miljön, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå genom inrättandet av en harmoniserad ram för bedömning av byggprodukters prestanda och vissa produktkrav med avseende på skydd av människors hälsa och säkerhet och miljöskydd kan unionen kan vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och mål

1. I denna förordning fastställs harmoniserade regler för utsläppande och tillhandahållande på marknaden av byggprodukter, oavsett om detta sker inom ramen för en tjänst eller inte, genom att det fastställs

a) harmoniserade regler om hur byggprodukternas miljö- och säkerhetsprestanda ska uttryckas i förhållande till deras väsentliga egenskaper, inbegripet regler om livscykelanalys,

b) produktkrav i fråga om miljö, funktion och säkerhet för byggprodukter.

2. I denna förordning fastställs också

a) rättigheter och skyldigheter för ekonomiska aktörer som hanterar byggprodukter eller komponenter till byggprodukter, och

b) skyldigheter för andra aktörer som tillhandahåller tjänster i samband med tillverkning och saluföring av produkter som omfattas av denna förordning.

3. Denna förordning syftar till att bidra till att den inre marknaden fungerar effektivt genom att säkerställa fri rörlighet för säkra och hållbara byggprodukter i unionen. Den syftar också till att bidra till målen för den gröna och den digitala omställningen genom att förebygga och minska byggprodukternas inverkan på miljön och människors hälsa och säkerhet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på byggprodukter, inbegripet begagnade produkter, och på följande föremål:

a) Produkters nyckelkomponenter.

b) Delar eller material som är avsedda att användas för produkter som omfattas av denna förordning, om tillverkaren av delarna eller materialen begär det.

2. Denna förordning är inte tillämplig på

a) hissar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU ([21]), rulltrappor eller komponenter till dessa,

b) krav eller prestandabedömning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 ([22]) och som täcks av de kommissionens delegerade akter som avses i artikel 11.8 i det direktivet.

3. Medlemsstaterna får från tillämpningen av denna förordning undanta produkter som omfattas av dess tillämpningsområde och som släpps ut på marknaden i unionens yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de nationella lagar och andra författningar där sådana undantag föreskrivs. De ska säkerställa att undantagna produkter inte är försedda med den CE-märkning som avses i artikel 17. Produkter som släpps ut på marknaden på grundval av ett sådant undantag ska inte anses ha släppts ut på marknaden i unionen i den mening som avses i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *byggprodukt*: varje format eller formlöst fysiskt föremål, inklusive 3D-utskrivna produkter, eller en byggsats som släpps ut på marknaden, inbegripet genom att levereras till byggarbetsplatsen, för att permanent infogas i byggnadsverk eller delar därav, med undantag för föremål som först måste integreras i en byggsats eller någon annan byggprodukt innan de permanent infogas i byggnadsverk.

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 251).

([22]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1).

2. *produkt*: den byggprodukt eller ett annat föremål som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde som anges i artikel 2.

3. *permanent*: avsedd att finnas kvar i byggnadsverket, eller i delar därav, efter det att bygg- eller renoveringsprocessen har slutförts.

4. *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en produkt för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt, oavsett om det sker i samband med tillhandahållande av en tjänst eller inte.

5. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden eller tillhandahållande för första gången av en begagnad produkt på unionsmarknaden efter demontering av en sådan produkt.

6. *prestanda*: den grad i vilken en produkt har vissa skalbara väsentliga egenskaper.

7. *väsentliga egenskaper*: de egenskaper hos produkten som hänför sig till de grundläggande krav för byggnadsverk som anges i bilaga I, och de som är förtecknade som förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper i bilaga II.

8. *produktkrav*: en egenskap, som anges i bilaga III, som en produkt måste ha för att få släppas ut på marknaden.

9. *ekonomisk aktör*: tillverkare, tillverkarens representant, importör, distributör, leverantör av distributionstjänster eller varje annan fysisk eller juridisk person som omfattas av denna förordning med avseende på tillverkning eller återtillverkning av produkter, inbegripet produkter som ska återanvändas, eller tillhandahållande på marknaden av sådana produkter, i enlighet med denna förordning.

10. *tillverkare*: en *tillverkare* enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2019/1020.

11. *3D-dataset*: en uppsättning numeriska data som beskriver ett föremåls form genom dess yttre dimensioner och dess hålrum.

12. *byggnadsverk*: byggnader och anläggningsarbeten, oavsett om de är belägna över eller under mark eller vatten, inbegripet men inte begränsat till vägar, broar, tunnlar, pyloner och andra anläggningar för elöverföring, kommunikationskablar, rörledningar, akvedukter, dammar, flygplatser, hamnar, vattenvägar och anläggningar som ligger till grund för järnvägsräls.

13. *nivå*: resultatet av en bedömning av en byggprodukts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper, uttryckt som ett numeriskt värde.

14. *klass*: en uppsättning nivåer för en produkts prestanda som avgränsas av ett lägsta och ett högsta värde.

15. *tröskelnivå*: en produkts lägsta eller högsta prestandanivå med avseende på en viss väsentlig egenskap.

16. *nyckelkomponent*: en del som används som komponent eller reservdel till en produkt och som i en harmoniserad teknisk specifikation har angetts som väsentlig för en produkts karakterisering, säkerhet eller prestanda.

17. *byggsats*: en produkt som släppts ut på marknaden av en enda ekonomisk aktör som en uppsättning av minst två separata föremål, som ingendera behöver vara en produkt i sig, avsedda att tillsammans infogas i byggnadsverk.

18. *europeiskt bedömningsdokument* eller *EAD*: ett dokument som antagits av de tekniska bedömningsorganens organisation i syfte att utfärda europeiska tekniska bedömningar.

19. *europeisk teknisk bedömning* eller *ETA*: den dokumenterade bedömningen av en produkts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper i enlighet med respektive europeiska bedömningsdokument.

20. *begagnad produkt*: en produkt som inte är avfall eller som upphört att vara avfall i enlighet med direktiv 2008/98/EG och som minst en gång har installerats i ett byggnadsverk, och som

a) inte har genomgått en process som går utöver återvinningsförfaranden som går ut på kontroll, rengöring eller reparation genom vilka produkter eller produktkomponenter bereds så att de kan återanvändas för byggändamål utan någon annan förbehandling, eller

b) har genomgått en omarbetningsprocess som går utöver återvinningsförfaranden som går ut på kontroll, rengöring och reparation och som enligt den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen klassificeras som icke väsentlig för produktens prestanda.

21. *avsedd användning*: en produkts ändamål enligt de tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationerna eller europeiska bedömningsdokument.

22. *deklarerad användning*: den användning som tillverkaren avser, inbegripet användningsvillkor, enligt vad som anges i teknisk dokumentation, på etiketter, i allmän produktinformation, i bruksanvisningar, i säkerhetsinformation eller i reklammaterial.

23. *reparation*: processen att laga en defekt produkt eller byta ut dess defekta komponenter för att återställa produkten till ett skick som möjliggör deklarerad användning.

24. *underhåll*: en åtgärd som utförs för att behålla en produkt i ett skick där den kan fungera på det sätt som anges.

25. *återtillverkad produkt*: en produkt som inte är avfall, eller som upphört att vara avfall i enlighet med direktiv 2008/98/EG, som har installerats minst en gång i ett byggnadsverk och som har genomgått en omarbetningsprocess som går utöver kontroll, rengöring och reparation och som enligt den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen klassificeras som väsentlig för produktens prestanda.

26. *risk*: *risk* enligt definitionen i artikel 3.18 i förordning (EU) 2019/1020.

27. *produkttyp*: en abstrakt modell av enskilda produkter vilken bestäms av den avsedda användningen och en uppsättning egenskaper som utesluter alla variationer i fråga om prestanda eller uppfyllande av produktkrav som fastställs i eller i enlighet med denna förordning, medan identiska produkter från andra tillverkare tillhör andra produkttyper.

28. *teknikens utvecklingsnivå*: ett sätt för att uppnå ett visst mål som är antingen den mest ändamålsenliga och avancerade eller i närheten av den, eller ett sätt som vid tidpunkten i fråga är möjligt genom tillämpning av vedertagna tekniker, oavsett om det rör sig om den tekniskt mest avancerade lösningen eller inte.

29. *materialåtervinning*: *materialåtervinning* enligt definitionen i artikel 3.17 i direktiv 2008/98/EG.

30. *leverantör av distributionstjänster*: *leverantör av distributionstjänster* enligt definitionen i artikel 3.11 i förordning (EU) 2019/1020.

31. *produktfamilj*: alla produkttyper som tillhör en av de familjer som förtecknas i bilaga VII.

32. *produktkategori*: en undergrupp av produkttyper i en viss produktfamilj som omfattar de produkttyper som har en viss avsedd användning gemensamt i enlighet med harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument.

33. *tillverkningskontroll i fabriken*: dokumenterad, fortlöpande och intern tillverkningskontroll i en tillverkningsanläggning med avseende på vissa parametrar eller kvalitetsaspekter vilken återspeglar särdragen hos respektive produktfamilj eller produktkategori och respektive tillverkningsprocesser, syftar till konstant prestanda eller kontinuerligt uppfyllande av produktkrav som utförs i enlighet med bilaga IX.

34. *importör*: en *importör* enligt definitionen i artikel 3.9 i förordning (EU) 2019/1020.

35. *distributör*: en fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden, inbegripet genom att erbjuda produkter till försäljning, uthyrning eller avbetalningsköp, eller visa produkter för kunder eller installatörer i samband med kommersiell verksamhet, och inbegripet vid distansförsäljning, oavsett om det sker mot betalning eller inte.

36. *tillverkarens representant*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter med avseende på tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.

37. *individuellt tillverkad*: det att tillverkningen på grund av kundens specifikationer kräver en omjustering av produktionsprocessen jämfört med hur den ser ut för alla andra produkter som tillverkas för andra kunders räkning av den ekonomiska aktören i fråga.

38. *mikroföretag*: ett *mikroföretag* enligt definitionen i artikel 2.3 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG ([23]).

39. *specialtillverkad*: det att det på grund av kundens specifikationer finns en variation i fråga om storlek eller material jämfört med alla andra produkter som tillverkas för andra kunders räkning av den ekonomiska aktören i fråga.

40. *permalänk*: en internetlänk till en webbplats som är stabil vad gäller både innehåll och adress (*URL*).

41. *databärare*: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt dataupptagningsmedium för identifiering som kan läsas av en anordning.

42. *harmoniserade tekniska specifikationer*: harmoniserade prestandastandarder som gjorts obligatoriska vid tillämpningen av denna förordning i enlighet med artikel 5.8, de genomförandeakter som avses i artikel 6.1 och de delegerade akter som avses i artiklarna 7.1, 9.3 och 10.2.

43. *europeisk standardiseringsorganisation*: en *europeisk standardiseringsorganisation* enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 1025/2012.

44. *process som inte innebär serietillverkning*: en process som varken är till övervägande del automatiserad eller till övervägande del bygger på löpandebandsteknik, och som inte upprepas särskilt ofta i förhållande till produktionsvolymen av den berörda ekonomiska aktören eller av de ekonomiska aktörer som tillhör samma grupp av företag, fastställd av en gemensam kontrollerande fysisk eller juridisk person, eller samma organisationsstruktur.

45. *tillbakadragande*: *tillbakadragande* enligt definitionen i artikel 3.23 i förordning (EU) 2019/1020.

46. *återkallelse*: *återkallelse* enligt definitionen i artikel 3.22 i förordning (EU) 2019/1020.

47. *onlinemarknadsplats*: en leverantör av en förmedlingstjänst som använder ett onlinegränssnitt som gör det möjligt för kunder att ingå distansavtal med ekonomiska aktörer om försäljning av produkter.

48. *onlinegränssnitt*: *onlinegränssnitt* enligt definitionen i artikel 3.15 i förordning (EU) 2019/1020.

49. *leverantör*: varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller råmaterial, intermediära produkter eller begagnade produkter till tillverkare eller till andra personer som tillhandahåller råmaterial, intermediära produkter eller begagnade produkter till tillverkare.

50. *tjänsteleverantör*: varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en tjänst till en tillverkare eller en leverantör av en nyckelkomponent, förutsatt att tjänsten är relevant för tillverkning av produkterna, inbegripet deras konstruktion, eller deras demontering i fall av begagnade produkter.

51. *ackreditering*: *ackreditering* enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.

52. *marknadskontrollmyndighet*: en *marknadskontrollmyndighet* enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EU) 2019/1020.

53. *livscykel*: på varandra följande och sammanlänkade stadier under en produkts livslängd, från förvärv av råmaterial eller framställning ur naturresurser, eller, när det gäller produkter som tidigare varit infogade i ett byggnadsverk, från den senaste demonteringen från byggnadsverket, till slutligt bortskaffande.

54. *central samordningspunkt*: den myndighet som utsetts till kontaktpunkt för kontakter med kommissionen och andra medlemsstater i frågor som rör byggprodukter.

([23]) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

55. *anmält organ*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som har bemyndigats att utföra tredjepartsbedömningar och tredjepartsverifieringar enligt denna förordning och som har anmälts i vederbörlig ordning.

56. *anmälande myndighet*: det enda offentliga förvaltningsorgan – utsett i enlighet med denna förordning – som ansvarar för att anmäla och övervaka anmälda organ.

57. *tekniskt bedömningsorgan* eller *TAB*: ett organ, utsett i enlighet med denna förordning, som utfärdar europeiska tekniska bedömningar på grundval av europeiska bedömningsdokument.

58. *utnämnande myndighet*: det enda offentliga förvaltningsorgan – utsett i enlighet med denna förordning – som ansvarar för att utse och övervaka tekniska bedömningsorgan i en medlemsstat.

59. *produkt som utgör en risk*: en produkt som när som helst under livscykeln i sig kan inverka negativt på människors hälsa och säkerhet eller miljön eller på uppfyllandet av grundläggande krav för byggnadsverk när den infogas i sådana verk, i en omfattning som med hänsyn tagen till teknikens utvecklingsnivå går utöver vad som kan anses rimligt och godtagbart i förhållande till den avsedda användningen under normala eller rimligen förutsebara användningsförhållanden.

60. *produkt som utgör en allvarlig risk*: en *produkt som utgör en allvarlig risk* enligt definitionen i artikel 3.20 i förordning (EU) 2019/1020.

61. *biprodukt*: *biprodukt* i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2008/98/EG.

62. *återvinningsbarhet*: ett materials eller en produkts potential att på ett ändamålsenligt och effektivt sätt separeras, samlas in, sorteras och aggregeras i specifika avfallsflöden för återvinning till sekundära råmaterial, samtidigt som kvalitets- eller funktionsförluster minimeras jämfört med det berörda primära råmaterialet.

63. *krisnödvändiga varor*: *krisnödvändiga varor* enligt definitionen i artikel 3.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2747 ([24]) .

64. *krisläge för den inre marknaden*: ett *krisläge för den inre marknaden* enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EU) 2024/2747.

Artikel 4

Arbetsplan och förberedande fas för utveckling av harmoniserade tekniska specifikationer

1. Kommissionen ska få stöd från en expertgrupp (*expertgruppen för CPR-regelverket*). Expertgruppen för CPR-regelverket ska bestå av experter som utsetts av medlemsstaterna samt företrädare för europeiska standardiseringsorganisationer och relevanta europeiska intresseorganisationer som erhåller unionsfinansiering enligt förordning (EU) nr 1025/2012. Expertgruppen för CPR-regelverket ska stödja kommissionen i behandlingen av medlemsstaternas begäranden om harmonisering på unionsnivå genom harmoniserade tekniska specifikationer. Expertgruppen för CPR-regelverket ska i synnerhet bistå kommissionen med att fastställa och uppdatera en arbetsplan för utveckling av harmoniserade tekniska specifikationer, utarbeta det tekniska innehållet i samband med de harmoniserade tekniska specifikationerna, besluta om behovet att inleda förfaranden med avseende på harmoniserade tekniska specifikationer som uppvisar brister, inte är tillgängliga eller inte täcker omedelbara regleringsbehov samt besluta huruvida begagnade produkter ska ingå i de harmoniserade tekniska specifikationerna.

2. Efter samråd med expertgruppen för CPR-regelverket ska kommissionen upprätta en arbetsplan för utveckling av harmoniserade tekniska specifikationer för de produktfamiljer som förtecknas i bilaga VII, inbegripet produktkrav samt allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation, som omfattar åtminstone den följande treårsperioden. Kommissionen ska fastställa prioriteringar i arbetsplanen med hjälp av en transparent och välavvägd metod som ska offentliggöras tillsammans med arbetsplanen. Denna metod ska åtminstone reflektera medlemsstaternas regleringsbehov, säkerhetsfrågor i samband med byggnadsverk och byggprodukter samt unionens mål för klimatet och den cirkulära ekonomin.

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2747 av den 9 okt 2024 om inrättande av en ram med åtgärder relaterade till krissituationer på den inre marknaden och till resiliensen på den inre marknaden och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2679/98 (förordningen om krissituationer och resiliens på den inre marknaden) (EUT L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

Kommissionen ska offentliggöra den första arbetsplanen senast den 8 januari 2026.

Kommissionen ska förnya och uppdatera arbetsplanen minst vart tredje år. Den ska offentliggöra arbetsplanen för den följande treårsperioden ett år innan den gällande arbetsplanen löper ut.

Kommissionen ska varje år informera Europaparlamentet och medlemsstaterna om framstegen med genomförandet av arbetsplanen.

Om kommissionen anser att den inte kan uppnå de mål som anges i arbetsplanen ska den utan onödigt dröjsmål ändra arbetsplanen i enlighet därmed och informera Europaparlamentet och medlemsstaterna om skälen till detta.

3. I överensstämmelse med den arbetsplan som upprättats enligt punkt 2 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och expertgruppen för CPR-regelverket om vilka väsentliga egenskaper de kräver för en produktfamilj eller produktkategori, och de bedömningsmetoder, tröskelnivåer eller prestandaklasser samt de produktkrav som de anser nödvändiga.

När medlemsstaterna underrättar kommissionen om sina regleringsbehov enligt första stycket ska kommissionen inkludera dem eller ange skälen till att det inte är möjligt att inkludera dem.

4. På grundval av de grundläggande krav för byggnadsverk som anges i bilaga I och med beaktande av de regleringsbehov som ingår i medlemsstaternas underrättelse i enlighet med punkt 3 i denna artikel, samt unionens säkerhets-, miljö-, cirkularitets- och klimatmål, ska kommissionen, med stöd av expertgruppen för CPR-regelverket, identifiera de tekniska aspekter som behövs för att utarbeta begäranden om standardisering, inbegripet de relevanta väsentliga egenskaperna. De väsentliga egenskaperna och förteckningen över de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som anges i bilaga II ska ligga till grund för utarbetandet av de begäranden om standardisering som avses i artikel 5.2 och de genomförandeakter som avses i artikel 6.1.

5. Kommissionen ska säkerställa att väsentliga egenskaper omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer i den mån utarbetandet av sådana specifikationer är tekniskt och ekonomiskt proportionellt.

6. Kommissionen ska, med stöd av expertgruppen för CPR-regelverket, identifiera de produktkrav som avses i artikel 7 samt andra harmoniserade tekniska specifikationer och avgöra om begagnade produkter ska omfattas av eller uteslutas från en begäran om standardisering eller en harmoniserad teknisk specifikation. Expertgruppen för CPR-regelverket ska snarast möjligt rådfrågas om anmälningar från medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.5.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra

a) förteckningen över de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som anges i bilaga II för att anpassa den till den tekniska utvecklingen och nya miljörisker och för att uppfylla de prioriteringar som fastställts enligt punkt 2 i denna artikel på grundval av medlemsstaternas regleringsbehov,

b) de produktfamiljer som förtecknas i bilaga VII för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen och medlemsstaternas regleringsbehov.

Artikel 5

Harmoniserade standarder som fastställer väsentliga egenskaper rörande prestanda

1. Metoderna och kriterierna för bedömning av en produkts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper ska fastställas i harmoniserade standarder som görs obligatoriska genom de genomförandeakter som avses i punkt 8 (*harmoniserade prestandastandarder*). De harmoniserade prestandastandarderna ska, om så är lämpligt och utan att äventyra resultatens korrekthet, tillförlitlighet eller stabilitet, ange metoder för bedömning av en produkts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper som är mindre betungande än provning.

2. Kommissionen ska i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1025/2012 begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar harmoniserade standarder som fastställer väsentliga egenskaper och bedömningsmetoder för dessa för en eller flera produktfamiljer eller för en eller flera produktkategorier inom en familj. I begäran om

standardisering ska de grundläggande principerna och referenspunkterna för fastställandet av dessa väsentliga egenskaper och bedömningsmetoder anges. I begäran om standardisering ska det uttryckligen anges om den omfattar eller utesluter begagnade produkter.

3. Som en del av de begäranden om standardisering som avses i punkt 2 i denna artikel får kommissionen också begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna tillhandahåller de tekniska detaljer som behövs för genomförandet av det bedömnings- och verifieringssystem som ska tillämpas i enlighet med de delegerade akter som avses i artikel 10.2.

4. De begäranden om standardisering som avses i punkt 2 får omfatta en begäran om att föreslå en eller flera av följande faktorer:

a) Frivilliga eller obligatoriska tröskelnivåer i förhållande till de väsentliga egenskaperna.

b) Prestandaklasser i förhållande till de väsentliga egenskaperna.

c) De väsentliga egenskaper som tillverkarna alltid ska deklarera.

I sådana begäranden om standardisering ska de grundläggande principerna och referenspunkterna för fastställandet av de begärda faktorerna anges.

5. Om kommissionen i sin begäran om standardisering har inkluderat en begäran om ett förslag i enlighet med punkt 4 i denna artikel, ges den befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att för de produktfamiljer eller produktkategorier och för de faktorer som omfattas av begäran i fråga fastställa de faktorer som avses i punkt 4 första stycket i den här artikeln.

Efter samråd med expertgruppen för CPR-regelverket får kommissionen avvika från förslagen från den europeiska standardiseringsorganisationen.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89, oberoende av eventuella tidigare begäranden om standardisering men på grundval av råden från expertgruppen för CPR-regelverket, för att komplettera denna förordning genom att fastställa de faktorer som anges i punkt 4 första stycket i den här artikeln i förhållande till någon av de grupperingar av väsentliga horisontella egenskaper som förtecknas i bilaga X.

6. I de fall där det på grundval av en produkts beskaffenhet eller tekniska egenskaper är uppenbart att provning skulle vara onödig eller överflödig, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkor enligt vilka en produkt ska anses uppfylla en viss nivå eller en viss tröskelnivå eller uppfylla kraven för en prestandaklass utan provning eller utan ytterligare provning.

7. Kommissionen ska bedöma huruvida harmoniserade standarder överensstämmer med relevanta begäranden om standardisering, med denna förordning och med annan unionsrätt, inbegripet allmänna rättsprinciper. Kommissionen får bedöma huruvida harmoniserade standarder överensstämmer med andra harmoniserade standarder enligt denna förordning eller med andra harmoniserade standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kommissionen ska utföra den bedömning som avses i första stycket i denna punkt och skriftligen lägga fram sina skäl för den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen och expertgruppen för CPR-regelverket inom sex månader efter det att den berörda harmoniserade standarden har överlämnats till den. Om kommissionen anser att en standard, eller en del av den, är otillfredsställande ska den ange bristerna. För att kommissionen ska kunna fullgöra denna skyldighet inom den tidsramen ska de europeiska standardiseringsorganisationerna regelbundet informera kommissionen om framstegen med och innehållet i den europeiska standardiseringsprodukten i enlighet med artikel 10.5 i förordning (EU) nr 1025/2012.

8. Om en harmoniserad standard överensstämmer med tillämpliga rättsliga krav och uppfyller de villkor som behöver vara uppfyllda i förhållande till de grundläggande principer och referenspunkter som anges i begäran om standardisering, samt i förhållande till de väsentliga egenskaper som ska omfattas med hänsyn till de grundläggande kraven för byggnadsverk, ska kommissionen utan dröjsmål anta en genomförandeakt som gör den standarden obligatorisk. Ett år efter ett sådant antagande ska den harmoniserade prestandastandarden bli obligatorisk inom ramen för denna förordning, såvida inte ett senare tillämpningsdatum har angetts i genomförandeakten. Ett senare tillämpningsdatum ska anges endast i undantagsfall, och det ska vederbörligen motiveras. En harmoniserad prestandastandard får tillämpas frivilligt från och med dagen för antagandet av genomförandeakten.

Om kommissionen anser att en harmoniserad standard eller en del av den är otillfredsställande får den anta en genomförandeakt som gör den harmoniserade standarden obligatorisk med begränsningar.

De genomförandeakter som avses i första och andra styckena ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 90.2.

Om det inte är möjligt att göra en harmoniserad standard obligatorisk med begränsningar får kommissionen anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 6.

9. Om en medlemsstat, Europaparlamentet eller kommissionen, den sistnämnda med stöd av expertgruppen för CPR-regelverket, anser att en harmoniserad prestandastandard inte helt uppfyller tillämpliga rättsliga krav eller villkor som behöver vara uppfyllda i förhållande till de väsentliga egenskaper som ska omfattas med hänsyn till de grundläggande kraven för byggnadsverk, ska förfarandet för formella invändningar mot de harmoniserade standarder som anges i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012 tillämpas.

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra bilaga X genom att lägga till ytterligare grupperingar av väsentliga horisontella egenskaper.

Artikel 6

Andra harmoniserade tekniska specifikationer som fastställer väsentliga egenskaper

1. Även om utarbetandet av standarder ska prioriteras får kommissionen, med avvikelse från artikel 5.1–5.4 i denna förordning och i syfte att tillgodose medlemsstaternas regleringsbehov och eftersträva målen i artikel 114 i EUF-fördraget, anta genomförandeakter som fastställer väsentliga egenskaper samt bedömningsmetoder och tekniska detaljer för dessa enligt artikel 5 i denna förordning för en eller flera produktfamiljer eller för en eller flera produktkategorier inom en familj.

Dessa genomförandeakter får antas endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har begärt, enligt artikel 5.2, att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta en harmoniserad standard, och

   i) begäran har inte godtagits, eller

   ii) den harmoniserade standard som tillgodoser begäran levereras inte inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012, eller levereras inte senast tre år efter godtagandet av begäran om standardisering, eller

   iii) den harmoniserade standarden överensstämmer inte med begäran.

b) Ingen genomförandeakt enligt vad som avses i artikel 5.8 första stycket som gör en harmoniserad standard som omfattar de väsentliga egenskaperna samt bedömningsmetoder och tekniska detaljer för dessa enligt artikel 5 obligatorisk har antagits under de senaste fem åren, eller en sådan genomförandeakt har antagits under de senaste fem åren men med begränsningar enligt artikel 5.8 andra stycket.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

2. Innan kommissionen utarbetar ett utkast till den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska den underrätta den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 om att den anser att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda.

3. När kommissionen utarbetar utkastet till genomförandeakt ska den ta hänsyn till synpunkter från relevanta organ och expertgruppen för CPR-regelverket och vederbörligen samråda med alla relevanta intresseorganisationer som erhåller unionsfinansiering enligt förordning (EU) nr 1025/2012.

4. Om en genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel omfattar samma väsentliga egenskaper eller bedömningsmetoder för en specifik produktfamilj eller produktkategori som en harmoniserad standard till vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller med avseende på vilken en genomförandeakt enligt artikel 5.8 har antagits, ska kommissionen dra tillbaka hänvisningen till den harmoniserade standarden från *Europeiska unionens officiella tidning* eller upphäva genomförandeakten. Om den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln endast delvis omfattar den harmoniserade standarden ska kommissionen behålla den genomförandeakt som fastställer en harmoniserad standard som är föremål för begränsningar.

5. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 1 inte helt uppfyller de krav som behöver vara uppfyllda i förhållande till de väsentliga egenskaper som ska omfattas med hänsyn till de grundläggande kraven för byggnadsverk, ska medlemsstaten respektive Europaparlamentet underrätta kommissionen om detta och lämna en ingående redogörelse. Kommissionen ska bedöma denna ingående redogörelse och får vid behov ändra genomförandeakten i fråga.

6. Kommissionen ska följa förfarandet i artikel 5 för att begära en översyn eller uppdatering av de väsentliga egenskaperna eller bedömningsmetoderna för samma produktfamiljer eller produktkategorier som de som omfattas av den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln. Om den harmoniserade standard som levereras av den europeiska standardiseringsorganisationen är lämplig att anta i enlighet med artikel 5.8 ska kommissionen upphäva den genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, eller de delar av den som omfattar samma väsentliga egenskaper eller bedömningsmetoder för samma produktfamiljer eller produktkategorier som de som omfattas av den harmoniserade standarden.

Artikel 7

Produktkrav och harmoniserade standarder som medför en presumtion om överensstämmelse

1. Om en produktfamilj, eller en eller flera produktkategorier inom en produktfamilj, omfattas av antingen en harmoniserad prestandastandard eller en genomförandeakt enligt artikel 6.1, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa produktkrav i enlighet med bilaga III för den produktfamiljen eller produktkategorin, eller för delar därav.

2. Innan produkter som omfattas av denna förordning släpps ut på marknaden ska de uppfylla tillämpliga produktkrav.

3. Kommissionen får, i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012, begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar harmoniserade standarder som medför en presumtion o överensstämmelse (*frivilliga harmoniserade standarder*) för de produktkrav som fastställts genom de delegerade akter som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om en frivillig harmoniserad standard som begärts i enlighet med punkt 3 antas av en europeisk standardiseringsorganisation och föreslås för kommissionen för offentliggörande av hänvisningen till den i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska kommissionen bedöma den frivilliga harmoniserade standarden i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012.

5. Om en frivillig harmoniserad standard överensstämmer med tillämpliga rättsliga krav och uppfyller kraven med avseende på de produktkrav som anges i begäran om standardisering, ska kommissionen utan dröjsmål offentliggöra hänvisningen till den standarden i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Om hänvisningen till en frivillig harmoniserad standard inte kan offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* får kommissionen offentliggöra en sådan hänvisning med begränsningar. Om en hänvisning till en frivillig harmoniserad standard inte kan offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och inte kan offentliggöras som en hänvisning med begränsningar, ska kommissionen uppmärksamma den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 och expertgruppen för CPR-regelverket på detta.

7. En produkt som omfattas av produktkrav som överensstämmer med de frivilliga harmoniserade standarder, eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska presumeras överensstämma med de produktkrav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra bilaga III i syfte att anpassa den till den tekniska utvecklingen och beakta nya risker och miljöaspekter och för att uppfylla de prioriteringar som fastställs i artikel 4, på grundval av medlemsstaternas regleringsbehov.

Artikel 8

Gemensamma specifikationer som medför en presumtion om överensstämmelse

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa gemensamma specifikationer som medför ett alternativt sätt att uppfylla de produktkrav som fastställts i enlighet med artikel 7.1.

Dessa genomförandeakter får antas endast om

a) kommissionen har begärt, enligt artikel 7.3, att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta en frivillig harmoniserad standard för produktkraven, och

i) begäran har inte godtagits, eller

ii) den frivilliga harmoniserade standard som tillgodoser begäran levereras inte inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012, eller

iii) den frivilliga harmoniserade standarden överensstämmer inte med begäran, och

b) ingen hänvisning till harmoniserade standarder som omfattar produktkraven har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012, och ingen sådan hänvisning förväntas offentliggöras inom en rimlig period.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

2. Innan kommissionen utarbetar ett utkast till den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska den underrätta den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 om att den anser att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda.

3. När kommissionen utarbetar det utkast till genomförandeakt enligt punkt 1 i denna artikel ska den ta hänsyn till synpunkter från relevanta organ och från expertgruppen för CPR-regelverket och vederbörligen samråda med alla relevanta intresseorganisationer som erhåller unionsfinansiering enligt förordning (EU) nr 1025/2012.

4. En produkt som överensstämmer med de gemensamma specifikationer som fastställts genom de genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel, eller delar av dem, ska förutsättas överensstämma med de produktkrav som fastställts genom de delegerade akter som avses i artikel 7.1 och som omfattas av dessa gemensamma specifikationer eller delar av dem.

5. Kommissionen ska upphäva de genomförandeakter enligt punkt 1 i denna artikel, eller delar av dem, som omfattar samma produktkrav som de som omfattas av en frivillig harmoniserad standard till vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 7.5 eller 7.6.

6. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en gemensam specifikation inte helt uppfyller de produktkrav som fastställts genom delegerade akter enligt artikel 7.1 ska medlemsstaten respektive Europaparlamentet underrätta kommissionen om detta genom att lämna en ingående redogörelse. Kommissionen ska bedöma denna ingående redogörelse och får om så är lämpligt ändra den genomförandeakt som fastställer den gemensamma specifikationen i fråga.

Artikel 9

Allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation

1. Allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation ska tillhandahållas för byggprodukter som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller en europeisk teknisk bedömning. Innehållet i allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation anges i bilaga IV.

2. Som en del av den begäran om standardisering som avses i artikel 5.2 får kommissionen också begära att den europeiska standardiseringsorganisationen utfärdar riktlinjer, inklusive tekniska detaljer, som behövs för att utarbeta allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation i enlighet med bilaga IV.

3. Om kommissionen anser att de riktlinjer som utfärdats av den europeiska standardiseringsorganisationen enligt punkt 2 i denna artikel för en specifik produktfamilj eller produktkategori inte säkerställer ett adekvat och enhetligt genomförande av punkt 1 i denna artikel, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler om tillhandahållande av allmän produktinformation, bruksanvisning och säkerhetsinformation för respektive produktfamilj eller produktkategori.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 med avseende på ändring av bilaga IV för att anpassa den till den tekniska utvecklingen och nya informationsbehov.

Artikel 10

Bedömnings- och verifieringssystem

1. Bedömning och verifiering av en produkts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper, som anges i de harmoniserade tekniska specifikationer som antagits i enlighet med artiklarna 5 och 6 eller i de europeiska bedömningsdokument som avses i artikel 31, eller av produktens överensstämmelse med produktkrav som antagits i enlighet med artikel 7, ska utföras i enlighet med ett eller flera av de system som anges i bilaga IX.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att för varje produktfamilj eller produktkategori välja ett av de tillämpliga bedömnings- och verifieringssystem som avses i bilaga IX. Dessa delegerade akter får fastställa olika bedömnings- och verifieringssystem inom samma produktfamilj eller produktkategori för att skilja väsentliga egenskaper eller produktkrav åt. Bedömnings- och verifieringssystem ska väljas innan de harmoniserade tekniska specifikationerna eller de europeiska bedömningsdokumenten blir tillämpliga.

3. De delegerade akter som antas i enlighet med punkt 2 ska ta hänsyn till avsedd användning, potentiella skador till följd av produktbrister, produktens känslighet för prestandavariationer under produktionsförhållanden, sannolikheten för fel under tillverkningen och möjligheten att lätt upptäcka tillverkningsfel. Dessa delegerade akter ska anpassas till respektive produktfamiljer eller produktkategorier och ska minimera bördan för tillverkarna, samtidigt som en hög skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet samt miljön säkerställs.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 med avseende på ändring av bilaga IX för att

a) införa ytterligare bedömnings- och verifieringssystem när sådana behövs för en anpassning till den tekniska utvecklingen, eller

b) ändra de befintliga bedömnings- och verifieringssystemen för att motverka systematisk bristande överensstämmelse hos anmälda organ eller tillverkare och för att harmonisera tillämpningen av kraven eller skyldigheterna i dem, utan att någon uppgift som fastställs i ett system läggs till eller tas bort.

När kommissionen antar delegerade akter enligt led a får den inte införa ytterligare system som medför mer krävande skyldigheter för ekonomiska aktörer än de som föreskrivs i system 1+. Vidare får kommissionen införa sådana ytterligare system endast när det är uppenbart att vägledningen om tillämpningen av de befintliga systemen har visat sig vara otillräcklig.

Artikel 11

Harmoniserad zon och nationella åtgärder

1. Genom denna förordning och de harmoniserade tekniska specifikationer som antagits i enlighet med den upprättas en *harmoniserad zon*.

Den harmoniserade zonen täcker alla produkter som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer.

Harmoniserade tekniska specifikationer ska förutsättas vara heltäckande i följande avseenden:

a) Fastställande av alla väsentliga egenskaper och bedömningsmetoderna för dessa.

b) Angivande av alla andra produktkrav än de som omfattas av annan unionsrätt.

c) Val av tillämpliga bedömnings- och verifieringssystem.

Harmoniserade tekniska specifikationer för nya produkter ska tillämpas på begagnade produkter från tredjeländer, såvida inte den harmoniserade tekniska specifikationen uttryckligen innehåller regler för begagnade produkter.

2. Medlemsstaterna ska respektera den harmoniserade zonen i sina nationella lagar och andra författningar och får varken förbjuda eller hindra tillhandahållande på marknaden av produkter som omfattas av den, om produkterna i fråga överensstämmer med denna förordning. Medlemsstaterna får inte fastställa andra väsentliga egenskaper och bedömningsmetoder för dessa eller andra produktkrav än de som anges i de harmoniserade tekniska specifikationerna.

Den harmoniserade zonen påverkar inte medlemsstaternas rätt att fastställa nationella krav för användningen av produkter som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer. Alla bedömningsmetoder och system för bedömning och verifiering som avses i sådana nationella krav ska vara i enlighet med tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationer.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillhandahållande på marknaden av produkter inom den harmoniserade zonen som överensstämmer med denna förordning inte hindras av regler eller villkor som åläggs av offentliga organ eller av privata organ som agerar i egenskap av offentliga företag, eller privata organ som agerar i egenskap av offentliga organ på grundval av en monopolställning eller med ett offentligt mandat.

3. När medlemsstaterna fullgör de skyldigheter som föreskrivs i punkt 2 ska de särskilt tillämpa följande regler:

a) Inga andra krav på information eller registrering rörande utsläppande på marknaden av produkten än de som fastställs i den harmoniserade zonen får införas.

b) Inga andra bedömningar av produkten än de som anges i den harmoniserade zonen får göras obligatoriska.

c) Inga märkningar som styrker överensstämmelse med krav eller deklarerad prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper som omfattas av den harmoniserade zonen får krävas utöver CE-märkningen, och eventuella befintliga nationella bestämmelser som kräver sådan märkning ska återkallas.

d) Nationella lagar och andra författningar ska respektera de tröskelnivåer som fastställts i enlighet med artikel 5.5.

e) Nationella lagar och andra författningar får inte grundas på andra klasser, underklasser eller ytterligare klasser än de som fastställts i enlighet med artikel 5.

f) Nationella lagar och andra författningar får inte kräva ytterligare bedömningar och verifieringar utöver dem som fastställs i enlighet med artikel 10.1.

4. Medlemsstaterna ska i den gemensamma digitala ingången, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 ([25]), registrera alla sina nationella lagar och andra författningar som rör byggprodukter på deras territorium som omfattas av den harmoniserade zonen.

5. Om en medlemsstat av tvingande skäl som rör människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, och för att tillgodose omedelbara regleringsbehov, anser det nödvändigt att vidta åtgärder som är tillämpliga på produkter inom den harmoniserade zonen när det gäller egenskaper som inte fastställts i harmoniserade tekniska specifikationer, ska den anmäla detta till kommissionen, motivera behovet av de åtgärder som vidtas och förklara det regleringsbehov som den avser att tillgodose.

För detta ändamål ska medlemsstaterna använda det förfarande som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 ([26]). När medlemsstaterna gör detta ska de hänvisa till denna punkt och ange vilka delar som ingår i åtgärden.

Kommissionen ska svara på anmälan inom de tidsfrister som fastställs i det förfarande som inrättats genom direktiv (EU) 2015/1535. Kommissionen ska inom sex månader efter anmälan antingen lägga fram ett förslag till godkännande i enlighet med punkt 6 i denna artikel eller meddela sina skäl för att avslå den nationella åtgärden.

När kommissionen tar emot den anmälan som avses i första stycket ska den, oavsett om den avser att godkänna åtgärden eller inte, utan dröjsmål överlämna ärendet till expertgruppen för CPR-regelverket för samråd om huruvida uppdateringar av befintliga harmoniserade prestandastandarder behöver begäras som en prioriterad fråga.

6. Kommissionen ska anta en genomförandeakt om godkännande av den nationella åtgärd som anmälts enligt punkt 5 om

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

([26]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

a) den anmälda åtgärden framstår som vederbörligen motiverad av tvingande skäl som rör människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, inbegripet skydd för klimatet,

b) regleringsbehovet inte tillgodoses genom harmoniserade tekniska specifikationer eller genom annan unionsrätt,

c) den anmälda åtgärden inte diskriminerar ekonomiska aktörer från andra medlemsstater,

d) den anmälda åtgärden kan tillgodose det ifrågavarande regleringsbehovet,

e) den anmälda åtgärden inte utgör ett allvarligt hinder för unionsmarknadens funktion, och

f) den anmälda åtgärden inte förväntas omfattas av en harmoniserad standard som ska levereras inom ett år från dagen för den anmälan som avses i punkt 5 i denna artikel, efter den begäran om standardisering som utfärdats enligt artikel 5.2, eller, vid tidpunkten för anmälan i fråga, ingen genomförandeakt enligt artikel 6.1 har lagts fram för den kommitté som avses i artikel 90.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3. De ska dras tillbaka när regleringsbehovet tillgodoses genom harmoniserade tekniska specifikationer eller genom annan unionsrätt.

När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet som rör människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 90.4.

7. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att införa obligatoriska pantsystem eller ålägga tillverkarna att godta, direkt eller via sina importörer och distributörer, att återta äganderätten till sina nya produkter, överskottsprodukter eller osålda, icke-specialtillverkade produkter som är i ett skick som är likvärdigt med skicket när de släpptes ut på marknaden, förutsatt att åtgärden inte direkt eller indirekt diskriminerar ekonomiska aktörer i andra medlemsstater.

8. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att förbjuda destruktion av överskottsprodukter eller osålda produkter eller att ställa som villkor för destruktion av dessa produkter att de först görs tillgängliga på en nationell förmedlingsplattform för icke-kommersiell användning av produkter.

Artikel 12

Förhållande till annan unionsrätt

1. För att undvika dubbel bedömning av produkter när det gäller samma aspekter av människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa på vilka villkor skyldigheter som rör bedömning av en produkts prestanda eller uppfyllandet av vissa produktkrav, inbegripet likvärdighet för bedömnings- och verifieringssystem som krävs enligt denna förordning och skyldigheter vad gäller krav på allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation för produkter, kan fullgöras genom fullgörande av skyldigheter enligt annan unionsrätt.

De villkor som avses i första stycket får inte medge produktsäkerhetsnivåer som är mindre stränga än de som fastställs i enlighet med denna förordning.

2. Om bestämmelserna i denna förordning och de i förordning (EU) 2024/1781 samt förordning (EU) nr 1025/2012 står i strid med varandra ska de berörda bestämmelserna i den här förordningen ha företräde.

KAPITEL II

FÖRFARANDE, DEKLARATIONER OCH MÄRKNING

Artikel 13

Prestanda- och överensstämmelsedeklaration

1. Om en produkt omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation som antagits i enlighet med artikel 5 eller 6 ska tillverkaren genomgå det tillämpliga bedömnings- och verifieringssystem som anges i bilaga IX och upprätta en prestanda- och överensstämmelsedeklaration innan produkten släpps ut på marknaden. Om en produkt omfattas av en harmoniserad

teknisk specifikation som antagits i enlighet med artikel 7 ska tillverkaren också verifiera produktens överensstämmelse med tillämpliga produktkrav som har angetts genom delegerade akter. En tillverkare av en produkt som inte omfattas av någon harmoniserad teknisk specifikation får utfärda en prestanda- och överensstämmelsedeklaration i enlighet med det relevanta europeiska bedömningsdokumentet och den europeiska tekniska bedömningen.

2. Genom att upprätta prestanda- och överensstämmelsedeklarationen tar tillverkaren på sig ansvaret för att produkten överensstämmer med dess deklarerade prestanda och eventuella tillämpliga produktkrav, och blir ansvarig i enlighet med unionsrätt och nationell rätt om inomobligatoriskt och utomobligatoriskt skadeståndsansvar. I avsaknad av objektiva indikationer på motsatsen ska medlemsstaterna utgå från att den prestanda- och överensstämmelsedeklaration som upprättas av tillverkaren är riktig och tillförlitlig.

Vid bristande överensstämmelse, eller vid avsaknad av en prestanda- och överensstämmelsedeklaration när en sådan deklaration krävs, får produkten inte tillhandahållas på marknaden.

Artikel 14

Undantag från upprättande av en prestanda- och överensstämmelsedeklaration

Genom undantag från artikel 13.1 får en tillverkare besluta att inte genomgå den tillämpliga bedömningen och verifieringen av produktens överensstämmelse med tillämpliga produktkrav och att inte upprätta en prestanda- och överensstämmelsedeklaration om något av följande gäller:

a) Produkten är individuellt tillverkad eller specialtillverkad och uppfyller samtliga följande villkor:

   i) Den har tillverkats genom en process som inte innebär serietillverkning.

   ii) Den har producerats för en särskild beställning.

   iii) Den har installerats i ett enda identifierat byggnadsverk av en tillverkare som också är ansvarig för att produkten infogas på ett säkert sätt i byggnadsverket.

   iv) Den står i överensstämmelse med tillämpliga nationella regler och under överinseende av dem som är ansvariga för att byggnadsverket uppförs på ett säkert sätt, utnämnda enligt tillämpliga nationella regler.

b) Produkten tillverkas på ett sätt som är lämpligt uteslutande för byggnadsminnesvård, och genom en process som inte innebär serietillverkning, för att på ett ändamålsenligt sätt renovera byggnadsverk med officiellt skydd som del av en utvald miljö, eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, i överensstämmelse med tillämpliga nationella regler.

Artikel 15

Prestanda- och överensstämmelsedeklarationens innehåll

1. Prestanda- och överensstämmelsedeklarationen ska upprättas enligt den mall som anges i bilaga V. I prestanda- och överensstämmelsedeklarationen ska produkternas prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper anges i enlighet med berörda harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument.

Om produktkrav som anges i enlighet med artikel 7 är tillämpliga ska det i prestanda- och överensstämmelsedeklarationen anges att kraven i fråga har visats vara uppfyllda.

2. Prestanda- och överensstämmelsedeklarationen ska inkludera produktens prestanda i fråga om miljömässig hållbarhet under dess livscykel med avseende på de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som förtecknas i bilaga II för de egenskaper som deklareras. Prestandan ska inkludera den förpackning som används eller som mest sannolikt kommer att användas och ska beräknas med hjälp av den senaste versionen av den programvara som kostnadsfritt görs tillgänglig på kommissionens webbplats.

Uppdateringar av den programvara som avses i första stycket ska bli obligatoriska inom ramen för denna förordning ett år efter det att de har offentliggjorts. Sådana programvaruuppdateringar får tillämpas frivilligt från och med dagen för deras offentliggörande.

3. Prestanda- och överensstämmelsedeklarationen ska omfatta åtminstone en produkts prestanda under dess livscykel med avseende på följande väsentliga egenskaper:

a) Väsentliga egenskaper som förtecknas i leden a–d i bilaga II, från och med den 8 januari 2026.

b) Väsentliga egenskaper som förtecknas i leden e–m i bilaga II, från och med den 9 januari 2030.

c) Väsentliga egenskaper som förtecknas i leden n–s i bilaga II, från och med den 9 januari 2032.

Prestanda- och överensstämmelsedeklarationen ska också omfatta de väsentliga egenskaper som alltid ska deklareras, enligt vad som fastställs i delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 5.5.

4. Ingen annan märkning än CE-märkningen får placeras på prestanda- och överensstämmelsedeklarationen.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 med avseende på ändring av den mall som anges i bilaga V för att anpassa den till den tekniska utvecklingen när det gäller nya informationsbehov, för att underlätta uppfyllandet av de krav på digitala produktpass som anges i artiklarna 76 och 77 och för att säkerställa interoperabilitet och korrekt integrering med systemet för digitala produktpass i enlighet med artikel 75.

6. Den information som anges i artikel 31, eller i förekommande fall artikel 33, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ([27]) ska tillhandahållas tillsammans med prestanda- och överensstämmelsedeklarationen.

Artikel 16

Tillhandahållande av prestanda- och överensstämmelsedeklarationen

1. Tillverkaren ska på elektronisk väg tillhandahålla ett exemplar av prestanda- och överensstämmelsedeklarationen för varje produkt som tillhandahålls på marknaden, såvida inte deklarationen ingår i ett digitalt produktpass som uppfyller de villkor som anges i artikel 76 och är tillgänglig via det system för digitala produktpass för byggprodukter som inrättats i enlighet med artikel 75.

Om ett parti av samma produkt levereras till en enda användare får det emellertid åtföljas av ett enda exemplar av prestanda- och överensstämmelsedeklarationen.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får en tillverkare göra den prestanda- och överensstämmelsedeklaration som avses i artikel 13.1 tillgänglig på en webbplats, förutsatt att tillverkaren uppfyller samtliga följande villkor:

a) Tillverkaren säkerställer att innehållet i prestanda- och överensstämmelsedeklarationen görs tillgängligt på webbplatsen i ett elektroniskt format som inte kan ändras.

b) Tillverkaren tillhandahåller prestanda- och överensstämmelsedeklarationen i ett människoläsbart och maskinläsbart format samt erbjuder möjligheten att ladda ned en kopia i ett allmänt läsbart format.

c) Tillverkaren säkerställer att den webbplats där prestanda- och överensstämmelsedeklarationen har gjorts tillgänglig kontrolleras och underhålls så att webbplatsen och prestanda- och överensstämmelsedeklarationerna är fortlöpande tillgängliga för byggprodukternas mottagare.

d) Tillverkaren säkerställer att den som mottar byggprodukter kostnadsfritt kan få tillgång till prestanda- och överensstämmelsedeklarationen.

e) Tillverkaren förser den som mottar byggprodukter med instruktioner om hur man får tillgång till webbplatsen och prestanda- och överensstämmelsedeklarationerna för sådana produkter som är tillgängliga på webbplatsen i fråga.

f) Tillverkaren tillhandahåller en länk mellan produkten och dess prestanda- och överensstämmelsedeklaration genom produkttypens unika identifikationskod; tillverkaren får använda en databärare, inbegripet en permalänk, för att tillhandahålla länken, förutsatt att led a är uppfyllt.

3. Som en del av den begäran om standardisering som avses i artikel 5.2 får kommissionen också begära att den europeiska standardiseringsorganisationen utfärdar riktlinjer för att säkerställa interoperabilitet mellan de människo- och maskinläsbara formaten enligt vad som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

4. Tillverkaren ska i ett digitalt produktpass i enlighet med punkt 1, eller på en webbplats i enlighet med punkt 2, tillhandahålla eller tillgängliggöra prestanda- och överensstämmelsedeklarationen på det eller de språk som krävs av varje enskild medlemsstat där tillverkaren avser att tillhandahålla produkten. En annan ekonomisk aktör som tillhandahåller

([27]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

tillverkarens produkt i en ytterligare medlemsstat ska tillhandahålla en eller flera översättningar av prestanda- och överensstämmelsedeklarationen på de språk som krävs av den ytterligare medlemsstaten, tillsammans med respektive originalversion.

Artikel 17

Allmänna principer för och användning av CE-märkning

1. CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som anges i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

2. CE-märkningen ska anbringas endast på sådana produkter för vilka tillverkaren upprättat en prestanda- och överensstämmelsedeklaration i enlighet med artiklarna 13 och 15. CE-märkningen ska anbringas på nyckelkomponenter.

3. Genom att anbringa eller låta anbringa CE-märkningen på produkten visar den ekonomiska aktören att den tagit ansvar för att produkten överensstämmer med den deklarerade prestandan och tillämpliga produktkrav som fastställs i enlighet med denna förordning. Genom att anbringa CE-märkningen blir den ekonomiska aktören ansvarig för den deklarerade prestandan och uppfyllandet av dessa krav i enlighet med nationell rätt om inomobligatoriskt och utomobligatoriskt skadeståndsansvar.

4. CE-märkningen ska vara den enda märkning som styrker produktens prestanda med avseende på bedömda väsentliga egenskaper i enlighet med denna förordning liksom produktens överensstämmelse med denna förordning.

Artikel 18

Regler och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas synligt, läsbart och outplånligt på produkten. När detta inte är möjligt eller lämpligt med hänsyn till produktens beskaffenhet ska CE-märkningen anbringas på en etikett som är fäst på produkten eller förpackningen eller, om detta inte heller är möjligt, på de medföljande dokumenten.

2. CE-märkningen ska följas av

a) de två sista siffrorna i det årtal då CE-märkningen först anbringades, eller, när det gäller begagnade produkter, de två sista siffrorna i det årtal då produkten demonterades, följt av de två sista siffrorna i det årtal då CE-märkningen anbringades på den begagnade produkten.

b) tillverkarens namn och registrerade adress, eller identifieringsmärke som gör det möjligt att enkelt och otvetydigt identifiera tillverkarens namn och adress.

c) namn och registrerad adress för tillverkarens representant, eller identifieringsmärke som gör det möjligt att enkelt och otvetydigt identifiera namn och adress för tillverkarens representant, i fall där tillverkaren inte har något verksamhetsställe i unionen eller där tillverkaren väljer att ha en representant,

d) produkttypens unika identifikationskod,

e) prestanda- och överensstämmelsedeklarationens deklarationskod,

f) identifikationsnumret för det eller de anmälda organ som verifierar produkttypen och bedömer tillverkningskontrollen i fabriken, i tillämpliga fall, och

g) en databärare som är kopplad till det digitala produktpass som avses i artikel 76, om ett sådant digitalt produktpass är tillgängligt via det system för digitala produktpass för byggprodukter som inrättats enligt artikel 75.

Informationen som förtecknas i första stycket d–f i denna punkt får ersättas med en databärare, inbegripet en permalänk kopplad till prestanda- och överensstämmelsedeklarationen enligt artikel 16.2 e, om prestanda- och överensstämmelsedeklarationen finns tillgänglig på en webbplats. Informationen som förtecknas i första stycket d och e i denna punkt får utelämnas om en sådan databärare som avses i första stycket g i denna punkt tillhandahålls.

3. CE-märkningen ska anbringas innan produkten släpps ut på marknaden. Den får åtföljas av ett piktogram eller något annat märke som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

Artikel 19

Andra märkningar och påståenden om prestanda

1. Andra märkningar än CE-märkningen, inbegripet privata, får anbringas på en produkt endast om de inte indikerar att det var nödvändigt att bedöma produktens prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper som omfattas av tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationer på ett annat sätt än det som fastställs i denna förordning.

Officiellt erkända miljömärkningar av typ I (EN ISO 14024) får anbringas på en produkt om de uppfyller kravet i första stycket.

2. Märkningar som är tillåtna i enlighet med punkt 1 och andra märkningar som fastställs i unionslagstiftningen får anbringas på en produkt förutsatt att de inte försämrar CE-märkningens synlighet, läsbarhet eller ändrar dess innebörd.

3. Om en produkt omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation ska en ekonomisk aktörs påstående om produktens prestanda som avser en väsentlig egenskap som omfattas av den harmoniserad tekniska specifikationen vara förenligt med bedömningsmetoden för just denna väsentliga egenskap enligt vad som fastställs i den harmoniserade tekniska specifikationen.

4. Om en produkt omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer får påståenden om dess prestanda i förhållande till de väsentliga egenskaper som fastställs i dessa harmoniserade tekniska specifikationer även anges på en annan plats än i prestanda- och överensstämmelsedeklarationen endast om de redan anges i prestanda- och överensstämmelsedeklarationen.

Första stycket får inte tillämpas i situationer där det i enlighet med artikel 14 inte har upprättats någon prestanda- och överensstämmelsedeklaration.

KAPITEL III

EKONOMISKA AKTÖRERS SKYLDIGHETER OCH RÄTTIGHETER

Artikel 20

Skyldigheter för samtliga ekonomiska aktörer

1. De ekonomiska aktörernas skyldigheter enligt detta kapitel är tillämpliga endast i förhållande till produkter som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller produkter som har CE-märkts på grundval av en europeisk teknisk bedömning.

2. En ekonomisk aktör ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa fortsatt överensstämmelse med denna förordning. Om en ekonomisk aktör eller en produkt har befunnits brista i överensstämmelse, och korrigerande åtgärder har begärts av en marknadskontrollmyndighet i enlighet med artikel 65.1, ska den ekonomiska aktören lämna lägesrapporter till den myndigheten till dess att myndigheten beslutar att den korrigerande åtgärden kan avslutas.

3. En ekonomisk aktör ska på en behörig nationell myndighets begäran för den myndigheten uppge varje ekonomisk aktör eller annan aktör

a) som till den ekonomiska aktören har levererat produkter, inbegripet komponenter eller reservdelar till produkter, tillsammans med leveranskvantiteten, eller som till den aktören har tillhandahållit en tjänst som omfattas av denna förordning,

b) till vilka den ekonomiska aktören har levererat produkter, inbegripet komponenter eller reservdelar till produkter, tillsammans med leveranskvantiteten, eller till vilka den aktören har tillhandahållit en tjänst som omfattas av denna förordning.

När en ekonomisk aktör anger de ekonomiska aktörer eller andra aktörer som avses i första stycket ska den informera den behöriga nationella myndigheten om åtminstone följande:

a) Kontaktuppgifter, inbegripet adresser och e-postadresser, till dessa ekonomiska aktörer eller andra aktörer.

b) Skatte- och organisationsnummer för dessa ekonomiska aktörer eller andra aktörer.

4. En ekonomisk aktör ska hålla all dokumentation och all information som avses i detta kapitel tillgänglig för de behöriga nationella myndigheterna i tio år efter att den ekonomiska aktören levererade eller tillhandahölls produkten eller tjänsten i fråga, såvida inte dokumentationen eller informationen har gjorts tillgänglig via det digitala produktpass som

avses i artikel 76. En ekonomisk aktör ska uppvisa dokumentationen och informationen inom tio dagar efter mottagandet av en begäran från en behörig nationell myndighet.

5. Ekonomiska aktörer får registrera sig själv i sina respektive nationella system som inrättats i enlighet med artikel 71.5.

En ekonomisk aktör ska göra kommunikationskanaler tillgängliga för konsumenter och användare, inklusive telefonnummer, e-postadresser eller särskilda delar av sin webbplats, så att de kan kommunicera olyckor, tillbud eller säkerhetsproblem som de har upplevt med produkten.

6. Om en ekonomisk aktör anser att en icke-överensstämmande produkt utgör en risk för människors hälsa och säkerhet eller för miljön ska den omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där den har tillhandahållit produkten om detta och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits. En ekonomisk aktör får underrätta de behöriga nationella myndigheterna om varje annan sannolik överträdelse av denna förordning som den får kännedom om, om den bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.

7. En ekonomisk aktör ska vara ansvarig för överträdelser av denna artikel eller de artiklar i detta kapitel som rör dess verksamhet, i enlighet med nationell rätt om inomobligatoriskt och utomobligatoriskt skadeståndsansvar.

Artikel 21

Tillverkarnas rättigheter

1. En tillverkare ska ha rätt att från sina leverantörer och tjänsteleverantörer begära den information om deras produkter som är nödvändig för att tillverkaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

2. En tillverkare som är föremål för tredjepartsuppgifter som utförs av ett anmält organ ska ha rätt att begära av sina leverantörer eller tjänsteleverantörer att de tillåter det anmälda organet att få tillgång till deras dokumentation och tillträde till deras lokaler i den utsträckning som det anmälda organet efterfrågar sådan tillgång för att utföra sina uppgifter.

3. Den rättighet som fastställs i punkt 1 är också tillämplig på en tillverkare som släpper ut en begagnad eller återtillverkad produkt på marknaden i förhållande till leverantören av den begagnade produkten, vilket när så är tillämpligt inbegriper en demontör. Den efterfrågade informationen får omfatta, men är inte begränsad till, information om tidigare användning av produkten och om demonteringsprocessen.

4. En tillverkare ska ha rätt att från sina leverantörer och tjänsteleverantörer begära de uppgifter och beräkningar som krävs enligt artikel 15.2 för de varor eller tjänster som tillhandahålls, inklusive nödvändiga valideringsrapporter som utfärdats av ett anmält organ.

Artikel 22

Tillverkarnas skyldigheter

1. När en produkt släpps ut på marknaden ska tillverkaren bestämma produkttypen inom de gränser som fastställs i definitionen i artikel 3.27. Tillverkaren ska säkerställa att produktens prestanda bedöms i förhållande till både obligatoriska väsentliga egenskaper och de väsentliga egenskaper som är avsedda att deklareras. Om produkten omfattas av produktkrav som fastställts genom delegerade akter som avses i artikel 7.1 ska tillverkaren säkerställa att produkten också har utformats och konstruerats i enlighet med dessa krav.

En fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt med hjälp av 3D-utskrift ska fullgöra de skyldigheter som åligger tillverkarna när produkten släpps ut på marknaden. Skyldigheterna ska omfatta, men är inte begränsade till, användning av lämpliga 3D-dataset, användning av material som överensstämmer med tillämpliga förfaranden enligt denna förordning samt verifiering av kompatibiliteten mellan 3D-dataset, utskriftsmaterial och den utskriftsteknik som används.

2. Om en produkts överensstämmelse med tillämpliga krav och dess prestanda i förhållande till de väsentliga egenskaper som avses i punkt 1 i denna artikel har styrkts i enlighet med det eller de tillämpliga bedömnings- och verifieringssystem som anges i bilaga IX, ska tillverkaren upprätta en prestanda- och överensstämmelsedeklaration i enlighet med artiklarna 13–15, anbringa CE-märkningen i enlighet med artiklarna 17 och 18 och, i tillämpliga fall, säkerställa tillgången till reservdelar som inte är allmänt tillgängliga på marknaden, enligt vad som avses i punkt 8 i den här artikeln, samt anbringa märkningen enligt punkt 9 i den här artikeln.

3. Tillverkaren ska, som grund för prestanda- och överensstämmelsedeklarationen, upprätta teknisk dokumentation och däri ange följande:

a) Den deklarerade användningen, som ska rymmas inom den tillämpliga avsedda användningen.

b) Alla relevanta uppgifter som krävs för att styrka prestanda och överensstämmelse.

c) Information om befintliga förfaranden som avses i punkt 4 i denna artikel.

d) Information om det eller de tillämpliga system som anges i bilaga IX.

e) I förekommande fall, information om tillämpningen av förenklade förfaranden som tillämpas i enlighet med artiklarna 59–61.

f) Beräkningen av prestandan i fråga om miljömässig hållbarhet med avseende på de väsentliga miljöegenskaper som avses i artikel 15.2.

4. Tillverkaren ska säkerställa att det finns förfaranden för säkerställande av att produkter uppfyller sin deklarerade prestanda och fortsätter att överensstämma med denna förordning. Produktens utformning, vilket inbegriper 3D-dataset, produktionsprocesser och det material som används, ska vara lämplig. Om produkten tillverkas i serietillverkning ska tillverkaren säkerställa att det finns förfaranden för säkerställande av att den upprätthåller sin deklarerade prestanda och fortsätter att överensstämma med denna förordning. Ändringar i produktens utformning, vilket inbegriper 3D-dataset, produktionsprocesser och det material som används, ska vara lämpliga. Ändringar i de tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationerna ska beaktas på lämpligt sätt, och om produktens prestanda eller överensstämmelse påverkas ska en ny bedömning göras i enlighet med det relevanta bedömningsförfarandet.

När det anses lämpligt för att säkerställa att en produkts deklarerade prestanda och överensstämmelse är korrekt, tillförlitlig och stabil ska tillverkaren utföra stickprov av produkter som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden, undersöka och vid behov föra register över klagomål, icke-överensstämmande produkter och produktåterkallelser samt informera importörerna och distributörerna om detta.

5. Tillverkaren ska säkerställa att deras produkter är försedda med en tillverkarspecifik unik identifikationskod för produkttypen och, i förekommande fall, ett parti- eller serienummer som är väl synligt och läsbart för användarna. Om detta inte är möjligt med hänsyn till produktens beskaffenhet ska de uppgifter som krävs anges på en anbringad etikett, på förpackningen eller, om detta inte heller är möjligt, i ett dokument som medföljer produkten.

Tillverkaren ska på samma sätt som anges i första stycket märka en produkt med orden ”Endast för yrkesmässig användning” om det behövs fackkunskap för att använda den, och visa denna märkning för kunderna innan dessa blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning. Produkter som inte är märkta ”Endast för yrkesmässig användning” ska anses vara avsedda även för icke yrkesmässiga användare och konsumenter i den mening som avses i denna förordning och i förordning (EU) 2023/988.

Tillverkaren ska, innan kunder blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning, på ett synligt sätt visa kunderna den information som måste tillhandahållas enligt denna förordning.

6. När tillverkaren tillhandahåller en produkt på marknaden ska tillverkaren säkerställa att den åtföljs av allmän produktinformation, en bruksanvisning och säkerhetsinformation enligt vad som anges i bilaga IV på ett språk som ska beslutas av den berörda medlemsstaten eller, i avsaknad av ett sådant beslut, på ett språk som lätt kan förstås av användarna.

7. Senast 18 månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i artikel 75.1 ska tillverkaren göra ett sådant digitalt produktpass som avses i artikel 76 tillgängligt via det system för digitala produktpass för byggprodukter som avses i artikel 75, kopplat till en databärare som avses i artikel 18.2 g.

8. För att säkerställa tillgången till reservdelar som inte är allmänt tillgängliga på marknaden ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att införa en skyldighet avseende vissa produktfamiljer och produktkategorier enligt vilken tillverkare ska tillhandahålla specifika reservdelar på marknaden som inte är allmänt tillgängliga för de produkter som de släpper ut på marknaden.

Den skyldighet som fastställsgenom de delegerade akter som avses i första stycket i denna punkt ska vara tillämplig under en period på tio år efter det att den sista produkten av respektive produkttyp har släppts ut på marknaden, såvida inte en annan period anges i den delegerade akten.

Tillverkare som omfattas av den skyldighet som fastställts i första stycket ska erbjuda reservdelar inom en rimligt kort leveranstid, till ett rimligt och icke-diskriminerande pris, och ska informera allmänheten om detta.

9. För att säkerställa transparens för användare och främja hållbara produkter ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa specifika märkningskrav för miljömässig hållbarhet för vissa produktfamiljer och produktkategorier när följande villkor är uppfyllda:

a) Produkten väljs eller köps normalt sett av konsumenter.

b) Hur produkten installeras påverkar inte väsentligt dess totala miljöprestanda under dess livscykel.

Märkningen ska vara baserad på produktens prestanda, såsom denna bedömts i enlighet med artikel 5.1 eller artikel 6.1, och ska ge konsumentvänlig information som är begriplig för icke-sakkunniga.

10. I de delegerade akter som avses i punkt 9 ska det fastställas hur tillverkaren ska anbringa etiketten, genom att följande anges:

a) Etikettens innehåll.

b) Etikettens utformning, med beaktande av dess synlighet och läsbarhet.

c) Hur etiketten ska visas för kunderna, inbegripet vid distansförsäljning.

d) När så är lämpligt, de elektroniska metoder som ska användas för generering av etiketter.

11. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med sin deklarerade prestanda eller med kraven i denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som behövs för att få produkten att överensstämma eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla den. Om problemet har att göra med en levererad komponent eller en externt tillhandahållen tjänst ska tillverkaren underrätta leverantören eller tjänsteleverantören och tillverkarens behöriga nationella myndighet.

12. Om produkten utgör en risk ska tillverkaren utan onödigt dröjsmål, dock senast inom tre arbetsdagar, underrätta samtliga tillverkarens representanter, importörer, distributörer, leverantörer av distributionstjänster och onlinemarknadsplatser som deltar i distributionen samt de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där tillverkaren eller – såvitt denne vet – andra ekonomiska aktörer har tillhandahållit produkten. Tillverkaren ska i detta syfte lämna alla användbara uppgifter och i synnerhet ange typen av bristande överensstämmelse, frekvensen av olyckor eller tillbud samt de korrigerande åtgärder som vidtagits eller rekommenderats. När det gäller risker orsakade av produkter som redan har nått en slutanvändare eller konsument som inte kan identifieras eller kontaktas direkt ska tillverkaren via medier och andra lämpliga kanaler, så att största möjliga räckvidd säkerställs, sprida information om lämpliga åtgärder för att undanröja eller, om detta inte är möjligt, minska riskerna. Om det föreligger en allvarlig risk ska tillverkaren på egen bekostnad dra tillbaka och återkalla produkten.

Artikel 23

Skyldigheter för tillverkarens representant

1. En tillverkare som är etablerad i unionen får genom skriftlig fullmakt utse valfri fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen som enda tillverkarens representant. En tillverkare som inte är etablerad i unionen ska utse en enda tillverkarens representant.

I mandatet för tillverkarens representant får inte ingå att upprätta teknisk dokumentation.

2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska göra det möjligt för tillverkarens representant att göra åtminstone följande:

a) Hålla prestanda- och överensstämmelsedeklarationen och den tekniska dokumentationen tillgängliga för de behöriga nationella myndigheterna.

b) På motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt överensstämmer med sin deklarerade prestanda och med andra tillämpliga krav i denna förordning.

c) Säga upp avtalet om tillverkaren har agerat i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning och informera tillverkaren, de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där produkten släpps ut på marknaden samt den behöriga nationella myndigheten på det egna verksamhetsstället om detta.

d) Om det finns anledning att tro att en produkt är icke-överensstämmande eller utgör en risk, informera tillverkaren, de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där produkten släpps ut på marknaden samt den behöriga nationella myndigheten för tillverkarens representant om detta.

e) På begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om eventuella åtgärder som vidtas för att undanröja risker med produkter som omfattas av fullmakten för tillverkarens representant och för att avhjälpa sådana produkters bristande överensstämmelse.

3. Tillverkarens representant ska med hjälp av handlingar verifiera att

a) produkten är försedd med CE-märkning och märkningen i enlighet med artikel 22.9,

b) produkten åtföljs av en prestanda- och överensstämmelsedeklaration, eller att en sådan deklaration finns tillgänglig i enlighet med artikel 16.1 eller 16.2, och att

c) tillverkaren har uppfyllt de krav som anges i artikel 22.5, 22.6 och 22.7.

4. Om en tillverkarens representant upptäcker ett fall av bristande överensstämmelse som avses i punkt 3 i denna artikel ska tillverkarens representant uppmana tillverkaren att agera i enlighet med artikel 22.11 och 22.12.

Artikel 24

Importörernas skyldigheter

1. Importörer får endast släppa ut sådana produkter på marknaden som överensstämmer med denna förordning.

2. Innan en produkt släpps ut på marknaden ska importören säkerställa att produktens överensstämmelse med tillämpliga krav och dess prestanda i förhållande till relevanta väsentliga egenskaper har styrkts av tillverkaren i enlighet med artikel 22.1 och 22.2.

Importören ska säkerställa att

a) tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentation som avses i artikel 22.3,

b) produkten är försedd med CE-märkning och märkningen i enlighet med artikel 22.9,

c) produkten åtföljs av prestanda- och överensstämmelsedeklarationen, eller att deklarationen är tillgänglig i enlighet med artikel 16.1 eller 16.2, och

d) tillverkaren har uppfyllt de krav som anges i artikel 22.5, 22.6 och 22.7.

3. Importören ska verifiera att produktens användningsområde har deklarerats av tillverkaren och säkerställa att produkten åtföljs av allmän produktinformation, en bruksanvisning och säkerhetsinformation enligt vad som anges i bilaga IV på ett språk som beslutats av den berörda medlemsstaten eller, i avsaknad av ett sådant beslut, på ett språk som lätt kan förstås av användarna. Importörerna ska, innan kunder blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning, på ett synligt sätt visa kunderna den information som måste tillhandahållas enligt denna förordning eller harmoniserade tekniska specifikationer.

4. Importören ska, så länge den ansvarar för en produkt, säkerställa att förhållandena vid lagring eller transport av produkten inte äventyrar dess överensstämmelse med prestanda- och överensstämmelsedeklarationen eller med andra tillämpliga krav i denna förordning.

5. Om en importör anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med prestanda- och överensstämmelsedeklarationen eller med andra tillämpliga krav i denna förordning får importören inte släppa ut produkten på marknaden förrän den överensstämmer med den medföljande prestanda- och överensstämmelsedeklarationen och med andra tillämpliga krav i denna förordning, eller förrän prestanda- och överensstämmelsedeklarationen har korrigerats. Om produkten utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och den ansvariga behöriga nationella myndigheten om detta.

6. Importören ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, verksamhetsställe, kontaktadress och i förekommande fall elektroniska kommunikationsmedel antingen på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer produkten.

7. Importören ska undersöka och vid behov föra register över klagomål, icke-överensstämmande produkter och tillbakadraganden eller återkallelser av produkter samt hålla tillverkare och distributörer underrättade om all sådan övervakning.

8. Importörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med sin deklarerade prestanda eller med andra tillämpliga krav i denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som behövs för att få produkten att överensstämma eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla den. Om produkten utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart ge besked om detta till de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten på marknaden, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.

9. Importörer som säljer till slutanvändare ska också fullgöra de skyldigheter som åligger distributörer.

Artikel 25

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller produkter på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg i förhållande till skyldigheterna i denna förordning.

2. Innan distributören tillhandahåller en produkt på marknaden ska den verifiera att

a) produkten är försedd med CE-märkning och märkningen i enlighet med artikel 22.9, när så krävs,

b) produkten, när så krävs, åtföljs av en prestanda- och överensstämmelsedeklaration, eller att deklarationen finns tillgänglig i enlighet med artikel 16.2,

c) produkten åtföljs av allmän produktinformation, en bruksanvisning och säkerhetsinformation i enlighet med artikel 22.6, på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna i den medlemsstat där produkten ska tillhandahållas på marknaden,

d) tillverkaren och importören har uppfyllt de krav som anges i artikel 22.5 och 22.7 respektive artikel 24.6.

3. Distributören ska, innan kunderna blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning, på ett synligt sätt visa kunderna information som måste tillhandahållas enligt denna förordning.

4. En distributör som anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med sin deklarerade prestanda eller med andra tillämpliga krav i denna förordning får inte tillhandahålla produkten på marknaden förrän den överensstämmer med den medföljande prestanda- och överensstämmelsedeklarationen och med andra tillämpliga krav i denna förordning. Om produkten utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren och de ansvariga behöriga nationella myndigheterna om detta.

5. Distributören ska, så länge de ansvarar för en produkt, säkerställa att förhållandena vid lagring eller transport inte äventyrar produktens överensstämmelse med sin deklarerade prestanda eller med andra tillämpliga krav i denna förordning.

6. En distributör som anser eller har skäl att tro att en produkt som den har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med sin deklarerade prestanda eller med andra tillämpliga krav i denna förordning ska säkerställa att det vidtas korrigerande åtgärder som behövs för att få produkten att överensstämma, eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla den. Om produkten utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart ge besked om detta till de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten på marknaden, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.

Artikel 26

Fall där tillverkarnas skyldigheter är tillämpliga på importörer och distributörer

1. Importörer eller distributörer ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara tillverkare och ha samma skyldigheter som tillverkarna enligt artikel 22, om något av följande gäller:

a) De släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke.

b) De ändrar en produkt avsiktligt, eller produkten ändras oavsiktligt, på ett sådant sätt att överensstämmelsen med prestanda- och överensstämmelsedeklarationen eller med de krav som anges i eller antas i enlighet med denna förordning kan påverkas.

c) De tillhandahåller en produkt på marknaden med en annan deklarerad användning än den deklarerade användning som tillverkaren bestämt i förfarandet för bedömning och verifiering.

d) De gör gällande att produkten har egenskaper som avviker från de egenskaper som tillverkaren deklarerat.

e) De väljer att ta på sig tillverkarens ansvar.

2. Punkt 1 ska också tillämpas på en ekonomisk aktör som på marknaden släpper ut

a) en begagnad produkt som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation med bestämmelser för begagnade produkter,

b) en begagnad produkt som inte omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation med bestämmelser för begagnade produkter och som inte släppts ut på unionsmarknaden tidigare,

c) en återtillverkad produkt.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas om den ekonomiska aktören endast

a) lägger till översättningar av information som tillverkaren tillhandahåller,

b) ersätter den yttre förpackningen för en produkt som redan släppts ut på marknaden, vilket inbegriper ändring av förpackningens storlek, om ompaketeringen utförs på ett sådant sätt att produktens ursprungliga skick inte kan påverkas av den och att all information som krävs enligt denna förordning fortfarande tillhandahålls korrekt.

4. En ekonomisk aktör som bedriver sådan verksamhet som förtecknas i punkt 3 ska informera tillverkaren eller tillverkarens representant om detta, oavsett om den ekonomiska aktören äger produkterna eller tillhandahåller tjänster. Ompaketeringen ska utföras på ett sådant sätt att varken produktens ursprungliga skick eller dess överensstämmelse med denna förordning påverkas av ompaketeringen och att all information som krävs enligt denna förordning fortfarande tillhandahålls korrekt. Den ekonomiska aktören ska iaktta vederbörlig omsorg med avseende på skyldigheterna i denna förordning.

Artikel 27

Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster

1. När leverantörer av distributionstjänster bidrar till tillhandahållande på marknaden av en produkt ska de iaktta vederbörlig omsorg med avseende på skyldigheterna i denna förordning.

2. Leverantörer av distributionstjänster ska säkerställa att den märkning och de dokument som tillhandahålls av tillverkaren eller importören finns tillgängliga eller medföljer produkten, i synnerhet följande:

a) CE-märkning och den märkning som avses i artikel 22.9.

b) Prestanda- och överensstämmelsedeklarationen.

c) Den allmänna produktinformation och de bruksanvisningar och säkerhetsinformation som avses i artikel 22.6.

3. Leverantörer av distributionstjänster ska säkerställa att förhållandena vid magasinering, paketering, adressering eller leverans inte äventyrar en produkts överensstämmelse med sin deklarerade prestanda eller med andra tillämpliga krav i denna förordning. Tillverkare eller importörer av byggprodukter ska förse sina leverantörer av distributionstjänster med den detaljerade information som behövs för att säkerställa säker lagring, paketering, adressering eller leverans samt produktens fortsatta funktion.

4. Leverantörer av distributionstjänster ska stödja tillbakadraganden eller återkallanden av produkter, oavsett om detta initieras av marknadskontrollmyndigheter, tillverkare, tillverkarens representanter eller importörer.

5. Om leverantörer av distributionstjänster anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med prestanda- och överensstämmelsedeklarationen eller med andra tillämpliga krav i denna förordning får de inte stödja tillhandahållandet av produkten på marknaden förrän produkten överensstämmer med den relevanta prestanda- och överensstämmelsedeklarationen och med andra tillämpliga krav i denna förordning, eller förrän prestanda- och överensstämmelsedeklarationen har korrigerats. Om produkten utgör en risk ska leverantörer av distributionstjänster dessutom informera tillverkaren och den ansvariga behöriga nationella myndigheten om detta.

Artikel 28

Skyldigheter för onlinemarknadsplatser

1. En onlinemarknadsplats ska göra följande:

a) I syfte att följa artikel 31.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 ([28]): utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sådant sätt att ekonomiska aktörer kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 29.2 i den här förordningen.

b) Inrätta en gemensam kontaktpunkt för direkt kommunikation med medlemsstaternas behöriga nationella myndigheter när det gäller efterlevnaden av denna förordning, som kan vara densamma som den kontaktpunkt som avses i artikel 22.1 i förordning (EU) 2023/988 eller artikel 11.1 i förordning (EU) 2022/2065.

c) Ge lämpliga svar på meddelanden om olyckor och andra tillbud i samband med produkter som mottagits i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2022/2065.

d) Samarbeta för att säkerställa effektiva åtgärder för marknadskontroll, inbegripet genom att avstå från att införa hinder för sådana åtgärder.

e) Informera de behöriga nationella myndigheterna om eventuella åtgärder som vidtagits med avseende på bristande eller misstänkt bristande överensstämmelse när det gäller produkter som omfattas av denna förordning.

f) Upprätta ett regelbundet och strukturerat utbyte av information om innehåll som har tagits bort av onlinemarknadsplatser på begäran av behöriga nationella myndigheter.

2. När det gäller befogenheter som tilldelats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020 ska medlemsstaterna ge sina marknadskontrollmyndigheter befogenhet att, med avseende på alla produkter som omfattas av den här förordningen, förelägga en onlinemarknadsplats att från sitt onlinegränssnitt avlägsna specifikt olagligt innehåll som avser en icke-överensstämmande produkt, blockera tillgången till det eller visa en uttrycklig varning för slutanvändarna när de får åtkomst till det. Sådana förelägganden ska vara förenliga med artikel 9 i förordning (EU) 2022/2065.

3. En onlinemarknadsplats ska vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2022/2065 ta emot och behandla de förelägganden som avses i punkt 2 i den här artikeln.

4. Denna artikel ska också tillämpas på tillverkare, importörer eller distributörer som erbjuder produkter online utan inblandning av en onlinemarknadsplats.

([28]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

Artikel 29

Onlineförsäljning och annan distansförsäljning

1. Produkter som erbjuds till försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning ska anses tillhandahållas på marknaden om erbjudandet är riktat till kunder i unionen. Ett försäljningserbjudande ska anses vara riktat till kunder i unionen om den berörda ekonomiska aktören på något sätt riktar sin verksamhet till en medlemsstat. Ett erbjudande ska bland annat anses vara riktat till kunder i unionen om

a) den ekonomiska aktören använder en medlemsstats valuta,

b) den ekonomiska aktören har använt ett internetdomännamn som är registrerat i en av medlemsstaterna eller använder en internetdomän som hänvisar till unionen eller en av medlemsstaterna, eller

c) de geografiska områden för vilka leverans är tillgänglig omfattar en medlemsstat.

De villkor som förtecknas i första stycket får inte tillämpas om den ekonomiska aktören uttryckligen och i praktiken utesluter unionsmarknaden.

2. Om en ekonomisk aktör tillhandahåller en produkt på marknaden online eller genom andra metoder för distansförsäljning ska CE-märkningen, den information som förtecknas i artikel 18.2, märkningen enligt artikel 22.9 och en databärare som är kopplad till ett digitalt produktpass i enlighet med artikel 22.7 när så krävs tydligt och synligt anges i erbjudandet om produkten.

3. Varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en förmedlingstjänst för utsläppande på marknaden av produkter ska fullgöra en ekonomisk aktörs skyldigheter enligt punkt 2 i förhållande till de tjänster som tillhandahålls.

Artikel 30

Genomförandeakter om ekonomiska aktörers skyldigheter och rättigheter

Om det är nödvändigt för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning, och endast i den mån det är nödvändigt för att förhindra att olika tillvägagångssätt fragmenterar den inre marknaden för ekonomiska aktörer, får kommissionen anta genomförandeakter med närmare uppgifter om hur ekonomiska aktörer ska fullgöra de skyldigheter och utöva de rättigheter som anges i detta kapitel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

KAPITEL IV

EUROPEISKA BEDÖMNINGSDOKUMENT

Artikel 31

Europeiska bedömningsdokument

1. Metoder och kriterier för bedömning av produkters, inbegripet begagnade produkters, prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper får fastställas i europeiska bedömningsdokument, förutsatt att produkterna inte omfattas av

a) en harmoniserad standard som gjorts obligatorisk genom en genomförandeakt som avses i artikel 5.8,

b) en genomförandeakt som avses i artikel 6.1, eller

c) en harmoniserad standard som ska levereras inom en kortare period än ett år, i enlighet med en begäran om standardisering som avses i artikel 5.2.

2. En produkt ska inte anses omfattas av de harmoniserade standarder eller de genomförandeakter som avses i punkt 1 om

a) produktens deklarerade användning inte ryms inom den avsedda användning som anges i den harmoniserade standarden eller genomförandeakten,

b) de använda materialen inte är identiska med de material som ska användas i enlighet med den harmoniserade standarden eller genomförandeakten, eller

c) den bedömningsmetod som anges i den harmoniserade standarden eller genomförandeakten inte är lämplig för produkten.

3. Efter en begäran om en europeisk teknisk bedömning från en tillverkare, en grupp av tillverkare eller en sammanslutning av tillverkare, eller på kommissionens initiativ, får de tekniska bedömningsorganens organisation, i samförstånd med kommissionen, utarbeta och anta ett europeiskt bedömningsdokument.

De grundläggande krav för byggnadsverk som anges i bilaga I och förteckningen över de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som anges i bilaga II ska ligga till grund för utarbetandet av europeiska bedömningsdokument. Utarbetandet och antagandet av ett europeiskt bedömningsdokument ska följa de principer och det förfarande som anges i artikel 32.

4. Europeiska bedömningsdokument får inte utarbetas med avseende på en väsentlig egenskap hos eller en bedömningsmetod för en produkt om det finns ett annat europeiskt bedömningsdokument som omfattar samma väsentliga egenskap eller bedömningsmetod för denna specifika produkt, till vilket en hänvisning redan har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller som har överlämnats till kommissionen för bedömning i enlighet med artikel 34.1.

5. De tekniska bedömningsorganens organisation och kommissionen får slå samman eller avvisa begäranden om utarbetande av ett europeiskt bedömningsdokument i enlighet med punkt 5 i bilaga VI.

6. Från och med den dag då det är obligatoriskt att tillämpa en harmoniserad teknisk specifikation som antagits i enlighet med artikel 5.8 eller 6.1 och som omfattar samma produkt och samma avsedda användning som ett europeiskt bedömningsdokument ska det europeiska bedömningsdokumentet inte längre användas vid tillämpningen av denna förordning. I så fall ska kommissionen dra tillbaka hänvisningen till det europeiska bedömningsdokumentet från *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Europeiska bedömningsdokument ska ligga till grund för de europeiska tekniska bedömningar som anges i artikel 37.

Artikel 32

Principer och förfarande för utarbetande och antagande av europeiska bedömningsdokument

1. Vid utarbetandet och antagandet av europeiska bedömningsdokument ska enskilda tekniska bedömningsorgan och de tekniska bedömningsorganens organisation följa det förfarande som anges i bilaga VI.

2. Vid utarbetandet och antagandet av europeiska bedömningsdokument ska enskilda tekniska bedömningsorgan och de tekniska bedömningsorganens organisation

a) vara transparenta inför medlemsstaterna, den berörda tillverkaren och andra tillverkare eller berörda parter som begär att bli informerade,

b) lämna ut konfidentiell information till kommissionen endast när det är nödvändigt för att bedöma om ett europeiskt bedömningsdokument överensstämmer med lagstadgade bestämmelser och skydda affärshemligheter och sekretess,

c) fastställa lämpliga obligatoriska tidsfrister så att omotiverade dröjsmål undviks,

d) göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att delta på lämpligt sätt,

e) vara kostnadseffektiva för tillverkaren, och

f) säkerställa tillfredsställande kollegialitet och samordning mellan de tekniska bedömningsorgan som utsetts för produkten i fråga.

Avvägningen mellan kraven som fastställs i leden a och b i första stycket ska göra det möjligt att åtminstone lämna ut produktens namn i samband med det godkännandet och överlämnandet av arbetsprogrammet, som anges i punkt 3 i bilaga VI, och för utlämnandet av det detaljerade innehållet i det utkast till europeiskt bedömningsdokument som anges i punkt 8 i bilaga VI.

3. De tekniska bedömningsorganen ska, tillsammans med de tekniska bedömningsorganens organisation, bära hela kostnaden för utarbetandet och antagandet av europeiska bedömningsdokument, såvida det inte är kommissionen som tar initiativ till ett sådant utarbetande.

4. Tekniska bedömningsorgan och de tekniska bedömningsorganens organisation ska undvika att fler europeiska bedömningsdokument utarbetas när det inte finns några tekniska skäl att göra åtskillnad mellan produkter. De ska i synnerhet hellre utvidga tillämpningsområdet för befintliga europeiska bedömningsdokument än skapa nya europeiska bedömningsdokument.

5. Kommissionen ges befogenhet att, efter samråd med de tekniska bedömningsorganens organisation, anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra bilaga VI i syfte att lägga till ytterligare förfaranderegler för utarbetande och antagande av europeiska bedömningsdokument, om det är nödvändigt för att säkerställa att systemet med europeiska bedömningsdokument fungerar väl.

Artikel 33

Skyldigheter för ett tekniskt bedömningsorgan som tar emot en begäran om en europeisk teknisk bedömning

1. När det tekniska bedömningsorganet tar emot en begäran om en europeisk teknisk bedömning från en tillverkare, en grupp av tillverkare eller en sammanslutning av tillverkare ska det tekniska bedömningsorganet uppfylla följande krav:

a) Om produkten omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller om ett europeiskt bedömningsdokument inte kan utarbetas i enlighet med artikel 31 ska det tekniska bedömningsorganet informera sökanden om att en europeisk teknisk bedömning inte kan utfärdas.

b) Om produkten helt omfattas av ett europeiskt bedömningsdokument till vilket en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska det tekniska bedömningsorganet informera sökanden om att det europeiska bedömningsdokument som det hänvisas till kommer att användas som grund för den europeiska tekniska bedömning som ska utfärdas.

c) Om produkten kan komma i fråga för ett europeiskt bedömningsdokument enligt vad som avses i artikel 31 och inget sådant dokument håller på att utarbetas, ska det tekniska bedömningsorganet informera sökanden om att de förfaranden som anges i bilaga VI kommer att inledas.

I de fall som avses i första stycket led c i denna artikel, men där en harmoniserad standard som omfattar samma produkt förväntas levereras inom en period längre än ett år i enlighet med en standardiseringsbegäran som avses i artikel 5.2, ska det tekniska bedömningsorganet informera sökanden om möjligheten att ett europeiskt bedömningsdokument inte längre används enligt artikel 31.6.

2. I sådana fall som avses i punkt 1 första stycket b och c i denna artikel ska det tekniska bedömningsorganet informera de tekniska bedömningsorganens organisation och kommissionen om innehållet i begäran och om hänvisningen till en relevant delegerad akt om fastställande av det bedömnings- och verifieringssystem som avses i artikel 10.2 och som det tekniska bedömningsorganet avser att tillämpa på den produkten, eller om att en sådan delegerad akt saknas.

3. Om kommissionen anser att det inte finns någon lämplig delegerad akt om fastställande av bedömnings- och verifieringssystemet för produkten får den anta en delegerad akt i enlighet med artikel 10.2.

Artikel 34

Offentliggörande av hänvisningar

1. Kommissionen ska i enlighet med punkt 9 i bilaga VI bedöma om de europeiska bedömningsdokumenten överensstämmer med de harmoniserade tekniska specifikationerna, med denna förordning och med annan unionsrätt. Om ett europeiskt bedömningsdokument överensstämmer med tillämpliga rättsliga krav ska kommissionen utan dröjsmål offentliggöra en hänvisning till det dokumentet i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om en hänvisning till ett europeiskt bedömningsdokument inte kan offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* får kommissionen offentliggöra en sådan hänvisning med begränsningar.

2. Efter offentliggörande i enlighet med punkt 1 i denna artikel får ett europeiskt bedömningsdokument, i enlighet med artikel 37, användas som grund för en europeisk teknisk bedömning under en period på tio år, såvida inte hänvisningen till det europeiska bedömningsdokumentet har dragits tillbaka från *Europeiska unionens officiella tidning* eller det europeiska

bedömningsdokumentet inte längre används enligt artikel 31.6. De tekniska bedömningsorganens organisation får under det sista året i den perioden besluta att lämna in det europeiska bedömningsdokumentet för förnyelse. Kommissionen ska i så fall göra en ny bedömning av det europeiska bedömningsdokumentet i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 35

Innehållet i det europeiska bedömningsdokumentet

1. Ett europeiskt bedömningsdokument ska innehålla

a) en beskrivning av den produkt eller produktkategori som det omfattar och dess avsedda användning, och

b) en förteckning över väsentliga egenskaper som är relevanta för den avsedda användningen av produkten eller produktkategorin enligt överenskommelse mellan tillverkaren och de tekniska bedömningsorganens organisation och förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som anges i bilaga II samt en beskrivning av metoderna och kriterierna för bedömning av produktens eller produktkategorins prestanda i förhållande till de väsentliga egenskaper som förtecknas.

2. I det europeiska bedömningsdokumentet ska följande anges:

a) De tekniska detaljer som behövs för genomförandet av det bedömnings- och verifieringssystem som ska tillämpas i enlighet med de delegerade akter som antagits enligt artikel 10.2.

b) De riktlinjer, inklusive tekniska detaljer som behövs för att utarbeta den allmänna produktinformation, de bruksanvisningar och den säkerhetsinformation som avses i bilaga IV.

c) Riktlinjer för att säkerställa interoperabilitet mellan de människoläsbara och maskinläsbara formaten för prestanda- och överensstämmelsedeklarationen i enlighet med punkt 16.2 b.

3. Om produktens prestanda på lämpligt sätt kan bedömas med hänvisning till dess väsentliga egenskaper, inbegripet metoder och kriterier för bedömning som redan fastställts för dem i harmoniserade tekniska specifikationer eller andra europeiska bedömningsdokument, ska dessa befintliga väsentliga egenskaper och deras metoder och kriterier införlivas i det europeiska bedömningsdokumentet, såvida det inte är tekniskt nödvändigt att avvika från denna regel.

I tillämpliga fall ska dessa principer också tillämpas för tröskelnivåer och prestandaklasser som antas i enlighet med artikel 5.5.

Artikel 36

Formella invändningar mot europeiska bedömningsdokument

1. En medlemsstat ska informera kommissionen om samtliga följande förhållanden:

a) Att den anser ett europeiskt bedömningsdokument inte helt överensstämmer med tillämpliga rättsliga krav eller uppfyller de villkor som behöver vara uppfyllda i förhållande till de väsentliga egenskaper som ska omfattas med hänsyn till de grundläggande krav för byggnadsverk som anges i bilaga I och de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som anges i bilaga II.

b) Att den anser att ett europeiskt bedömningsdokument medför allvarliga betänkligheter för människors hälsa och säkerhet, miljöskydd eller konsumentskydd.

c) Att den anser att ett europeiskt bedömningsdokument inte uppfyller de krav som anges i artikel 31.1.

Den berörda medlemsstaten ska motivera sina åsikter. Kommissionen ska samråda med övriga medlemsstater om de frågor som den berörda medlemsstaten tagit upp.

2. Mot bakgrund av samtliga medlemsstaters åsikter ska kommissionen besluta att i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra, inte offentliggöra, offentliggöra med begränsningar, behålla, behålla med begränsningar eller dra tillbaka hänvisningarna till det berörda europeiska bedömningsdokumentet.

3. Kommissionen ska informera medlemsstaterna och de tekniska bedömningsorganens organisation om det beslut som avses i punkt 2 och vid behov begära en översyn av det berörda europeiska bedömningsdokumentet.

Artikel 37

Europeiska tekniska bedömningar

1. En europeisk teknisk bedömning ska utfärdas av ett tekniskt bedömningsorgan på begäran av en tillverkare på grundval av ett europeiskt bedömningsdokument till vilket en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 34.

Under förutsättning att det finns ett europeiskt bedömningsdokument till vilket en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 34 får en europeisk teknisk bedömning utfärdas även om en standardiseringsbegäran har utfärdats. Ett sådant utfärdande ska vara möjligt till dess att det europeiska bedömningsdokumentet inte längre används, enligt artikel 31.6.

2. När en europeisk teknisk bedömning begärs ska det förfarande som fastställs i bilaga VI tillämpas.

3. Den europeiska tekniska bedömningen ska omfatta den prestanda som ska deklareras, uttryckt som nivåer eller klasser eller i en beskrivning, i förhållande till de väsentliga egenskaper som överenskommits mellan tillverkaren och det tekniska bedömningsorgan som tagit emot begäran om en europeisk teknisk bedömning för den deklarerade användningen samt de tekniska detaljer som behövs för genomförandet av bedömnings- och verifieringssystemet.

Den europeiska tekniska bedömningen ska också omfatta en bedömning av prestandan för de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper som förtecknas i artikel 15.3.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa formatet för europeiska tekniska bedömningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

5. Europeiska tekniska bedömningar som utfärdats på grundval av ett europeiskt bedömningsdokument förblir giltiga i antingen fem år efter utgången av den period som anges i artikel 34.2 eller fem år efter att hänvisningen till det europeiska bedömningsdokumentet har dragits tillbaka från *Europeiska unionens officiella tidning*.

Om det relevanta europeiska bedömningsdokumentet för en produkt inte längre används, enligt artikel 31.6, får den produkten inte längre släppas ut på marknaden på grundval av en europeisk teknisk bedömning.

6. Produkter som omfattas av ett europeiskt bedömningsdokument för vilket en europeisk teknisk bedömning har utfärdats får CE-märkas och därigenom få samma status som produkter som är CE-märkta med stöd av harmoniserade tekniska specifikationer, förutsatt att tillverkaren fullgör de skyldigheter som anges i denna förordning. Om dessa skyldigheter avser harmoniserade tekniska specifikationer ska tillverkaren i stället hänvisa till det europeiska bedömningsdokumentet eller, om de harmoniserade tekniska specifikationerna också är relevanta, även hänvisa till det europeiska bedömningsdokumentet.

KAPITEL V

TEKNISKA BEDÖMNINGSORGAN

Artikel 38

Utnämnande myndigheter

1. Medlemsstater som vill utse tekniska bedömningsorgan ska utse en enda utnämnande myndighet som ska ansvara för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och utseende av tekniska bedömningsorgan. Utnämnande myndigheter ska uppfylla de krav på anmälande myndigheter som anges i artiklarna 43.1 och 44. Medlemsstaterna får utse den anmälande myndighet som avses i artikel 43 till utnämnande myndighet. Den utnämnande myndigheten ska inte kunna komma i fråga för att utses i enlighet med artikel 39.1.

2. Om inte annat anges i detta kapitel gäller de bestämmelser som är tillämpliga på anmälande myndigheter och anmälningsförfaranden även utnämnande myndigheter och utseendeförfaranden.

Artikel 39

Utseende, övervakning och utvärdering av tekniska bedömningsorgan

1. Medlemsstaterna får genom sina utnämnande myndigheter utse tekniska bedömningsorgan på sina territorier för en eller flera produktfamiljer som förtecknas i bilaga VII. Medlemsstaterna får också utse tekniska bedömningsorgan på sina territorier som behöriga för nya eller innovativa produkter som inte tillhör redan befintliga produktfamiljer som förtecknas i bilaga VII.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namnet på det tekniska bedömningsorganet, dess adress och den eller de produktfamiljer som det är behörigt för.

2. Kommissionen ska tilldela varje tekniskt bedömningsorgan ett identifikationsnummer.

Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över tekniska bedömningsorgan som utsetts enligt denna förordning på elektronisk väg och ange deras identifikationsnummer, de produktfamiljer för vilka de har utsetts och eventuella begränsningar på ett så exakt sätt som möjligt.

Kommissionen ska säkerställa att denna förteckning hålls uppdaterad.

3. En utnämnande myndighet ska övervaka verksamheten och kompetensen hos de tekniska bedömningsorgan som utsetts i deras respektive medlemsstat, och vid behov deras dotterbolag och underleverantörer, och utvärdera dem i förhållande till de tillämpliga krav som anges i detta kapitel. Den utnämnande myndigheten ska förelägga de tekniska bedömningsorganen korrigerande åtgärder när det sker en överträdelse av denna förordning.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina nationella förfaranden för att utse de tekniska bedömningsorganen, om övervakningen av deras verksamhet och kompetens och om eventuella förändringar i denna information.

4. De tekniska bedömningsorganen ska utan dröjsmål, dock senast inom 15 dagar, informera den utnämnande myndigheten om alla förändringar som kan påverka deras efterlevnad av de krav som anges i detta kapitel eller deras förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

5. De tekniska bedömningsorganen ska på begäran av den berörda utnämnande myndigheten tillhandahålla alla relevanta uppgifter och handlingar som krävs för att den myndigheten, kommissionen och medlemsstaterna ska kunna verifiera deras efterlevnad av kraven enligt denna förordning.

6. Om ett tekniskt bedömningsorgan inte längre efterlever kraven i denna förordning ska den utnämnande myndigheten, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla dessa krav är, begränsa, tillfälligt upphäva eller återkalla detta tekniska bedömningsorgans behörighet för den berörda produktfamiljen. Om ett tekniskt bedömningsorgan upprepade gånger inte har efterlevt korrigerande åtgärder som förelagts i enlighet med punkt 3 i denna artikel får den utnämnande myndigheten begränsa, tillfälligt upphäva eller återkalla detta tekniska bedömningsorgans behörighet. Den utnämnande myndigheten ska informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av behörighet. Artiklarna 53.2 och 54 ska tillämpas.

Artikel 40

Krav på tekniska bedömningsorgan

1. Ett tekniskt bedömningsorgan ska ha den kompetens och utrustning som behövs för att utföra bedömningar avseende de produktfamiljer för vilka det har utsetts. Den beslutsfattande personalen och minst hälften av personalen med teknisk kompetens ska vara anställd av det tekniska bedömningsorganet enligt den nationella rätten i den utseende medlemsstaten.

2. Det tekniska bedömningsorganet ska uppfylla de krav som anges i bilaga VIII, inom ramen för sin behörighet. Artiklarna 46.2–46.5, 46.6 a och b, 46.7, 46.8, 46.9 och 46.11 samt 47 ska tillämpas.

3. Ett tekniskt bedömningsorgan ska offentliggöra sitt organisationsschema och namnen på medlemmarna i sitt interna beslutsorgan.

4. Ett tekniskt bedömningsorgan ska delta i verksamheten i de tekniska bedömningsorganens organisation eller säkerställa att deras bedömningspersonal informeras om denna verksamhet.

Artikel 41

Samordning av tekniska bedömningsorgan

1. De tekniska bedömningsorganen ska inrätta en organisation för teknisk bedömning (*de tekniska bedömningsorganens organisation*) enligt denna förordning.

2. De tekniska bedömningsorganens organisation ska utföra åtminstone följande uppgifter:

a) Förse kommissionen med relevant tekniskt innehåll avseende europeiska bedömningsdokument när ett utarbetande av harmoniserade tekniska specifikationer baserade på samma produktfamiljer ska äga rum i enlighet med den arbetsplan som avses i artikel 4.2. Denna information ska vara baserad på ett nära samarbete med relevanta europeiska standardiseringsorganisationer.

b) Organisera samordningen av de tekniska bedömningsorganen och, vid behov, säkerställa samarbete och samråd med övriga berörda parter.

c) Säkerställa att exempel på bästa praxis utbyts mellan de tekniska bedömningsorganen för att därigenom öka effektiviteten och bistå näringslivet med bättre tjänster.

d) Utarbeta och anta europeiska bedömningsdokument.

e) Samordna tillämpningen av de förfaranden som anges i artiklarna 59.2, 60.2 och 61.2 samt tillhandahålla det stöd som behövs för detta ändamål.

f) Informera kommissionen om varje fråga som rör utarbetandet av de europeiska bedömningsdokumenten och om alla aspekter av tolkningen av de förfaranden som anges i artikel 60.2 och i artikel 61.2 samt föreslå förbättringar till kommissionen utifrån de erfarenheter som gjorts.

g) Meddela alla iakttagelser beträffande ett tekniskt bedömningsorgan som inte fullgör sina uppgifter i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 60.2 och i artikel 61.2 till kommissionen och den medlemsstat som utsett det tekniska bedömningsorganet.

h) Årligen rapportera till kommissionen om

   i) fullgörandet av de uppgifter som avses ovan,

   ii) tilldelningen av uppgiften att utarbeta europeiska bedömningsdokument till de tekniska bedömningsorganen,

   iii) jämnheten i den geografiska fördelningen av uppgifter mellan de tekniska bedömningsorganen,

   iv) de europeiska tekniska bedömningar som utfärdats för varje europeiskt bedömningsdokument, inbegripet den geografiska fördelningen för berörda tekniska bedömningsorgan och de tillverkare som tar emot dokumenten, och

   v) de tekniska bedömningsorganens resultat och oberoende.

i) Säkerställa att antagna europeiska bedömningsdokument och hänvisningar till europeiska tekniska bedömningar är offentliga.

De tekniska bedömningsorganens organisation ska inrätta ett sekretariat för att utföra dessa uppgifter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tekniska bedömningsorganen bidrar till de tekniska bedömningsorganens organisation med tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser. De tekniska bedömningsorganens organisation ska fastställa bidraget från varje tekniskt bedömningsorgan, som ska vara proportionellt med beaktande av den årliga budgeten eller omsättningen för varje tekniskt bedömningsorgan i samband med dess verksamhet som tekniskt bedömningsorgan.

4. De tekniska bedömningsorganens vikt i beslutsprocessen får inte vara beroende av de tekniska bedömningsorganens ekonomiska bidrag, antalet europeiska bedömningsdokument som utarbetats av dem eller antalet europeiska tekniska bedömningar som utfärdas av dem.

5. Kommissionen ska bjudas in att delta i alla möten i de tekniska bedömningsorganens organisation.

6. De tekniska bedömningsorganens organisation får beviljas unionsfinansiering för genomförandet av de uppgifter som avses i punkt 2. Kommissionen får ställa som villkor för finansieringen av de tekniska bedömningsorganens organisation, oavsett om det sker genom bidrag eller offentliga upphandlingar, att vissa organisatoriska krav och krav på den prestation som anges i de uppgifterna är uppfyllda.

KAPITEL VI

ANMÄLANDE MYNDIGHETER OCH ANMÄLDA ORGAN

Artikel 42

Anmälan

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen och de andra medlemsstaterna anmäla vilka organ som bemyndigats att utföra tredjepartsuppgifter i samband med bedömning och verifiering av prestanda, bedömning av överensstämmelse och kontroll av beräkningar av miljömässig hållbarhet enligt denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ som ska bemyndigas att utföra dessa uppgifter och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar av förfarandena. Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 43

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som behövs för bedömning och anmälan av de organ som ska bemyndigas att utföra tredjepartsuppgifter i förfarandet för bedömning och verifiering vid tillämpningen av denna förordning och för att övervaka anmälda organ, inbegripet deras efterlevnad av kraven i artiklarna 46 och 48.

2. Medlemsstaterna får besluta att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av deras nationella ackrediteringsorgan i den mening som avses i, och i enlighet med, förordning (EG) nr 765/2008.

3. Om den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller övervakning som avses i punkt 1 i denna artikel till ett organ som inte är offentligt, ska det organet vara en juridisk person och i tillämpliga delar uppfylla de krav som fastställs i artikel 44. Detta organ ska dessutom ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.

4. Den anmälande myndigheten ska ta fullt ansvar för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 44

Krav avseende anmälande myndigheter

1. Den anmälande myndigheten ska inrättas på ett sådant sätt att inga intressekonflikter med anmälda organ uppstår.

2. Den anmälande myndigheten ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att objektiviteten och opartiskheten i dess verksamhet värnas.

3. Den anmälande myndigheten ska organiseras på ett sådant sätt att varje beslut som rör anmälan av ett organ som ska bemyndigas att utföra tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering fattas av andra behöriga personer än de som utfört bedömningen.

4. Den anmälande myndigheten får inte erbjuda eller tillhandahålla någon verksamhet som de anmälda organen utför, eller konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.

5. Den anmälande myndigheten ska säkerställa konfidentialitet för de uppgifter som mottas. Den ska emellertid på begäran utbyta information om anmälda organ med kommissionen, med anmälande myndigheter i andra medlemsstater samt med andra behöriga nationella myndigheter, som ska säkerställa konfidentialiteten för de uppgifter som mottas.

6. Den anmälande myndigheten, inbegripet i de fall där den anmälande myndigheten är det nationella ackrediteringsorganet, ska bedöma endast det specifika organ för bedömning av överensstämmelse som ansöker om anmälan och inte ta hänsyn till moder- eller systerbolags kapacitet eller personal. Den anmälande myndigheten ska bedöma organet i förhållande till alla relevanta krav och tredjepartsuppgifter i form av bedömning och verifiering.

7. Den anmälande myndigheten ska ha tillräckligt med kompetent personal och tillräcklig finansiering till sitt förfogande för ett korrekt utförande av sina uppgifter.

Artikel 45

Samordning av anmälande och utnämnande myndigheter

1. Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan medlemsstaternas nationella myndigheter som ansvarar för anmälningspolicyn och de anmälande och utnämnande myndigheterna inrättas och bedrivs i form av en samordningsgrupp för anmälande och utnämnande myndigheter på området byggprodukter. Denna samordningsgrupp ska träffas regelbundet och minst en gång om året.

Medlemsstaternas nationella myndigheter som ansvarar för anmälningspolicyn och de anmälande och utnämnande myndigheterna enligt denna förordning ska delta i gruppens verksamhet.

2. Kommissionen får fastställa särskilda arrangemang för hur samordningsgruppen för de anmälande och utnämnande myndigheterna ska fungera.

3. Kommissionen ska säkerställa att regelbundna utbyten av erfarenheter organiseras mellan medlemsstaternas nationella myndigheter som ansvarar för anmälningspolicyn och de anmälande och utnämnande myndigheterna.

Artikel 46

Krav på anmälda organ

1. För att anmälas ska ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla de krav som fastställs i punkterna 2–12.

2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller produkt som den bedömer.

Det får inte ha några ekonomiska band till organisationer som har ett intresse av de produkter som det bedömer, särskilt till tillverkare, deras handelspartner och deras aktieägare.

Ett sådant organ får dock vara ett organ som tillhör en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är inblandade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de produkter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att det är oberoende och att inga intressekonflikter föreligger. Detta utesluter inte att organet utför bedömnings- och verifieringsverksamhet för konkurrerande tillverkare.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör, importör, distributör, installatör, köpare, ägare, användare av, eller utföra underhåll på de produkter som det bedömer, och får inte heller vara representant för någon av dessa parter. Detta får inte utesluta sådan användning av bedömda produkter som är nödvändig för driften av organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av produkter för personliga ändamål.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning eller uppförande, saluföring, eller installering, användning eller i underhåll av dessa produkter eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan stå i konflikt med deras objektivitet och integritet

i samband med den verksamhet för vilken organet anmälts. Detta ska särskilt gälla konsulttjänster avseende de produktfamiljer för vilka de anmälts.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska säkerställa att dess moder- eller dotterbolags eller underleverantörers verksamhet inte påverkar konfidentialitet, objektivitet och opartiskhet i dess bedömnings- eller verifieringsverksamhet.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte till en underleverantör eller ett dotterbolag delegera inrättande och övervakning av interna förfaranden, allmänna riktlinjer, uppförandekoder eller andra interna regler, avdelning av sin personal till särskilda uppgifter och beslut om bedömning av överensstämmelse.

5. Ett organ för bedömning av överensstämmelse och dess personal ska under förfarandet för bedömning och verifiering utföra tredjepartsuppgifter med största möjliga yrkesmässiga integritet och erforderlig teknisk kompetens inom det specifika området. De ska hållas fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömnings- eller verifieringsverksamhet, speciellt från personer eller grupper av personer med intresse i resultaten av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering som det ålagts i enlighet med bilaga IX och för vilka det anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje bedömnings- och verifieringssystem och för varje slag eller kategori av byggprodukter, väsentliga egenskaper eller uppgifter för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

a) Nödvändig behörig personal med teknisk kunskap och tillräcklig och lämplig erfarenhet för att utföra tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering.

b) Nödvändiga beskrivningar av de förfaranden i enlighet med vilka bedömningsprocessen utförs, som säkerställer insyn och reproducerbarhet för dessa förfaranden, inbegripet en beskrivning av kompetens som visar hur relevant personal, dess respektive status och uppgifter motsvarar de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse för vilka organet avser att bli anmält.

c) Ändamålsenliga riktlinjer och förfaranden för att särskilja de uppgifter som det utför i sin egenskap av organ för bedömning av överensstämmelse och dess övriga verksamhet.

d) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och om produktionsprocessen karaktäriseras som mass- eller serietillverkning.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska ha de resurser som krävs för att på ett lämpligt sätt utföra de tekniska och administrativa uppgifter som är förknippade med den verksamhet för vilken det avser att bli anmält och ha tillgång till den utrustning eller den anläggning som behövs.

7. Den personal som ansvarar för att utföra de verksamheter för vilka organet avser att bli anmält ska ha följande:

a) En grundlig teknisk och yrkesinriktad utbildning som omfattar alla tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering inom det relevanta område för vilket organet har anmälts.

b) Tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar och verifieringar som det utför och adekvat befogenhet att utföra sådana uppgifter, inbegripet lämplig kunskap och kännedom om gällande harmoniserade tekniska specifikationer, europeiska bedömningsdokument och de relevanta bestämmelserna i förordningen.

c) Den kompetens som krävs för att kunna upprätta de intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna och verifieringarna utförts.

8. Den personal som ansvarar för att fatta beslut om bedömning ska

a) vara anställd av organet för bedömning av överensstämmelse enligt den anmälande medlemsstatens nationella rätt,

b) inte ha några potentiella intressekonflikter,

c) vara kompetent nog att verifiera de bedömningar som gjorts av annan personal, externa experter eller underleverantörer,

d) vara tillräcklig till antalet för att säkerställa kontinuitet i verksamheten och en konsekvent strategi för bedömningar av överensstämmelse.

9. Organets, den högsta ledningens och bedömningspersonalens opartiskhet ska säkerställas.

Ersättningen till organets högsta ledning och bedömningspersonal får inte vara beroende av det antal bedömningar som utförts eller av resultaten av dem.

10. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska teckna en ansvarsförsäkring, såvida medlemsstaten inte åtar sig ansvaret i enlighet med nationell rätt eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för den bedömning eller verifiering som utförs.

11. Personalen vid organet för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt i fråga om alla de uppgifter som den erhåller under utförandet av sina uppgifter enligt bilaga IX, utom gentemot de anmälande myndigheterna och andra behöriga nationella myndigheter i den medlemsstat där dess verksamhet utförs. Immateriella rättigheter ska vara skyddade.

12. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i eller säkerställa att dess bedömningspersonal blir upplyst om det relevanta standardiseringsarbetet och om arbetet i det anmälda organets samordningsgrupp, som inrättats enligt denna förordning, och ska som allmän riktlinje tillämpa de administrativa beslut och dokument som framställs som denna grupps arbetsresultat.

Artikel 47

Presumtion om anmälda organs överensstämmelse

Om ett organ för bedömning av överensstämmelse som ska bemyndigas att utföra tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering visar att det överensstämmer med de kriterier som fastställts i berörda harmoniserade standarder till vilka hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, harmoniserade tekniska specifikationer som avses i artikel 5, europeiska bedömningsdokument, frivilliga harmoniserade standarder för produktkrav till vilka hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 7.5 eller 7.6 eller de gemensamma specifikationer som avses i artikel 8.1 eller delar därav, ska det presumeras uppfylla de krav som anges i artikel 46 i den mån de tillämpliga dokumenten omfattar dessa krav.

Artikel 48

Dotterbolag och underleverantörer till anmälda organ

1. Om ett anmält organ anlitar underleverantörer för specifika uppgifter med anknytning till tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och verifiering eller anlitar ett dotterbolag ska det säkerställa att underleverantören eller dotterbolaget uppfyller de krav som anges i artikel 46 och informera den anmälande myndigheten om detta.

2. Det anmälda organet ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av underleverantörer eller dotterbolag, oavsett var dessa är etablerade, och övervaka deras kompetens i förhållande till sin egen såsom beskrivs i artikel 46.6 b.

3. Underleverantörer eller dotterbolag får endast med kundens samtycke anlitas för att utföra arbeten.

4. Det anmälda organet ska hålla relevanta dokument om bedömningen och övervakningen av underleverantörers eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som de har utfört enligt bilaga IX tillgängliga för den anmälande myndigheten.

Artikel 49

Användning av anläggningar utanför det anmälda organets provningslaboratorium

1. På begäran av tillverkaren och om det är motiverat av tekniska, ekonomiska eller logistiska skäl, som hänger samman med produktens beskaffenhet eller provningsutrustningen, får anmälda organ besluta att utföra de provningar som avses i bilaga IX, för bedömnings- och verifieringssystemen 1+, 1 och 3 eller att låta sådana provningar utföras under det anmälda

organets överinseende antingen i tillverkningslokalerna med hjälp av provningsutrustningen i tillverkarens interna laboratorium eller, efter att i förväg ha inhämtat tillverkarens samtycke, i ett externt laboratorium med hjälp av detta laboratoriums provningsutrustning.

De anmälda organ som utför sådana provningar ska särskilt ha utsetts som behöriga att utföra provningarna på annan plats än i sina egna provningsanläggningar och ska också i detta avseende uppfylla de krav som fastställs i artikel 46.

2. Innan de provningar som avses i punkt 1 utförs ska de anmälda organen verifiera om kraven i testmetoden är uppfyllda och bedöma huruvida

a) provningsutrustningen har ett lämpligt kalibreringssystem och mätningarnas spårbarhet är garanterad, och

b) provningsresultatens kvalitet är säkerställd.

De anmälda organen ska ta fullt ansvar för provningarna i sin helhet, inbegripet kalibreringens och mätningarnas korrekthet och spårbarhet, och för provningsresultatens tillförlitlighet.

Artikel 50

Ansökan om anmälan

1. Ett organ som ska bemyndigas att utföra tredjepartsuppgifter när det gäller bedömnings- och verifieringssystemen ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där organet är etablerat.

2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av den verksamhet som ska utföras, de förfaranden för bedömning- och verifiering för vilka organet anser sig vara kompetent, den beskrivning av kompetens som avses i artikel 46.6 b samt ett ackrediteringsintyg, när ett sådant finns, som utfärdats av det nationella ackrediteringsorganet, där det styrks att organet uppfyller de krav som fastställs i artikel 46. Ackrediteringsintyget ska endast avse just det rättssubjekt som ansöker om anmälan och ska, utöver relevanta harmoniserade standarder, baseras på de särskilda krav och uppgifter som föreskrivs i denna förordning.

3. Om det berörda organet inte kan visa upp ett ackrediteringsintyg ska det förse den anmälande myndigheten med alla skriftliga underlag som krävs för verifiering, erkännande och regelbunden övervakning av att det uppfyller de krav som fastställs i artikel 46.

Artikel 51

Anmälningsförfarande

1. Anmälande myndigheter får endast anmäla organ som uppfyllt de krav som fastställs i artikel 46.

2. Anmälande myndigheter ska lämna uppgifterna om anmälan till kommissionen och övriga medlemsstater med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

I fall som avser grupperingar av väsentliga egenskaper som anges i bilaga X, för vilka det lämpliga elektroniska verktyget inte är tillgängligt, ska anmälan i annan elektronisk form undantagsvis godtas.

3. Anmälan ska innehålla fullständiga uppgifter om de funktioner som ska utföras, en hänvisning till relevant harmoniserad teknisk specifikation eller till det relevanta europeiska bedömningsdokumentet och, för det system som anges i bilaga IX, de väsentliga egenskaper för vilka organet är kompetent och ett relevant intyg om denna kompetens.

Hänvisningen till den berörda harmoniserade tekniska specifikationen eller till det relevanta europeiska bedömningsdokumentet krävs emellertid inte i de fall som avser grupperingar av väsentliga egenskaper som anges i bilaga X.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 50.2 ska den anmälande myndigheten förse kommissionen och de andra medlemsstaterna med alla de skriftliga underlag som styrker att organet har erforderlig kompetens, och att systemen har inrättats för att säkerställa att organet kommer att övervakas regelbundet och fortsätta att uppfylla kraven som fastställs i artikel 46.

5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har gjort några invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då inget ackrediteringsintyg används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ vid tillämpningen av denna förordning.

6. Kommissionen ska ta upp giltiga anmälningar på den förteckning över anmälda organ som avses i artikel 52.2.

7. Kommissionen och övriga medlemsstater ska underrättas om eventuella relevanta senare ändringar av anmälan.

Artikel 52

Identifikationsnummer och förteckning över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda sådant nummer även om det anmälts enligt flera unionsrättsakter.

2. Kommissionen ska göra förteckningen över organ som anmälts enligt denna förordning offentligt tillgänglig, inbegripet de identifikationsnummer som tilldelats dem och den verksamhet för vilken de anmälts.

Kommissionen ska säkerställa att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 53

Ändringar av anmälan

1. Om en anmälande myndighet har fastslagit eller underrättats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som fastställs i artikel 46 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska den anmälande myndigheten begränsa, tillfälligt upphäva eller återkalla anmälan, beroende på vad som är lämpligt, med hänsyn till hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla dessa krav eller fullgöra dessa skyldigheter är. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

2. Om en anmälan begränsas, tillfälligt upphävs eller återkallas eller om det anmälda organet har upphört med sin verksamhet, ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att detta organs ärenden antingen handläggs av ett annat anmält organ eller hålls tillgängliga för de ansvariga anmälande myndigheterna och de behöriga nationella myndigheterna på deras begäran.

Artikel 54

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den har tvivel, eller där den upplysts om sådana tvivel, om ett anmält organs kompetens eller ett anmält organs fortsatta uppfyllande av de krav och skyldigheter som det omfattas av.

2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran förse kommissionen med alla uppgifter om grunden för anmälan eller vidmakthållandet av det berörda organets kompetens.

3. Kommissionen ska säkerställa att all känslig information som den erhåller under sina undersökningar behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, kraven för anmälan ska den informera den anmälande medlemsstaten om detta och anmoda medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder, vid behov inbegripet återkallande av anmälan.

Artikel 55

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska i enlighet med bilaga IX utföra följande bedömningar och verifieringar:

a) Bedöma produkters prestanda och överensstämmelse.

b) Verifiera produkters överensstämmelse.

c) Verifiera att produkters prestanda är konstant.

d) Validera tillverkarens beräkningar av miljömässig hållbarhet.

e) Verifiera att tillverkaren fullgör sina skyldigheter i enlighet med denna förordning.

Dessa uppgifter kallas hädanefter *bedömningar och verifieringar*.

2. Bedömningar och verifieringar ska utföras med full insyn beträffande tillverkaren och på ett proportionellt sätt så att onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna undviks. De anmälda organen ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till företagets storlek, den sektor inom vilken företaget är verksamt, dess struktur, den berörda produktteknikens relativa komplexitet och huruvida produktionsprocessen kan karaktäriseras som mass- eller serietillverkning.

De anmälda organen ska dock samtidigt respektera den grad av noggrannhet som enligt denna förordning krävs för produkten och produktens funktion för uppfyllandet av alla de grundläggande kraven för byggnadsverk.

3. Om ett anmält organ under den första besiktningen av tillverkningsanläggningen och av tillverkningskontrollen i fabrik finner att tillverkaren inte har säkerställt den tillverkade produktens konstanta prestanda och överensstämmelse, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder och får inte utfärda något intyg eller någon valideringsrapport.

4. Om ett anmält organ under den pågående övervakningsverksamhet som syftar till en kontroll av överensstämmelsen och av en konstant prestanda hos den tillverkade produkten finner att en produkt inte längre har samma prestanda som produkttypen, ska det kräva att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och, om så krävs, tillfälligt upphäva eller återkalla intyget eller valideringsrapporten.

5. Om korrigerande åtgärder inte vidtas eller inte får önskad effekt ska det anmälda organet, beroende på vad som är lämpligt, begränsa, tillfälligt upphäva eller återkalla alla intyg eller valideringsrapporter.

6. När anmälda organ fattar beslut om bedömning, inbegripet när de beslutar om behovet av att tillfälligt upphäva eller återkalla ett intyg eller en valideringsrapport mot bakgrund av eventuella fall av bristande överensstämmelse, ska de tillämpa tydliga och förhandsbestämda kriterier.

7. På begäran av en tillverkare eller leverantör ska de anmälda organen samarbeta och dela all relevant information med de anmälda organ som har erkänt dess bedömningar och verifieringar i enlighet med artikel 62. De anmälda organen ska ingå en överenskommelse i detta syfte.

Artikel 56

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälande myndigheten om

a) varje avslag på ansökan om, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intyg, valideringsrapporter eller provningsrapporter,

b) alla omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan,

c) varje begäran om uppgifter om bedömnings- eller verifieringsverksamhet som utförts som de mottagit från behöriga nationella myndigheter, och

d) på begäran, de tredjepartsuppgifter i enlighet med bedömnings- och verifieringssystemen som utförts inom ramen för deras anmälan och av varje annan verksamhet som utförts, inbegripet gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

2. Anmälda organ ska förse de övriga organ som anmälts enligt denna förordning och som utför liknande tredjepartsuppgifter i enlighet med bedömnings- och verifieringssystemen och för produkter som omfattas av samma harmoniserade tekniska specifikation eller samma europeiska bedömningsdokument med relevanta upplysningar om frågor som rör negativa resultat från dessa bedömningar och verifieringar, i synnerhet varje avslag på, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intyg, valideringsrapporter eller provningsrapporter, och på begäran positiva resultat från de bedömningarna.

Ett anmält organ ska på begäran av ett annat anmält organ, en behörig nationell myndighet eller kommissionen underrätta den begärande parten om huruvida intyg, valideringsrapporter eller provningsrapporter som det utfärdat är giltiga, begränsade, tillfälligt upphävda eller återkallade.

3. Om kommissionen eller en behörig nationell myndighet i en medlemsstat lämnar in en förfrågan till ett anmält organ etablerat på en annan medlemsstats territorium rörande en bedömning som det anmälda organet har gjort, ska den överlämna en kopia av förfrågan till den anmälande myndigheten i den andra medlemsstaten. Det berörda anmälda organet ska utan dröjsmål och senast inom 15 dagar svara på en sådan förfrågan. Den anmälande myndigheten ska säkerställa att sådana begäranden åtgärdas av det anmälda organet, såvida det inte finns legitima skäl att inte göra det.

4. Om de anmälda organen har eller får bevis för att

a) ett annat anmält organ inte uppfyller de krav som fastställs i artikel 46 eller sina skyldigheter,

b) en produkt som släpps ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning,

c) en produkt som släpps ut på marknaden på grund av sitt fysiska tillstånd sannolikt utgör en allvarlig risk,

ska de uppmärksamma, och utbyta sådana bevis med, den relevanta marknadskontrollmyndigheten eller anmälande myndigheten, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 57

Genomförandeakter avseende anmälda organs skyldigheter

Om det är nödvändigt för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning och om samordningsgruppen av anmälande och utnämnande myndigheter inte har kunnat lösa en tvist om sina olika tillvägagångssätt, i enlighet med artikel 45, och endast i den mån det är nödvändigt för att förhindra att olika tillvägagångssätt fragmenterar den inre marknaden för ekonomiska aktörer, får kommissionen anta genomförandeakter med närmare uppgifter om hur de anmälda organens skyldigheter enligt artiklarna 55 och 56 ska genomföras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

Artikel 58

Samordning av anmälda organ

1. Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan de organ som anmälts enligt denna förordning kommer till stånd och bedrivs korrekt i form av en grupp av anmälda organ.

De anmälda organen ska delta i arbetet i denna grupp, direkt eller genom utsedda representanter. De anmälande myndigheterna ska säkerställa att de anmälda organen deltar i denna grupps arbete.

2. De anmälda organen ska som allmän vägledning tillämpa alla relevanta dokument som framkommit till följd av arbetet i den grupp som avses i punkt 1.

3. Samordning och samarbete i den grupp som avses i punkt 1 ska syfta till att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning.

KAPITEL VII

FÖRENKLADE FÖRFARANDEN

Artikel 59

Ersättning av typprovning och typberäkning

1. En tillverkare får ersätta typprovning eller typberäkning med ett särskilt avsnitt i den tekniska dokumentation som avses i artikel 22.3 som visar

a) att den produkt som tillverkaren släpper ut på marknaden, med avseende på en eller flera av dess väsentliga egenskaper, bedöms uppnå ett viss prestandanivå eller prestandaklass utan provning eller beräkning eller utan ytterligare provning eller beräkning i enlighet med de villkor som fastställs i de delegerade akter som avses i artikel 5.6, eller

b) att den produkt som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller av ett europeiskt bedömningsdokument och som tillverkaren släpper ut på marknaden är ett system som består av komponenter som tillverkaren noggrant monterar med iakttagande av de exakta anvisningar, däribland kompatibilitetskriterier i fråga om enskilda komponenter, som ges av leverantören av ett sådant system eller av en komponent däri, som redan provat detta system eller denna komponent för en eller flera av dess väsentliga egenskaper i enlighet med den relevanta harmoniserade tekniska specifikationen eller det europeiska bedömningsdokumentet. Om dessa villkor är uppfyllda och om tillverkaren särskilt har verifierat att leverantörens exakta kompatibilitetskriterier är uppfyllda, får tillverkaren ange prestanda som motsvarar alla eller en del av provningsresultaten för det system eller den komponent som tillhandahållits tillverkaren,

c) att den produkt som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller av en europeisk teknisk bedömning och som tillverkaren släpper ut på marknaden motsvarar en produkttyp av en produkt som tillverkats av en annan tillverkare och redan är föremål för typprovning eller typberäkning.

Om villkoren i led c är uppfyllda får tillverkaren ange den prestanda som motsvarar alla eller en del av provningsresultaten för denna andra produkt. Tillverkaren ska tillämpa denna förenkling först efter det att denne har erhållit tillstånd från den andra tillverkaren, som förblir ansvarig för att dessa provningsresultat är korrekta, tillförlitliga och stabila.

2. Om det tillämpliga bedömnings- och verifieringssystemet inbegriper en prestandabedömning som ett anmält organ utfört i enlighet med vad som anges i bilaga IX, ska ett anmält organ eller ett tekniskt bedömningsorgan, i stället för den bedömning av produktens prestanda som anges i bilaga IX, bedöma och intyga att de skyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel har fullgjorts korrekt.

Artikel 60

Mikroföretags användning av förenklade förfaranden

1. Ett mikroföretag får ersätta typprovning eller typberäkning för en väsentlig egenskap enligt det bedömnings- och verifieringssystem 3 som anges i punkt 5 i bilaga IX med ett särskilt avsnitt i den tekniska dokumentation som avses i artikel 22.3 med uppgifter som motsvarar den bedömning som krävs för denna väsentliga egenskap i enlighet med de tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationerna eller det europeiska bedömningsdokumentet.

2. Ett anmält organ eller ett tekniskt bedömningsorgan ska, i stället för den bedömning av produktens prestanda som anges i bilaga IX, bedöma och intyga att de skyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel har fullgjorts korrekt.

Artikel 61

Specialtillverkade produkter som inte är serietillverkade

1. Som ett alternativ till undantaget i artikel 14 a får en tillverkare av en produkt som uppfyller villkoren i artikel 14 a ersätta bedömningen av produktens prestanda med ett särskilt avsnitt i den tekniska dokumentationen som avses i artikel 22.3 som styrker att denna produkt överensstämmer med de tillämpliga kraven samt tillhandahåller uppgifter som är likvärdiga med de uppgifter som krävs enligt denna förordning och de tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationerna eller det europeiska bedömningsdokumentet.

2. Om det tillämpliga bedömnings- och verifieringssystemet inbegriper en prestandabedömning som ett anmält organ utfört som anges i bilaga IX, ska ett anmält organ eller ett tekniskt bedömningsorgan, i stället för den bedömning av produktens prestanda som anges i bilaga IX, bedöma och intyga att de skyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel har fullgjorts korrekt.

Artikel 62

Erkännande av bedömning och verifiering som utförts av ett annat anmält organ

1. När ett anmält organ ska bedöma och verifiera en viss produkt i enlighet med bilaga IX får det avstå från bedömningen och verifieringen och erkänna den bedömning och verifiering som ett annat anmält organ har utfört för samma ekonomiska aktör om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Produkten har bedömts och verifierats på ett korrekt sätt av det andra anmälda organet.

b) Den ekonomiska aktör som är föremål för bedömning eller verifiering samtycker till att dela alla relevanta uppgifter och dokument med det erkännande anmälda organet.

c) Intygets giltighet är begränsat till samma giltighet som för det intyg som utfärdats av det andra anmälda organet.

Denna punkt ska också tillämpas på valideringsrapporter och på bedömningar av beräkningar av den miljömässiga hållbarheten som gjorts enligt förordning (EU) 2024/1781.

2. När ett anmält organ ska bedöma och verifiera en viss produkt i enlighet med bilaga IX får det avstå från bedömning och verifiering av produktens delar eller material och erkänna resultaten av ett annat anmält organs bedömning och verifiering, om leverantören av dessa delar eller detta material har tillämpat det bedömnings- och verifieringssystem som krävs på dem och det finns ett avtal mellan produktens tillverkare och leverantören som säkerställer fritt flöde av all information mellan dem och de anmälda organen i syfte att säkerställa att denna förordning efterlevs.

Detta stycke ska också tillämpas på bedömningar av beräkningar av den miljömässiga hållbarhet som görs enligt förordning (EU) 2024/1781.

KAPITEL VIII

MARKNADSKONTROLL OCH SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 63

Klagomålsportal

1. Utan att det påverkar de ekonomiska aktörernas skyldigheter enligt denna förordning och marknadskontrollmyndigheternas verksamhet enligt förordning (EU) 2019/1020 ska kommissionen inrätta ett system som gör det möjligt för alla fysiska eller juridiska personer att dela klagomål eller rapporter som anknyter till eventuell bristande överensstämmelse med den här förordningen.

2. Om kommissionen anser att klagomål eller rapporter är relevanta och motiverade på grundval av tydligt definierade kriterier ska den utan onödigt dröjsmål tilldela klagomålet eller rapporten till den centrala samordningspunkten i den berörda medlemsstaten för uppföljning med den berörda fysiska eller juridiska personen i enlighet med artikel 11.7 a i förordning (EU) 2019/1020.

Artikel 64

Marknadskontrollmyndigheter och central samordningspunkt

1. Medlemsstaterna ska bland sina marknadskontrollmyndigheter utse en eller flera myndigheter som har den särskilda kunskap som behövs för att bedöma produkter både tekniskt och rättsligt.

2. Medlemsstaterna ska utse en central samordningspunkt som ska fungera som kontaktpunkt för kontakter med kommissionen och centrala samordningspunkter i andra medlemsstater som är behöriga enligt denna förordning, inbegripet för begäranden enligt artiklarna 22, 23 och 24 i förordning (EU) 2019/1020.

3. De marknadskontrollmyndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska ha alla de befogenheter som förtecknas i artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020. Vid tillämpningen av den här förordningen ska dessa befogenheter även tillämpas på alla ekonomiska aktörer som omfattas av den här förordningen.

4. Marknadskontrollmyndigheterna ska, när det gäller marknadskontroll, utredning och verkställighet, ha befogenhet att från andra myndigheter eller organ begära relevant information som dessa förfogar över.

Artikel 65

Förfarande för att hantera bristande överensstämmelse

1. Om en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat har tillräckliga skäl att anta att vissa produkter som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller för vilka en europeisk teknisk bedömning har utfärdats, eller deras tillverkare, är icke-överensstämmande, ska den göra en utvärdering av produkterna och den berörda tillverkaren med avseende på de respektive krav som fastställs i denna förordning. De relevanta ekonomiska aktörerna ska vid behov samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Om marknadskontrollsmyndigheten vid utvärderingen konstaterar att produkterna eller deras tillverkare inte uppfyller de krav och skyldigheter som fastställs i denna förordning ska den utan dröjsmål kräva att den ekonomiska aktör som berörs vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder, såsom föreskrivs i artikel 16.3 i förordning (EU) 2019/1020, för att få den bristande överensstämmelsen att upphöra, eller om detta inte är möjligt, dra tillbaka produkterna från marknaden eller återkalla dem inom en rimlig tid som står i proportion till v den bristande överensstämmelsens art.

Marknadskontrollmyndigheten ska informera de anmälda organen om detta, om anmälda organ är inblandade.

2. Om marknadskontrollmyndigheten anser att den bristande överensstämmelsen inte är begränsad till dess nationella territorium ska den via den centrala samordningspunkten underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av utvärderingen och om de åtgärder som marknadskontrollmyndigheten ålagt den ekonomiska aktören att vidta.

3. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om samtliga berörda produkter som denne har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om den ekonomiska aktör som berörs inte vidtar de korrigeringsåtgärder som avses i punkt 1 andra stycket inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheten säkerställa att den berörda produkten dras tillbaka eller återkallas eller att tillhandahållandet av den på marknaden förbjuds eller begränsas.

Marknadskontrollmyndigheten ska utan dröjsmål informera allmänheten, och via den centrala samordningspunkten, kommissionen och övriga medlemsstater om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 andra stycket ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera de produkter som är icke-överensstämmande, dessa produkters ursprung, den påstådda bristande överensstämmelsens art och den risk produkterna utgör, vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på något av följande:

a) Att produkterna inte uppfyller den deklarerade prestandan.

b) Att produkterna inte uppfyller de produktkrav som fastställts genom de delegerade akter som avses i artikel 7.1.

c) Att tillverkaren inte fullgör sina skyldigheter.

d) Brister i de harmoniserade tekniska specifikationerna, i ett europeiskt bedömningsdokument, i de frivilliga harmoniserade standarder för produktkrav till vilka hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 7.5 eller 7.6 eller i de gemensamma specifikationer som fastställts genom de genomförandeakter som avses i artikel 8.1.

6. Medlemsstaterna, utom den som inledde förfarandet, ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på de berörda produkternas bristande överensstämmelse samt om eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

7. Om inga invändningar framförts inom två månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 av vare sig en medlemsstat eller kommissionen i fråga om en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat med avseende på berörd produkt ska denna åtgärd bedömas som berättigad.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga begränsande åtgärder vidtas utan dröjsmål i fråga om den produkt eller tillverkare som berörs, såsom att produkterna dras tillbaka från deras marknad.

Artikel 66

Unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, när det förfarande som anges i artikel 65.4, 65.6 och 65.7 avslutats, görs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål samråda med medlemsstaterna och den relevanta ekonomiska aktören samt utvärdera den nationella åtgärden. Samrådsperioden får inte överskrida två månader. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen sträva efter att anta genomförandeakter inom ytterligare två månader efter samrådsperiodens slut och besluta om åtgärden är motiverad eller inte.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 90.2.

Kommissionen ska rikta sitt beslut till alla medlemsstater och omedelbart underrätta dem och den berörda ekonomiska aktören om detta.

2. Om den nationella åtgärden anses vara motiverad ska alla medlemsstater utan dröjsmål säkerställa att lämpliga begränsande åtgärder, till exempel tillbakadragande, vidtas i fråga om den icke-överensstämmande produkten och informera kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses vara omotiverad, ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara motiverad och produktens eller tillverkarens bristande överensstämmelse anses bero på brister i de harmoniserade tekniska specifikationer, europeiska bedömningsdokument, frivilliga harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer som fastställts genom genomförandeakter, såsom avses i artikel 65.5 d, ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 5.9, artikel 6.5, artikel 7.6 eller artikel 36 i denna förordning eller i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 67

Produkter som överensstämmer men som trots det utgör en risk

1. Om en marknadskontrollmyndighet efter att ha utfört en utvärdering enligt artikel 65.1 finner att en produkt, även om den överensstämmer med denna förordning, utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller, i tillämpliga fall, för miljön eller för andra aspekter av skydd i allmänhetens intresse ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda produkterna när de släpps ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk, eller för att dra tillbaka produkterna från marknaden eller återkalla dem inom en rimlig tidsperiod som medlemsstaten fastställer i förhållande till typen av risk.

2. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla korrigeringsåtgärder vidtas i fråga om alla de produkter som berörs och som den ekonomiska aktören tillhandahållit på marknaden inom hela unionen.

3. Marknadskontrollmyndigheten ska via den centrala samordningspunkten omedelbart informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den berörda produkten, produktens ursprung och leveranskedja, den risk produkten utgör, vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och de berörda ekonomiska aktörerna samt utvärdera de nationella åtgärder som vidtagits. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om åtgärden är motiverad eller inte, vid behov med föreläggande om lämpliga åtgärder.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 90.2.

5. Kommissionen ska rikta sitt beslut till alla medlemsstater och omedelbart underrätta dem och den berörda ekonomiska aktören om detta.

Artikel 68

Samordning och stöd för marknadskontroll

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska den grupp för administrativt samarbete som inrättats enligt artikel 30.2 i förordning (EU) 2019/1020 (*Adco-gruppen*) sammanträda regelbundet och, vid behov, på motiverad begäran av kommissionen eller av två eller flera deltagande marknadskontrollmyndigheter.

Inom ramen för utförandet av de uppgifter som anges i artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020 ska Adco-gruppen stödja genomförandet av denna förordning, närmare bestämt genom att fastställa gemensamma prioriteringar för marknadskontroll.

2. På grundval av de prioriteringar som fastställts i samråd med Adco-gruppen ska kommissionen

a) anordna gemensamma marknadskontroll- och provningsprojekt på områden av gemensamt intresse,

b) anordna gemensamma investeringar i kapacitet för marknadskontroll, inbegripet utrustning och it-verktyg,

c) anordna gemensamma utbildningar för personalen vid marknadskontrollmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ, inbegripet om korrekt tolkning och tillämpning av denna förordning och om metoder och tekniker som är relevanta för tillämpning eller verifiering av överensstämmelsen med den,

d) utarbeta riktlinjer för tillämpning och kontroll av efterlevnaden av denna förordning, inbegripet de krav som anges i de harmoniserade tekniska specifikationer som har antagits enligt denna förordning, samt gemensam praxis och gemensamma metoder för effektiv marknadskontroll.

Unionen ska när så är lämpligt finansiera de åtgärder som avses i leden a, b och c.

3. Kommissionen ska tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd för att säkerställa att Adco-gruppen fullgör sina uppgifter som anges i denna artikel och artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020.

Artikel 69

Kostnadstäckning

Om det har konstaterats att en produkt är icke-överensstämmande ska marknadskontrollmyndigheterna ha rätt att från de ekonomiska aktörer som släppt ut eller tillhandahållit produkten på marknaden återkräva kostnaderna för inspektion av handlingar och provning av fysiska produkter, under förutsättning att kostnaderna åtföljs av en motivering.

Artikel 70

Rapportering och benchmarking

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 föra in information om typ och allvarlighetsgrad för eventuella sanktioner som påförts i samband med bristande överensstämmelse med denna förordning.

2. Kommissionen ska vart fjärde år senast den 30 juni utarbeta en rapport utifrån den information som marknadskontrollmyndigheterna fört in i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020. Den första av dessa rapporter ska offentliggöras senast den 9 januari 2030.

Rapporten ska inbegripa

a) information om vilken typ av och hur många kontroller som marknadskontrollmyndigheterna utfört under de fyra föregående kalenderåren enligt artikel 34.4 och 34.5 i förordning (EU) 2019/1020,

b) information om de nivåer av bristande överensstämmelse som konstaterats och om typ och allvarlighetsgrad för de sanktioner som påförts för de fyra föregående kalenderåren för produkter som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer eller är CE-märkta på grundval av en europeisk teknisk bedömning,

c) vägledande riktmärken för marknadskontrollmyndigheterna med avseende på kontrollfrekvensen och påförda sanktioners typ och allvarlighetsgrad.

3. Kommissionen ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och göra en sammanfattning av rapporten tillgänglig för allmänheten.

KAPITEL IX

INFORMATION OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 71

Informationssystem för harmoniserat beslutsfattande

1. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla ett informations- och kommunikationssystem för insamling, behandling och lagring av information i strukturerad form i frågor som rör tolkningen eller tillämpningen av regler som fastställs i eller antas med stöd av denna förordning, i syfte att säkerställa en harmoniserad tillämpning av dessa regler.

Utöver kommissionen och medlemsstaterna ska marknadskontrollmyndigheter, de centrala samordningskontor som utsetts enligt artikel 10.3 i förordning (EU) 2019/1020, de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, anmälande myndigheter, företrädare för gruppen av anmälda organ och för de tekniska bedömningsorganens organisation samt kontaktpunkter för byggprodukter ha tillgång till informations- och kommunikationssystemet.

2. De organ som förtecknas i punkt 1 får använda informations- och kommunikationssystemet för att ta upp frågor som rör tolkningen eller tillämpningen av regler som fastställs i eller antas med stöd av denna förordning, inbegripet förhållandet mellan dem och andra regler i unionsrätten.

3. Vid tillämpning av punkt 2 får de organ som anges i punkt 1 ta upp frågor eller problem som rör följande ämnen:

a) Något annat organ tillämpar eller tolkar de regler som fastställs i eller antas med stöd av denna förordning på ett sätt som avviker från deras egen praxis.

b) Frågor eller problem som tagits upp via informations- och kommunikationssystemet och som anknyter till den situation de ställts inför eller deras egen praxis.

c) Situationer som inte förutses i de regler som fastställts i eller enligt denna förordning när de först offentliggjordes eller hänvisades till i *Europeiska unionens officiella tidning*, särskilt men inte uteslutande i fråga om situationer som uppstått efter det att nya produkter eller affärsmodeller uppkommit.

d) Huruvida de regler som fastställts i eller enligt denna förordning är tillämpliga i en situation där även annan unionsrätt är tillämplig, och eventuella därav resulterande frågor om vilka regler som ska ha företräde.

4. När det berörda organet tar upp en fråga eller ett problem ska det i informations- och kommunikationssystemet föra in information om

a) alla beslut som fattats i den fråga eller det problem som tagits upp,

b) det underliggande skälet till det valda tillvägagångssättet,

c) ett eventuellt alternativt tillvägagångssätt som det har identifierat och det underliggande skälet till detta.

5. Medlemsstaterna ska inrätta ett nationellt informationssystem eller en distributionslista för e-post för att informera de behöriga nationella myndigheterna, de ekonomiska aktörer som är verksamma på deras territorium, tekniska bedömningsorgan och anmälda organ med verksamhetsställe på deras territorium och, på begäran, även andra tekniska bedömningsorgan och anmälda organ, om alla frågor som är relevanta för en korrekt tolkning eller tillämpning av de regler som fastställs i eller antas med stöd av denna förordning. I detta sammanhang ska de ta hänsyn till den information som finns tillgänglig i det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1.

6. Behöriga nationella myndigheter, tekniska bedömningsorgan och anmälda organ med verksamhetsställe i respektive medlemsstat ska registrera sig i systemet eller e-postlistan och ta hänsyn till all information som förmedlas via dem. Ekonomiska aktörer får registrera sig i systemet eller distributionslistan för e-post. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att uppmärksamma de ekonomiska aktörerna på systemet eller distributionslistan för e-post.

7. Det nationella informationssystemet eller distributionslistan för e-post ska kunna ta emot klagomål från alla fysiska eller juridiska personer, inbegripet tekniska bedömningsorgan och anmälda organ, om den inkonsekventa tillämpningen av de regler som fastställs i eller antas med stöd av denna förordning. Om det anses lämpligt ska den centrala samordningspunkten vidarebefordra sådana klagomål till andra medlemsstaters centrala samordningspunkter och till kommissionen.

Artikel 72

Kontaktpunkter för byggprodukter

1. Medlemsstaterna ska stödja de ekonomiska aktörerna genom kontaktpunkter för byggprodukter. Medlemsstaterna ska utse och underhålla minst en kontaktpunkt för byggprodukter inom sitt territorium och säkerställa att deras kontaktpunkter för byggprodukter har tillräckliga befogenheter och resurser för att kunna utföra sina uppgifter korrekt. De ska säkerställa att kontaktpunkterna för byggprodukter tillhandahåller sina tjänster i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 och att de samordnar verksamheten med de kontaktpunkter för produkter som inrättats enligt artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 ([29]).

2. Kontaktpunkter för byggprodukter ska på begäran från en ekonomisk aktör eller en behörig nationell myndighet i en annan medlemsstat tillhandahålla all användbar produktrelaterad information såsom

a) elektroniska kopior av, eller elektronisk tillgång till, de nationella tekniska regler och nationella administrativa förfaranden som är tillämpliga på produkter inom det territorium där kontaktpunkterna för byggprodukter är etablerade,

b) information om huruvida dessa produkter omfattas av krav på förhandstillstånd enligt nationell rätt,

c) regler för införlivande, montering eller installation av produkter.

Kontaktpunkterna för byggprodukter ska också lämna information om produktrelaterade bestämmelser i denna förordning och i akter som antagits i enlighet med den.

3. Kontaktpunkterna för byggprodukter ska tillhandahålla information kostnadsfritt inom 15 arbetsdagar från mottagandet av varje begäran enligt punkt 2.

4. Kontaktpunkterna för byggprodukter ska kunna utföra sina uppgifter på ett sätt som undviker intressekonflikter, särskilt vad beträffar förfarandena för erhållande av CE-märkning.

5. Punkterna 1–4 är tillämpliga även för produkter som ännu inte omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer.

6. Kommissionen ska offentliggöra och uppdatera förteckningen över de nationella kontaktpunkterna för byggprodukter.

Artikel 73

Utbildning och personalutbyten

1. Marknadskontrollmyndigheter, kontaktpunkter för byggprodukter, utnämnande myndigheter, tekniska bedömningsorgan, anmälande myndigheter och anmälda organ ska säkerställa att deras personal

a) håller sig uppdaterad på sina respektive kompetensområden och får återkommande vidareutbildning för detta ändamål, och

b) får återkommande utbildning om harmoniserad tolkning och tillämpning av de regler som fastställs i eller antas enligt denna förordning.

2. Kommissionen ska regelbundet och minst en gång om året anordna gemensamma utbildningstillfällen för personalen vid marknadskontrollmyndigheter, kontaktpunkter för byggprodukter, utnämnande myndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ. Kommissionen ska anordna dessa utbildningstillfällen i samarbete med medlemsstaterna.

([29]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 av den 19 mars 2019 om ömsesidigt erkännande av varor som är lagligen saluförda i en annan medlemsstat och om upphävande av förordning (EG) nr 764/2008 (EUT L 91, 29.3.2019, s. 1).

Utbildningstillfällena ska vara öppna för deltagande av personalen vid de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, de centrala samordningskontor som utsetts enligt artikel 10.3 i förordning (EU) 2019/1020 och, när så är lämpligt, andra myndigheter i medlemsstaterna som deltar i genomförandet eller kontrollen av efterlevnaden av den här förordningen.

3. Kommissionen får i samarbete med medlemsstaterna organisera program för utbyten av personal mellan marknadskontrollmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ i två eller flera medlemsstater.

Artikel 74

Delade roller och gemensamt beslutsfattande

1. För att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning när det gäller marknadskontroll, utseende och övervakning av tekniska bedömningsorgan, anmälda organ och kontaktpunkter för byggprodukter får medlemsstaterna utse

a) ett organ eller en myndighet som inrättats i samarbete med en annan medlemsstat eller andra medlemsstater för gemensamt utseende,

b) ett organ eller en myndighet som redan har utsetts av en annan medlemsstat för samma ändamål, i samarbete med den medlemsstaten.

De berörda medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att de delade organen eller myndigheterna uppfyller alla relevanta krav. De ska vara gemensamt ansvariga för dem, medan beslut som fattas gentemot fysiska eller juridiska personer i en viss medlemsstat är juridiskt tillämpliga endast i den medlemsstaten.

2. Myndigheterna i olika medlemsstater får, utan att det påverkar deras enskilda skyldigheter enligt denna förordning eller andra lagstiftningsakter, dela resurser och ansvar för att säkerställa en harmoniserad tillämpning eller effektiv kontroll av efterlevnaden av denna förordning.

I detta syfte får de också

a) fatta gemensamma beslut, särskilt när det gäller gemensam gränsöverskridande verksamhet eller ekonomiska aktörer som är verksamma på de relevanta medlemsstaternas territorium,

b) upprätta gemensamma projekt, såsom gemensamma marknadskontroll- eller provningsprojekt,

c) samla resurser för särskilda ändamål, till exempel för att bygga upp provningskapacitet eller för internetövervakning,

d) delegera utförandet av uppgifter till en motsvarande myndighet i en annan medlemsstat, samtidigt som de formellt ansvarar för de beslut som fattas av den myndigheten,

e) överföra en uppgift från en medlemsstat till en annan, förutsatt att en sådan överföring tydligt meddelas alla berörda parter.

De relevanta medlemsstaterna ska vara gemensamt ansvariga för de åtgärder som vidtas i enlighet med denna punkt.

KAPITEL X

DIGITALA PRODUKTPASS

Artikel 75

System för digitala produktpass för byggprodukter

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att inrätta ett system för digitala produktpass för byggprodukter i enlighet med de villkor som anges i detta kapitel.

2. Det digitala produktpasset för byggprodukter ska

a) vara kompatibelt och interoperabelt med och baserat på det digitala produktpass som inrättats genom förordning (EU) 2024/1781, utan att äventyra interoperabiliteten med byggnadsinformationsmodellering (BIM) och med beaktande av byggprodukters särskilda egenskaper och krav,

b) ha de funktioner som krävs för att genomföra och hantera de digitala produktpass som avses i artikel 76,

c) fastställa vilka aktörer, inbegripet ekonomiska aktörer, kunder, montörer, användare och behöriga nationella myndigheter, som ska ha tillgång till information i det digitala produktpasset och till vilken annan information som de ska ha tillgång till, med beaktande av behovet av att skydda immateriella rättigheter och känslig kommersiell information samt att säkerställa säkerheten för byggnadsverk,

d) fastställa vilka aktörer, inbegripet tillverkare, tillverkarnas representanter, importörer, distributörer och leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass, som får föra in eller uppdatera informationen i det digitala produktpasset, vid behov inbegripet skapandet av ett nytt digitalt produktpass, och vilken information de får införa eller uppdatera,

e) fastställa närmare arrangemang för uppdatering av informationen i det digitala produktpasset för en befintlig produkt,

f) fastställa förfaranden för att säkerställa tillgången till digitala produktpass efter insolvens, likvidation eller upphörande av verksamhet i unionen för den ekonomiska aktör som skapade det digitala produktpasset eller, vid behov, efter det att tillverkarnas skyldigheter att säkerställa dess tillgänglighet har löpt ut, inbegripet inrättandet av ett reservsystem av leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass,

g) fastställa krav för leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass, inbegripet, om så krävs, ett certifieringssystem för att verifiera sådana krav, som ska baseras på utvecklingen enligt förordning (EU) 2024/1781 för samma ändamål, så långt det är möjligt,

h) om så krävs fastställa mer detaljerade eller alternativa regler och förfaranden med anknytning till livscykeln för identifierare, databärare, digitala behörighetsuppgifter och registret för digitala produktpass än de som inrättats genom förordning (EU) 2024/1781 för samma ändamål,

i) säkerställa att systemet är tillgängligt i 25 år efter det att den sista produkt som motsvarar dess produkttyp har släppts ut på marknaden och att den ekonomiska aktören tillhandahåller det digitala produktpasset i minst tio år, utan att, vid en längre period, skapa en oproportionerlig kostnad och börda för de ekonomiska aktörerna,

j) ta hänsyn till behovet av att säkerställa tillgången till information för återanvändning och återtillverkning av produkter.

Artikel 76

Digitalt produktpass

1. Informationen i det digitala produktpasset ska vara korrekt, fullständig och uppdaterad.

2. Ett digitalt produktpass för en produkt enligt denna förordning ska

a) inbegripa

i) den prestanda- och överensstämmelsedeklaration som avses i artikel 15, inbegripet den information som avses i artikel 15.6, som får inkluderas genom en koppling till andra unionsdatabaser, om en sådan finns, och den dokumentation som tillhandahålls tillsammans i enlighet med bilaga V,

ii) den allmänna produktinformation, de bruksanvisningar och den säkerhetsinformation som avses i artikel 22.6,

iii) den tekniska dokumentation som avses i artikel 22.3, inbegripet de särskilda avsnitt som krävs enligt artiklarna 59–61,

iv) märkningen i enlighet med artikel 22.9,

v) unika identifieringskoder i enlighet med artikel 79.1,

vi) dokumentation som krävs enligt annan unionsrätt som är tillämplig på produkten,

vii) databärare för nyckelkomponenter för vilka det finns ett digitalt produktpass;

b) vara anslutet till en eller flera databärare,

c) vara tillgängligt på elektronisk väg via den databärare som visas i enlighet med artikel 18.2 g,

d) motsvara produkttypen och dess unika identifikationskod som avses i artikel 22.5,

e) ska kostnadsfritt vara tillgänglig för alla ekonomiska aktörer, kunder, användare och myndigheter via databäraren,

f) ge olika nivåer av tillgång till systemet för digitala produktpass för byggprodukter,

g) göra det möjligt för de aktörer som anges i systemet för digitala produktpass för byggprodukter att införa eller uppdatera information i det digitala produktpasset,

h) vara tillgängligt under en fastställd period efter det att den sista produkt som motsvarar dess produkttyp har släppts ut på marknaden.

3. De krav som avses i punkt 2 ska

a) säkerställa att aktörer längs värdekedjan lätt kan få åtkomst till och förstå den produktinformation som är relevant för dem,

b) underlätta de behöriga nationella myndigheternas verifiering av produktöverensstämmelse, och

c) förbättra produkternas spårbarhet längs värdekedjan.

4. Produkter för vilka undantaget i artikel 14 tillämpas är också undantagna från skyldigheten att tillhandahålla ett digitalt produktpass.

Artikel 77

Allmänna krav på det digitala produktpasset

1. Ett digitalt produktpass ska uppfylla följande villkor:

a) Det ska via en eller flera databärare kopplas till en varaktig unik identifikationskod för produkttypen.

b) Databäraren ska vara anbringad i enlighet med artikel 18.2 g.

c) Databäraren ska stå i överensstämmelse med artikel 79.1.

d) All information i det digitala produktpasset ska baseras på öppna standarder som har tagits fram med ett interoperabelt format och ska, om så är lämpligt, vara maskinläsbar, strukturerad och sökbar samt ska kunna överföras genom ett öppet interoperabelt nätverk för datautbyte, utan inlåsningseffekter (*vendor lock-in*), i enlighet med de grundläggande krav som anges i artikel 78; handlingar som tillhandahålls tillsammans med den prestanda- och överensstämmelsedeklaration som avses i artikel 76.2 a i och den tekniska dokumentation som avses i artikel 76.2 a iii ska undantas från denna skyldighet om det är motiverat av tekniska skäl.

e) Personuppgifter som rör slutanvändaren för en produkt får inte lagras i det digitala produktpasset utan slutanvändarens uttryckliga samtycke i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([30]).

f) Informationen i det digitala produktpasset ska inbegripa en hänvisning till den produkttyp som avses i artikel 76.2 d.

([30]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

g) Åtkomsten till den information som ingår i det digitala produktpasset ska regleras i enlighet med de grundläggande krav som anges i artikel 78, och de särskilda åtkomsträttigheterna ska fastställas i enlighet med åtkomstnivåerna för systemet för digitala produktpass för byggprodukter.

h) Den prestanda- och överensstämmelsedeklaration som avses i artikel 76.2 a i ska följa de riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 16.3.

2. Om annan unionslagstiftning kräver eller tillåter att specifik information inkluderas i det digitala produktpasset får denna information ingå i det digitala produktpasset i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 75.1.

3. Den tillverkare som släpper ut produkten på marknaden ska förse de aktörer som tillhandahåller produkten på marknaden online eller genom andra metoder för distansförsäljning med en digital kopia av databäraren eller den unika produktbeteckningen, så att de kan göra den tillgänglig för kunder som inte fysiskt kan få tillgång till produkten. Den ekonomiska aktören ska tillhandahålla den digitala kopian eller en länk till en webbplats kostnadsfritt och inom fem arbetsdagar efter det att denne har tagit emot begäran.

Artikel 78

Teknisk utformning och användning av det digitala produktpasset

Den tekniska utformningen och användningen av det digitala produktpasset ska uppfylla följande väsentliga krav:

a) Digitala produktpass ska vara fullt kompatibla med andra digitala produktpass när det gäller de tekniska, semantiska och organisatoriska aspekterna av end-to-end-kommunikation och dataöverföring.

b) En mottagare av det digitala produktpasset ska ha enkel, kostnadsfri åtkomst till det på grundval av mottagarens respektive åtkomsträtt till systemet för digitala produktpass för byggprodukter.

c) Uppgifterna i det digitala produktpasset ska lagras i enlighet med det system för digitala produktpass för byggprodukter som avses i artikel 75.

d) Om de uppgifter som ingår i det digitala produktpasset lagras eller på annat sätt behandlas av bemyndigade aktörer eller leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass ska dessa inte ha rätt att sälja, återanvända eller behandla sådana uppgifter, helt eller delvis, utöver vad som är nödvändigt för tillhandahållandet av de relevanta lagrings- eller behandlingstjänsterna, såvida det inte specifikt har avtalats med den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden.

e) Det digitala produktpasset ska förbli tillgängligt under den period som anges i artikel 76.2 h, inbegripet efter insolvens, likvidation eller upphörande av verksamhet i unionen för den ekonomiska aktör som skapade det digitala produktpasset, och ska uppfylla de villkor som fastställts i enlighet med artikel 75.2 f när det gäller skyldigheten att inrätta ett reservsystem.

f) Rättigheterna när det gäller att få åtkomst till och att föra in, ändra eller uppdatera information i det digitala produktpasset ska begränsas till de åtkomsträttigheter som anges i systemet för digitala produktpass för byggprodukter.

g) Skydd av information som utgör företagshemligheter i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 ([31]) eller immateriella rättigheter ska säkerställas.

h) Dataautentisering, datatillförlitlighet och dataintegritet ska säkerställas.

i) Digitala produktpass ska utformas och fungera på så sätt att en hög säkerhets- och integritetsnivå säkerställs och bedrägerier undviks.

([31]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

Artikel 79

Unik identifikationskod och register över digitala produktpass

1. Artikel 12 i förordning (EU) 2024/1781 ska tillämpas vid genomförandet av den här förordningen när det gäller unika identifieringskoder och databärare, såvida inte den delegerade akt som avses i artikel 75.1 i den här förordningen fastställer mer detaljerade eller alternativa regler för dessa unika identifieringskoder och databärare, såsom avses i artikel 75.2 h i den här förordningen.

2. Artikel 13 i förordning (EU) 2024/1781 ska tillämpas vid genomförandet av den här förordningen när det gäller registret över digitala produktpass, såvida inte den delegerade akt som avses i artikel 75.1 i den här förordningen fastställer mer detaljerade eller alternativa regler för det registret, såsom avses i artikel 75.2 h i den här förordningen.

3. Artikel 14 i förordning (EU) 2024/1781 ska tillämpas vid genomförandet av den här förordningen när det gäller webbportalen för information i det digitala produktpasset.

Artikel 80

Obligatorisk användning och teknisk anpassning

1. Sex månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i artikel 75.1 ska systemet vara fullt funktionsdugligt och uppfylla sina avsedda mål, inbegripet de funktioner som föreskrivs i artikel 76. Arton månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i artikel 75.1 ska de skyldigheter som fastställs enligt artikel 22.7 tillämpas. Systemet får frivilligt användas av tillverkarna under övergångsperioden.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra denna förordning med avseende på att

a) ytterligare specificera, lägga till och ta bort de funktioner som avses i artikel 75.2 för att anpassa den till den tekniska utvecklingen eller anpassa den till engångsprincipen när det gäller informationskrav i annan unionsrätt,

b) se över artiklarna 77.1 och 78 i denna förordning för att säkerställa kompatibilitet och interoperabilitet med förordning (EU) 2024/1781.

KAPITEL XI

INTERNATIONELLT SAMARBETE

Artikel 81

Internationellt samarbete

1. För att skydda människors hälsa och säkerhet eller miljön får kommissionen samarbeta med myndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer inom tillämpningsområdet för denna förordning. Detta samarbete får omfatta

a) informationsutbyte om tillsynsåtgärder och åtgärder som rör säkerhet och skydd av miljön, inbegripet marknadskontroll,

b) utbyte av uppgifter om ekonomiska aktörer,

c) informationsutbyte om bedömningsmetoder och produktprovning,

d) informationsutbyte om återkallelser av produkter, begäranden om korrigerande åtgärder och andra liknande åtgärder,

e) samarbete om vetenskapliga, tekniska och regleringsmässiga frågor som syftar till att förbättra produktsäkerheten eller miljöskyddet och konsumentskyddet,

f) informationsutbyte om nya frågor som har stor inverkan på miljö, hälsa och säkerhet,

g) informationsutbyte om verksamhet med anknytning till standardisering,

h) utbyten av tjänstepersoner.

Informationsutbyte enligt denna punkt ska respektera sekretessregler och följa tillämplig unionsrätt.

2. Det informationsutbyte som avses i punkt 1 får ske i form av

a) ett icke-systematiskt utbyte, i vederbörligen motiverade och specifika fall, eller

b) ett systematiskt utbyte, baserat på ett administrativt arrangemang som specificerar vilken typ av information som ska utbytas och villkoren för utbytet.

Kommissionen ska regelbundet informera medlemsstaterna om det samarbete med tredjeländer eller internationella organisationer som den bedriver enligt första stycket.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter som ger myndigheter i utvalda tredjeländer som frivilligt tillämpar denna förordning, eller som har regleringssystem för byggprodukter som liknar denna förordning, åtkomst till eller rätt att delta fullt ut i ett eller flera av följande:

a) Det informations- och kommunikationssystem som inrättats i enlighet med artikel 71.1.

b) Det system för digitala produktpass för byggprodukter som inrättats i enlighet med artikel 75.

c) De utbildningstillfällen som anordnas i enlighet med artikel 73.2.

Åtkomst till de system och utbildningstillfällen som avses i första stycket ska beviljas på villkor att det berörda tredjelandet åtar sig att vidta åtgärder mot ekonomiska aktörer som överträder denna förordning från sitt territorium och att säkerställa konfidentialitet.

Fullt deltagande i de system som avses i artiklarna 71 och 75 får beviljas endast om det föreskrivs i avtal mellan Europeiska unionen och tredjeländer. Ett sådant deltagande får erbjudas tredjeländer förutsatt att tredjelandets lagstiftning är anpassad till denna förordning och att tredjelandets behöriga nationella myndigheter erkänner intyg som utfärdats av anmälda organ eller europeiska tekniska bedömningar i enlighet med denna förordning. Ett sådant deltagande ska förutsätta att de fullgör samma skyldigheter som de som tillämpas på medlemsstaterna, enligt denna förordning, inbegripet anmälnings- och uppföljningsskyldigheter.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 90.2.

4. Allt informationsutbyte enligt denna artikel ska, i den mån det rör sig om personuppgifter, genomföras i enlighet med unionens dataskyddsregler. Om kommissionen inte har antagit något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679 med avseende på det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen, ska informationsutbytet utesluta personuppgifter. Om ett beslut om adekvat skyddsnivå har antagits för tredjelandet eller den internationella organisationen får informationsutbytet med det tredjelandet eller den internationella organisationen innehålla personuppgifter som omfattas av beslutet om adekvat skyddsnivå, men endast i den utsträckning som ett sådant utbyte är nödvändigt i det enda syftet att skydda människors hälsa och säkerhet eller miljön.

KAPITEL XII

INCITAMENT OCH OFFENTLIG UPPHANDLING

Artikel 82

Medlemsstaternas incitament för byggprodukter

Om medlemsstaterna ger incitament för en produktkategori för vilken prestandan uttrycks som en sådan prestandaklass som avses i artikel 5.5 eller som en klass som ingår i sådan märkning för miljömässig hållbarhet som avses i artikel 22.9, ska dessa incitament inriktas på de två högsta prestandaklasserna.

Om prestandaklasser fastställs för mer än en hållbarhetsparameter ska det anges för vilken parameter denna artikel bör genomföras.

När kommissionen gör detta ska den beakta följande kriterier:

a) Antalet produkter i varje prestandaklass.

b) Behovet att säkerställa prisöverkomligheten för de produkter som uppfyller dessa krav, för att undvika betydande negativ påverkan på konsumenter.

Artikel 83

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa obligatoriska minimikrav på miljömässig hållbarhet för byggprodukter.

2. Vid upphandlingsförfaranden som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ([32]) eller 2014/25/EU ([33]) ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, i de fall där kontrakten kräver en minimiprestanda i fråga om miljömässig hållbarhet hos byggprodukter vad gäller deras väsentliga egenskaper som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer, tillämpa de obligatoriska minimikrav på miljömässig hållbarhet som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 1.

Detta hindrar inte att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter fastställer

a) ambitiösare krav på miljömässig hållbarhet avseende de väsentliga egenskaper som avses i första stycket, eller

b) ytterligare krav på miljömässig hållbarhet avseende andra väsentliga egenskaper än de som avses i första stycket.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska ge upphandlande myndigheter och upphandlande enheter med ansvar för offentlig upphandling tekniskt stöd och råd när det gäller hur obligatoriska minimikrav på miljömässig hållbarhet som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 1 ska uppfyllas.

4. De obligatoriska minimikrav på miljömässig hållbarhet som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 1 för offentliga kontrakt som tilldelas av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter får, beroende på vad som är lämpligt för den berörda produktfamiljen eller produktkategorin, ta formen av

a) *tekniska specifikationer* i den mening som avses i artikel 42 i direktiv 2014/24/EU och artikel 60 i direktiv 2014/25/EU,

b) *urvalskriterier* i den mening som avses i artikel 58 i direktiv 2014/24/EU och artikel 80 i direktiv 2014/25/EU,

c) *villkor för fullgörande av kontrakt* i den mening som avses i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU och artikel 87 i direktiv 2014/25/EU,

d) *tilldelningskriterier* i den mening som avses i artikel 67 i direktiv 2014/24/EU och artikel 82 i direktiv 2014/25/EU.

5. När kommissionen fastställer obligatoriska minimikrav på miljömässig hållbarhet enligt punkt 1 för offentlig upphandling ska den, i linje med punkterna 13 och 28 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat och med berörda parter, genomföra en konsekvensbedömning och beakta åtminstone följande kriterier:

a) Värdet på och volymen av de offentliga kontrakt som tilldelats för den berörda produktfamiljen eller produktkategorin.

([32]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

([33]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

b) De miljömässiga fördelar som härrör från användningen av produkter i de två högsta prestandaklasserna.

c) Behovet att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på miljömässigt mer hållbara produkter.

d) Den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter när det gäller att köpa miljömässigt mer hållbara produkter, utan att detta medför oproportionerliga kostnader, och dessa produkters tillgänglighet på marknaden.

e) Marknadssituationen på unionsnivå för den berörda produktfamiljen eller produktkategorin.

f) Kravens inverkan på konkurrensen.

g) Konsekvenserna för, och behoven hos, små och medelstora företag.

h) Medlemsstaternas regleringsbehov och olika klimatförhållanden.

Den första konsekvensbedömningen ska inledas av kommissionen senast den 31 december 2026.

6. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får undantagsvis besluta att inte tillämpa punkt 2 i denna artikel om det efter preliminära marknadsundersökningar i enlighet med artikel 40 i direktiv 2014/24/EU och artikel 58 i direktiv 2014/25/EU har konstaterats att

a) den erforderliga byggprodukten endast kan levereras av en viss ekonomisk aktör, och ett rimligt alternativ eller substitut saknas,

b) inga lämpliga anbud eller anbudsansökningar har lämnats in i samband med ett tidigare förfarande för offentlig upphandling, eller

c) tillämpningen av punkt 1 eller infogandet av den erforderliga byggprodukten i byggnadsverk skulle innebära att den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten tvingas bära oproportionerliga kostnader eller skulle leda till inkompatibilitet eller tekniska svårigheter.

Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får presumera att skillnader i uppskattat kontraktsvärde som överstiger 10 %, baserat på objektiva och transparenta uppgifter, är oproportionerliga.

Om upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tillämpar undantaget i denna punkt kan upphandlingsförfarandet inte anses miljömässigt hållbart med avseende på de byggprodukter på vilka undantaget har tillämpats.

Vart tredje år ska medlemsstaterna rapportera till kommissionen om tillämpningen av denna punkt, i enlighet med artikel 83 i direktiv 2014/24/EU.

Denna punkt påverkar inte möjligheten att utesluta onormalt låga anbud enligt artikel 69 i direktiv 2014/24/EU och artikel 84 i direktiv 2014/25/EU.

7. EU-miljömärket och andra nationella eller regionala miljömärkningsprogram av typ I (EN ISO 14024) som officiellt erkänts i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 ([34]) får användas för att visa överensstämmelse med minimikraven på miljömässig hållbarhet om märkningen överensstämmer med de krav som anges i artikel 19 i den här förordningen.

KAPITEL XIII

PRODUKTERS RÄTTSLIGA STATUS

Artikel 84

Produkters rättsliga status

Kommissionen får på vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ anta genomförandeakter för att fastställa om ett specifikt föremål eller en kategori av föremål utgör en produkt i den mening som avses i denna förordning.

([34]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

KAPITEL XIV

KRISFÖRFARANDEN

Artikel 85

Tillämpning av krisförfaranden

1. Artiklarna 86–88 i denna förordning ska tillämpas endast om kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 28 i förordning (EU) 2024/2747 med avseende på byggprodukter som omfattas av den här förordningen.

2. Artiklarna 86–88 i denna förordning ska tillämpas endast på byggprodukter som har betecknats som krisnödvändiga varor enligt artikel 18.4 i förordning (EU) 2024/2747.

3. Utom när det gäller kommissionens befogenhet som avses i artikel 87.7 i denna förordning ska detta kapitel tillämpas endast under det krisläge för den inre marknaden som har varit aktiverat i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2024/2747.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på de korrigeringsåtgärder eller begränsande åtgärder som ska vidtas, de förfaranden som ska följas och de särskilda märknings- och spårbarhetskraven för byggprodukter som släpps ut på marknaden i enlighet med artiklarna 86 och 87. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3.

Artikel 86

Prioritering av bedömning och verifiering av krisnödvändiga byggprodukter

1. Denna artikel är tillämplig på byggprodukter som förtecknas i den genomförandeakt som avses i artikel 85.1 och som är föremål för tredjepartsuppgifter som utförs av anmälda organ i samband med bedömning och verifiering av byggprodukter i enlighet med artikel 10.1.

2. De anmälda organen ska göra sitt yttersta för att prioritera behandling av ansökningar om tredjepartsuppgifter i samband med bedömning och verifiering av byggprodukter som avses i punkt 1, oavsett om dessa ansökningar har lämnats in före eller efter aktiveringen av krisförfarandena enligt artikel 85.

3. Prioriteringen av begäranden om tredjepartsuppgifter i samband med bedömning och verifiering av byggprodukter enligt punkt 2 får inte resultera i ytterligare, oproportionerliga kostnader för de tillverkare som har lämnat in dessa begäranden.

4. De anmälda organen ska göra rimliga ansträngningar att öka sin kapacitet för bedömning och verifiering av byggprodukter som avses i punkt 1 och med avseende på vilka de är anmälda.

Artikel 87

Bedömning och deklaration av prestanda på grundval av standarder och gemensamma specifikationer

1. Med avseende på byggprodukter som har betecknats som krisnödvändiga varor ges kommissionen befogenhet att anta genomförandeakter för att ange lämpliga standarder eller fastställa gemensamma specifikationer som omfattar metoderna och kriterierna för bedömning av dessa produkters prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper i följande fall:

a) Det saknas harmoniserade prestandastandarder eller genomförandeakter antagna i enlighet med artikel 6.1 som omfattar de relevanta metoderna och kriterierna för bedömning av dessa produkters prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper, och inga sådana standarder eller akter väntas antas inom rimlig tid.

b) Allvarliga störningar av den inre marknadens funktion, som har lett till aktivering av krisläget för den inre marknaden i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2024/2747 , begränsar i betydande utsträckning tillverkarnas möjligheter att tillämpa harmoniserade prestandastandarder eller genomförandeakter antagna i enlighet med artikel 6.1 i den här förordningen som föreskriver de relevanta metoderna och kriterierna för bedömning av dessa produkters prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska ange den lämpligaste alternativa tekniska lösningen när det gäller att utföra bedömning och prestandadeklaration i enlighet med punkt 5. I det syftet får hänvisningarna till europeiska standarder eller hänvisningar till relevanta tillämpliga internationella eller nationella standarder offentliggöras i dessa genomförandeakter eller, om det inte finns någon europeisk eller någon relevant tillämplig internationell eller nationell standard, får gemensamma specifikationer fastställas genom dessa genomförandeakter.

3. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 90.3 och ska tillämpas till och med den sista dagen i den period under vilken krisläget för den inre marknaden är aktiverat, såvida inte dessa genomförandeakter ändras eller upphävs i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.

4. Innan kommissionen utarbetar ett utkast till den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska den informera den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 om att den anser att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda. När kommissionen utarbetar det utkastet till genomförandeakt ska den ta hänsyn till synpunkter från expertgruppen för CPR-regelverket och vederbörligen samråda med alla berörda parter.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13 och 15 får de metoder och kriterier som anges i de standarder eller gemensamma specifikationer som avses i punkt 1 i den här artikeln, eller delar därav, användas för att bedöma och deklarera prestandan hos byggprodukter som omfattas av dessa standarder eller gemensamma specifikationer i förhållande till deras väsentliga egenskaper. Från och med dagen efter det att krisläget för den inre marknaden har upphört att gälla eller avaktiverats ska det inte längre vara möjligt att upprätta prestanda- och överensstämmelsedeklarationer som grundar sig på de standarder eller gemensamma specifikationer som anges i den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln.

6. Genom undantag från artikel 85.3, och såvida det inte finns tillräckliga skäl att anta att byggprodukter som omfattas av de standarder eller gemensamma specifikationer som avses i punkt 1 i den här artikeln utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller inte uppnår deklarerad prestanda, ska prestanda- och överensstämmelsedeklarationerna för byggprodukter som har släppts ut på marknaden i överensstämmelse med dessa standarder eller gemensamma specifikationer förbli giltiga efter det att en genomförandeakt som antagits enligt punkt 3 i den här artikeln har upphört att gälla eller upphävts och efter det att krisläget för den inre marknaden har upphört att gälla eller avaktiverats.

7. Om en medlemsstat anser att en sådan standard eller gemensam specifikation som avses i punkt 1 är felaktig när det gäller metoderna och kriterierna för bedömning av prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper, ska medlemsstaten informera kommissionen om detta genom att lämna en ingående redogörelse. Kommissionen ska bedöma denna ingående redogörelse och får vid behov ändra eller upphäva den genomförandeakt som anger standarden eller fastställer den gemensamma specifikationen i fråga.

Artikel 88

Prioritering av marknadskontroll och ömsesidigt bistånd mellan myndigheter

1. Medlemsstaterna ska prioritera marknadskontroll av byggprodukter som förtecknas i den genomförandeakt som avses i artikel 85.1 i denna förordning. Kommissionen ska underlätta samordningen av sådant prioriteringsarbete genom det unionsnätverk för produktöverensstämmelse som inrättats enligt artikel 29 i förordning (EU) 2019/1020.

2. Medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter ska säkerställa att andra marknadskontrollmyndigheter bistås i största möjliga utsträckning under ett krisläge för den inre marknaden, bland annat genom att mobilisera och skicka ut expertgrupper för att tillfälligt förstärka personalen vid de marknadskontrollmyndigheter som begär bistånd eller genom att tillhandahålla logistiskt stöd, såsom förstärkning av provningskapaciteten för byggprodukter som förtecknas i den genomförandeakt som avses i artikel 85.1.

KAPITEL XV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 89

Delegerade akter

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.7, 5.5, 5.6, 5.10, 7.1, 7.8, 9.3, 9.4, 10.2, 10.4, 12, 15.5, 22.8, 22.9, 32.5, 75.1, 80.2 och 83.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 7 januari 2025. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 5.5, 5.6, 5.10, 7.1, 7.8, 9.3, 9.4, 10.2, 10.4, 12, 15.5, 22.8, 22.9, 32.5, 75.1, 80.2 och 83.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.7, 5.5, 5.6 eller 5.10, 7.1 eller 7.8, 9.3 eller 9.4, 10.2 eller 10.4, 12, 15.5, 22.8 eller 22.9, 32.5, 75.1, 80.2 eller 83.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 90

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för byggprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 91

Ansökningar, beslut, dokumentation och information i elektroniskt format

1. Alla ansökningar från eller till anmälda organ eller tekniska bedömningsorgan och beslut som fattas av dessa organ i enlighet med denna förordning kan lämnas på papper eller i ett allmänt använt elektroniskt format, förutsatt att underskriften uppfyller kraven i förordning (EU) nr 910/2014 och att den undertecknande personen har anförtrotts uppgiften att företräda organet eller den ekonomiska aktören, i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt eller unionsrätten.

2. Om inget annat anges får alla informationsskyldigheter enligt denna förordning fullgöras på elektronisk väg. Om informationen tillhandahålls på elektronisk väg ska den utfärdas i ett allmänt läsbart elektroniskt format som gör det möjligt för mottagaren att ladda ned och skriva ut den.

När skyldigheten fastställs i enlighet med artikel 22.7 ska de ekonomiska aktörerna fullgöra informationsskyldigheterna avseende de handlingar som avses i artikel 76.2 genom att tillhandahålla det digitala produktpasset.

Prestanda- och överensstämmelsedeklarationen samt den allmänna produktinformationen, bruksanvisningen och säkerhetsinformationen ska tillhandahållas kostnadsfritt i pappersformat om slutanvändaren begär det vid köptillfället.

Artikel 92

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för bristande överensstämmelse med denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den 8 december 2026 samt därefter utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 93

Utvärdering

Senast den 9 januari 2033, och minst vart sjätte år därefter, ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning och av dess bidrag till den inre marknadens funktion och förbättringen av den miljömässiga hållbarheten hos produkter, byggnadsverk och bebyggd miljö. I utvärderingen ska bland annat sambandet mellan denna förordning och förordning (EU) 2024/1781 bedömas, liksom de möjliga miljömässiga och ekonomiska fördelarna och inverkan av det utökade producentansvaret för tillverkare av vissa byggprodukter och av återtagandet av äganderätten till överskottsprodukter och osålda produkter på unionsnivå. Kommissionen ska också utvärdera effekterna av tillämpningen av den här förordningen på marknadssituationen för olika kategorier av begagnade produkter. Kommissionen ska utvärdera om de sanktioner som medlemsstaterna tillämpar är ändamålsenliga och om de ger upphov till en fragmentering av den inre marknaden. Kommissionen ska vid behov föreslå hur dessa sanktioner ska harmoniseras.

Kommissionen ska lämna en rapport om de viktigaste resultaten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

När så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av relevanta bestämmelser i denna förordning.

Artikel 94

Upphävande

Förordning (EU) nr 305/2011 upphör att gälla med verkan från och med den 8 januari 2026, med undantag för artiklarna 2, 4–9, 11–18, 27, 28, 36–40, 47–49, 52, 53, 55 och 60–64 i den förordningen och bilagorna III och V till den förordningen, som upphör att gälla med verkan från och med den 8 januari 2040.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XI till den här förordningen.

Artikel 95

Undantag och övergångsbestämmelser

1. Kontaktpunkter för byggprodukter som utsetts enligt förordning (EU) nr 305/2011 ska också anses vara utsedda enligt den här förordningen.

2. Tekniska bedömningsorgan och anmälda organ som utsetts eller anmälts enligt förordning (EU) nr 305/2011 ska också anses vara utsedda eller anmälda enligt den här förordningen. De ska dock bedömas och utses på nytt av de utseende medlemsstaterna i enlighet med deras periodiska utvärderingscykel och senast den 8 januari 2030. Invändningsförfarandet i artikel 51.5 i den här förordningen ska tillämpas.

3. Harmoniserade standarder som det finns hänvisningar till i den förteckning som offentliggjorts i enlighet med artikel 17.5 i förordning (EU) nr 305/2011 och vilka är i kraft den 8 januari 2026 ska förbli gällande enligt förordning (EU) nr 305/2011 till dess att de dras tillbaka av kommissionen eller på annat sätt upphävs.

4. Europeiska bedömningsdokument som det senast den 8 januari 2026 finns hänvisningar till i den förteckning som offentliggjorts i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 305/2011 ska förbli giltiga till och med den 9 januari 2031, utom när de inte längre är giltiga av andra skäl. Produkter får inte släppas ut på marknaden på grundval av europeiska tekniska bedömningar utfärdade i enlighet med dessa europeiska bedömningsdokument efter den 9 januari 2036.

5. Om en harmoniserad teknisk specifikation som antagits i enlighet med artikel 5.8 eller 6.1 i denna förordning avser samma produkt och samma avsedda användning som ett europeiskt bedömningsdokument som det finns en hänvisning till i den förteckning som offentliggjorts i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 305/2011, får det europeiska bedömningsdokumentet inte längre användas vid tillämpning av den här förordningen och produkter får inte släppas ut på marknaden på grundval av europeiska tekniska bedömningar som utfärdats i enlighet med detta europeiska bedömningsdokument.

6. Europeiska tekniska bedömningar som utfärdas enligt europeiska bedömningsdokument som det senast den 8 januari 2026 inte finns några hänvisningar till i den förteckning som offentliggjorts i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 305/2011 ska behandlas som begäranden om europeisk teknisk bedömning enligt den här förordningen. Den administrativa överföringen ska göras utan kostnad för tillverkaren.

7. Intyg, provningsrapporter och europeiska tekniska bedömningar som utfärdats enligt förordning (EU) nr 305/2011 får användas som teknisk grund för att visa att en produkt överensstämmer med den här förordningen i de fall där produkttypen motsvarar en produkttyp enligt den här förordningen och kraven och bedömningsmetoderna är giltiga mot bakgrund av den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen eller det europeiska bedömningsdokumentet. Sådana dokument ska kunna erkännas enligt de villkor som anges i artikel 62 i den här förordningen, i tillämpliga delar.

8. Artiklarna 2, 4–9, 11–18, 27, 28, 36–40, 47–49, 52, 53, 55 och 60–64 i förordning (EU) nr 305/2011 ska tillämpas endast på produkter som omfattas av sådana standarder som avses i punkt 3 i den här artikeln eller på produkter som omfattas av sådana europeiska bedömningsdokument som avses i punkt 4 i den här artikeln.

Vid tillämpning av artiklarna 5.7, 6.1 och 31.2 i denna förordning ska harmoniserade standarder som det finns hänvisningar till i den förteckning som offentliggjorts i enlighet med artikel 17.5 i förordning (EU) nr 305/2011 och vilka inte har dragits tillbaka behandlas som harmoniserade prestandastandarder.

9. De Krav och skyldigheter för ekonomiska aktörer som anges i kapitlen I, II och III ska tillämpas på vissa produktfamiljer eller vissa produktkategorier inom sådana produktfamiljer först från och med ett år efter den dag då det antas en sådan genomförandeakt som avses i artikel 5.8 som gör en harmoniserad standard obligatorisk eller en sådan genomförandeakt som avses i artikel 6.1, som omfattar den produktfamiljerna eller produktkategorin, såvida inte ett senare tillämpningsdatum angetts i genomförandeakten. Ekonomiska aktörer får dock välja att tillämpa dessa harmoniserade tekniska specifikationer från och med deras ikraftträdande genom att iaktta det förfarande som resulterar i en prestanda- och överensstämmelsedeklaration.

10. Kommissionen ska inom ett år från den dag då krav och skyldigheter avseende en viss produktfamilj eller produktkategori börjar tillämpas i enlighet med vad som anges i punkt 9 i denna artikel dra tillbaka från *Europeiska unionens officiella tidning* hänvisningar till harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument eller delar därav som offentliggjorts där i enlighet med artiklarna 17.5 och 22 i förordning (EU) nr 305/2011 om de omfattar samma respektive produktfamilj eller produktkategori.

Artikel 96

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 8 januari 2026, med undantag för artiklarna 1–4, 5.1–5.7, 7.1, 9, 10, 12.1 första stycket, 16.3, 37.4, 63, 89 och 90 samt bilagorna I, II, III, IV, VII, IX och X, som ska tillämpas från och med den 7 januari 2025, samt artikel 92, som ska tillämpas från och med den 8 januari 2027.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	BÓKA J.
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

Grundläggande krav för byggnadsverk

Följande förteckning över grundläggande krav för byggnadsverk ska ligga till grund när produkters väsentliga egenskaper fastställs och begäranden om standardisering, harmoniserade tekniska specifikationer och europeiska bedömningsdokument utarbetas.

Dessa grundläggande krav för byggnadsverk utgör inte skyldigheter för de ekonomiska aktörerna eller medlemsstaterna.

När det gäller den avsedda livslängden i fråga om de grundläggande kraven för byggnadsverk ska hänsyn tas till klimatförändringarnas sannolika påverkan.

1. Byggnadsverks strukturella integritet

Ett byggnadsverk och alla dess relevanta delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de kan bära alla relevanta laster och alla kombinationer av dessa och kan föras till marken på ett säkert sätt, utan att orsaka deflektioner eller deformationer i någon del av byggnadsverket eller markrörelser som skadar byggnadsverkets beständighet, konstruktionshållfasthet, funktionsduglighet och robusthet.

Konstruktionen och byggnadselementen i ett byggnadsverk ska projekteras, tillverkas, byggas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de uppfyller följande krav:

a) De är beständiga under hela sin avsedda livslängd (beständighetskrav).

b) De kan med en lämplig grad av tillförlitlighet och på ett kostnadseffektivt sätt hantera alla åtgärder och all påverkan som sannolikt förekommer under byggande, användning och nedmontering eller rivning (hållfasthetskrav), och får inte

i) rasa,

ii) deformeras i oacceptabel omfattning,

iii) skada andra delar av byggnadsverket, fast utrustning eller installationer till följd av en större deformation av den bärande konstruktionen.

c) De håller sig inom sina angivna driftskrav under den avsedda livslängden med lämplig grad av tillförlitlighet och på ett ekonomiskt sätt (krav på funktionsduglighet).

d) De behåller på lämpligt sätt sin integritet vid ogynnsamma omständigheter, inbegripet jordbävning, explosion, brand, påverkan eller konsekvenser av mänskliga misstag, i en omfattning som inte står i proportion till det ursprungliga ändamålet (robusthetskrav).

2. Byggnadsverks brandsäkerhet

Ett byggnadsverk och alla dess relevanta delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att bränder förebyggs på lämpligt sätt, inbegripet genom korrekt användning av branddetektorer och brandvarnare. Branden och röken ska begränsas och kontrolleras, och de personer som befinner sig i byggnadsverket ska skyddas mot brand och rök. Lämpliga arrangemang ska ha gjorts för att säkerställa säker utrymning och evakuering av byggnadsverket för alla personer som befinner sig i byggnadsverket.

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska konstrueras, byggas, användas och underhållas på ett sådant sätt att de uppfyller följande krav i händelse av brand:

a) Byggnadsverkets bärförmåga upprätthålls under en bestämd tid så att de personer som befinner sig i byggnadsverket har tid att lämna det.

b) Räddningstjänstens tillträde säkerställs, och det finns lämpliga medel för att underlätta räddningsarbetet.

c) Uppkomsten och spridningen av brand och rök kontrolleras och begränsas.

d) Spridningen av brand och rök till närliggande byggnadsverk begränsas.

e) Räddningspersonalens säkerhet beaktas.

3. Skydd mot negativa hygien- och hälsoeffekter relaterade till byggnadsverket

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de under hela sin livscykel inte inverkar negativt på hygienen, hälsan eller säkerheten för byggnadsarbetare, personer som nyttjar byggnadsverket, besökare eller grannar till följd av något av följande:

a) Utsläpp i inomhusluften av farliga ämnen, flyktiga organiska föreningar eller farliga partiklar, inbegripet mikroplaster.

b) Emission av farlig strålning i inomhusmiljön.

c) Avgivning till dricksvatten av farliga ämnen eller av ämnen som på annat sätt har en negativ inverkan på dricksvatten.

d) Genomträngning av fukt till byggnadens inre delar.

e) Felaktigt utsläpp av avloppsvatten, rökgasutsläpp eller felaktigt bortskaffande av fast eller flytande avfall i inomhusmiljön.

4. Byggnadsverks säkerhet och tillgänglighet

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de under hela sin livscykel inte medför oacceptabla risker för olycka eller skada vid användning eller i drift, såsom halka, fall, sammanstötning, brännskador, elstötar och skador från delar som faller eller går sönder på grund av yttre faktorer såsom extrema väderförhållanden eller explosioner.

Ett byggnadsverk ska i synnerhet konstrueras och byggas med beaktande av tillgänglighet och användning för personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet eller orienteringsförmåga.

5. Resistens mot genomträngning av ljud och akustiska egenskaper hos byggnadsverk

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de under hela sin livscykel ger ett rimligt skydd mot negativ ljudbelastning genom luft eller material från andra delar av samma byggnadsverk eller källor utanför konstruktionen. Detta skydd ska säkerställa att ljudbelastningen

a) inte medför några omedelbara eller kroniska risker för människors hälsa,

b) låter personer som befinner sig i byggnadsverket eller i närheten sova, vila och ägna sig åt sin normala sysselsättning under tillfredsställande förhållanden.

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska projekteras, byggas, användas och underhållas på ett sådant sätt att de ger tillräcklig ljudabsorption och ljudreflektion, när sådana akustiska egenskaper krävs.

6. Byggnadsverks energieffektivitet och termiska egenskaper

Ett byggnadsverk, inbegripet automatiserade processer i byggnadsverket, och dess uppvärmnings-, kyl-, belysnings- och ventilationsanläggningar ska projekteras, byggas och underhållas på ett sådant sätt att den mängd energi som behövs under användningsfasen ska vara låg, när hänsyn tas till

a) målet om nära-nollenergibyggnader och nollutsläppsbyggnader i unionen,

b) klimatförhållanden utomhus,

c) klimatförhållanden inomhus.

7. Byggnadsverks utsläpp i utomhusmiljön

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de under hela sin livscykel inte utgör en risk för utomhusmiljön till följd av något av följande:

a) Avgivning av farliga ämnen, mikroplaster eller strålning till luft, grundvatten, havsvatten, ytvatten eller mark.

b) Felaktigt utsläpp av avloppsvatten, rökgasutsläpp eller felaktigt bortskaffande av fast eller flytande avfall i utomhusmiljön.

c) Skador på byggnaden, inklusive skador till följd av transport av vattenburna föroreningar till husgrunden.

d) Avgivning av växthusgaser till atmosfären.

8. Hållbar användning av naturresurser i byggnadsverk

Ett byggnadsverk och alla dess delar ska projekteras, byggas, användas, underhållas och nedmonteras eller rivas på ett sådant sätt att de under hela sin livscykel använder naturresurser på ett hållbart sätt och säkerställer följande:

a) Maximering av resurseffektiv användning av råvaror och sekundära råvaror med hög miljömässig hållbarhet.

b) Minimering av den totala mängden råmaterial som används.

c) Minimering av den totala mängden inneboende energi.

d) Minimering av mängden avfall som genereras.

e) Minimering av den sammantagna användningen av dricksvatten och gråvatten.

f) Maximering av återanvändning av eller återvinningsbarhet för hela eller delar av byggnadsverket och materialet efter nedmontering eller rivning.

g) Enkel nedmontering.

BILAGA II

Förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper

De harmoniserade tekniska specifikationerna och de europeiska bedömningsdokumenten ska omfatta följande förteckning över förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaper i samband med livscykelanalysen av en produkt:

a) Klimatförändringseffekter – sammantaget.

b) Klimatförändringseffekter – fossila bränslen.

c) Klimatförändringseffekter – biogena.

d) Klimatförändringseffekter – markanvändning och förändrad markanvändning.

e) Ozonnedbrytning.

f) Försurningspotential.

g) Eutrofiering av sötvatten.

h) Eutrofiering av havsvatten.

i) Eutrofiering av mark.

j) Fotokemiskt ozon.

k) Abiotisk nedbrytning – mineraler, metaller.

l) Abiotisk nedbrytning – fossila bränslen.

m) Vattenanvändning.

n) Partiklar.

o) Joniserande strålning, människors hälsa.

p) Ekotoxicitet, sötvatten.

q) Toxicitet för människan, cancerframkallande.

r) Toxicitet för människan, icke-cancerframkallande.

s) Markanvändningsrelaterade effekter.

De harmoniserade tekniska specifikationerna ska i mån av möjlighet också omfatta de förhandsbestämda väsentliga miljöegenskaperna avseende kapaciteten för temporär kolbindning och annan koldioxidupptagning.

BILAGA III

Produktkrav

1. Produktkrav för att säkerställa korrekt funktion och prestanda

1.1 I de harmoniserade tekniska specifikationer som antas i enlighet med artikel 7.1 får det, beroende på vad som är lämpligt för de produkter som de omfattar, anges att produkterna ska formges, tillverkas och förpackas på ett sådant sätt att ett eller flera av följande funktions- och prestandakrav under en produkts livscykel hanteras i enlighet med teknikens utvecklingsnivå och i den mån de inte omfattas av andra unionsrättsakter:

a) Det avsedda ändamålet uppfylls på ett effektivt och tillförlitligt sätt.

b) Uppfyllandet av den deklarerade prestandan äventyras inte.

c) Uppfyllandet av de säkerhets- och miljökrav som anges i enlighet med punkterna 2.1 och 3.1 äventyras inte.

d) Produkternas funktion bibehålls.

1.2 I de frivilliga harmoniserade standarder för produktkrav som avses i artikel 7.3 och gemensamma specifikationer som medför en presumtion om överensstämmelse ska det anges hur eventuella krav i enlighet med punkt 1.1 kan uppfyllas, till exempel genom följande:

a) Användning av specifika material, som kan specificeras även med avseende på den kemiska sammansättningen.

b) Särskilda dimensioner och former på produkter eller deras komponenter.

c) Användning av vissa komponenter, som kan specificeras även utifrån material, dimensioner och former.

d) Användning av vissa tillbehör och därmed sammanhängande krav.

e) Smidig installation och demontering.

f) Smidigt underhåll eller underhållsfrihet som krävs för den förväntade livslängden.

g) Produktens egenskaper, inbegripet dess rengörbarhet, reptålighet och hållfasthet under normala driftsförhållanden.

1.3 Vid specificering av produktkraven avseende funktion och prestanda får harmoniserade tekniska specifikationer särskilja dem utifrån deras prestandaklasser.

2. Produktsäkerhetskrav

Säkerhet gäller yrkesutövare (arbetare) och icke-professionella (konsumenter, personer som befinner sig i byggnadsverket) när de transporterar, installerar, underhåller, använder eller demonterar produkten samt när de behandlar produkten i slutet av dess livscykel eller i samband med dess återanvändning eller materialåtervinning.

2.1 I de harmoniserade tekniska specifikationer som fastställs genom de delegerade akter som avses i artikel 7.1 får det, beroende på vad som är lämpligt för de produkter som de omfattar, anges att produkterna ska formges, tillverkas och förpackas på ett sådant sätt att en eller flera av följande inneboende produktsäkerhetsrisker under en produkts livscykel hanteras i enlighet med teknikens utvecklingsnivå och i den mån de inte omfattas av andra unionsrättsakter:

a) Kemiska risker på grund av läckage eller urlakning.

b) Risken för obalanserad sammansättning när det gäller ämnen som leder till att produkterna fungerar bristfälligt och på ett sätt som inverkar på produktens säkerhetsegenskaper.

c) Mekaniska risker.

d) Mekaniska fel.

e) Fysiska fel.

f) Risken för elektriska fel.

g) Risker kopplade till avbrott i elförsörjningen.

h) Risker kopplade till oavsiktlig laddning eller urladdning av el.

i) Risker kopplade till fel på programvara.

j) Risker kopplade till manipulering av programvara.

k) Risker p.g.a. att ämnen eller material är inkompatibla.

l) Risker kopplade till att olika föremål är inkompatibla, av vilka minst ett är en produkt.

m) Risken för att produkten inte fungerar på avsett sätt, när prestandan är av betydelse för säkerheten.

n) Risken för att bruksanvisningar missförstås på ett område som har inverkan på hälsa och säkerhet.

o) Risken för oavsiktlig olämplig installation eller användning.

p) Risken för avsiktlig olämplig användning.

2.2 I de frivilliga harmoniserade standarder och gemensamma specifikationer som medför en presumtion om överensstämmelse ska det anges hur eventuella krav i enlighet med punkt 2.1 kan uppfyllas, till exempel genom att

a) fastställa teknikens utvecklingsnivå för möjlig riskminskning med avseende på respektive produktkategori, inbegripet risken för att olika föremål är inkompatibla, av vilka minst ett är en produkt,

b) tillhandahålla tekniska lösningar för att undvika säkerhetsrelaterade risker,

c) om det inte är möjligt att undvika risker, minska och begränsa risker genom varningar på produkten, dess förpackning och i bruksanvisningen.

2.3 Vid specificering av produktsäkerhetskraven får harmoniserade tekniska specifikationer särskilja dem utifrån deras prestandaklasser.

3. Miljökrav för produkter

Miljö anknyter till utvinning och tillverkning av material, tillverkning av en produkt, transport av materialet och produkten, dess underhåll och potential att hållas kvar så länge som möjligt i en cirkulär ekonomi samt slutet av dess livscykel.

3.1 I de harmoniserade tekniska specifikationer som fastställsgenom de delegerade akter som avses i artikel 7.1 får det, beroende på vad som är lämpligt för de produkter som de omfattar, anges att produkterna ska formges, tillverkas och förpackas på ett sådant sätt att en eller flera av följande inneboende miljöaspekter under en produkts livscykel hanteras utan att säkerheten riskeras eller negativ miljöpåverkan orsakas, när så är möjligt, samt i den mån de inte omfattas av andra unionsrättsakter:

a) Maximering av produktens eller dess komponenters beständighet och tillförlitlighet uttryckt genom angivelse av uppgifter om produktens tekniska livslängd vid faktisk användning, motstånd mot belastnings- eller förslitningsmekanismer, och, i fråga om förväntad genomsnittlig livslängd, minsta livslängd under sämsta tänkbara men fortfarande realistiska förhållanden samt krav på minsta livslängd och förebyggande av förtida åldrande.

b) Minimering av utsläppen av växthusgaser under livscykeln.

c) Maximering av återanvänt innehåll, återvunnet innehåll och biproduktsinnehåll.

d) Val av säkra, miljövänliga ämnen vars formgivning är inriktad på hållbarhet.

e) Energianvändning och energieffektivitet.

f) Resurseffektivitet.

g) Modularitet.

h) Identifiering av vilken produkt eller vilka delar av en produkt som kan återanvändas efter demontering (återanvändbarhet) och i vilken utsträckning.

i) Uppgraderbarhet.

j) Enkel reparerbarhet under den förväntade livslängden, inbegripet kompatibilitet med allmänt tillgängliga reservdelar.

k) Enkla möjligheter till underhåll och renovering under den förväntade livslängden.

l) Återvinningsbarhet och möjlighet till återtillverkning.

m) Olika materials eller ämnens förmåga att separeras och återvinnas under demonterings- eller återvinningsprocesser.

n) Hållbara inköp.

o) Minimering av förhållandet mellan förpackning och produkt.

p) Mängden genererat avfall, särskilt farligt avfall.

3.2 I de frivilliga harmoniserade standarder och gemensamma specifikationer som medför en presumtion om överensstämmelse ska det anges hur eventuella krav i enlighet med punkt 3.1 kan uppfyllas, till exempel genom att

a) specificera teknikens utvecklingsnivå för att hantera respektive produktkategoris miljöaspekter, inbegripet minimiandelen återvunnet material, utsläppen av växthusgaser under hela livscykeln, resurseffektiviteten och återanvändbarheten,

b) tillhandahålla tekniska lösningar genom vilka negativa miljöeffekter och miljörisker undviks, inbegripet generering av avfallsmaterial, eller, om det inte är möjligt att undvika negativa effekter och risker, minska och begränsa dessa genom varningar på produkten, dess förpackning och i bruksanvisningen.

3.3 Vid specificering av miljökraven för produkter får harmoniserade tekniska specifikationer särskilja dem utifrån deras prestandaklasser.

BILAGA IV

Allmän produktinformation, bruksanvisningar och säkerhetsinformation

1. Allmän produktinformation

1.1 Produktidentifiering: Produkttypens unika identifikationskod.

1.2 Produktbeskrivning:

a) Deklarerad användning.

b) Avsedda användare.

c) Användningsvillkor.

d) Uppskattad genomsnittlig och minsta livslängd vid deklarerad användning (beständighet).

e) De huvudsakliga material som använts.

1.3 Kontaktuppgifter för tillverkaren eller tillverkarens representant:

a) Namn.

b) Postadress.

c) Telefonnummer.

d) E-postadress.

e) Webbplats, i förekommande fall.

1.4 Om de inte är desamma som i punkt 1.3, kontaktuppgifter för den tillverkare eller den tillverkarens representant som hanterar

a) information om installation, underhåll, användning, nedmontering och rivning,

b) information om risker,

c) information vid produktfel.

1.5 Kontaktuppgifter för kontaktpunkten för byggprodukter i den medlemsstat där produkten tillhandahålls.

2. Bruksanvisningar och säkerhetsinformation

2.1 Säkerhet vid transport, installation, demontering, underhåll, nedmontering och rivning:

a) Potentiella risker med produkten och all rimligen förutsebar felaktig användning av produkten.

b) Monterings-, installations- och anslutningsanvisningar, inklusive ritningar, diagram och, vid behov, fästanordningar för andra produkter och delar av byggnadsverk.

c) Instruktioner för en säker drift och ett säkert genomförande av underhåll, inklusive skyddsåtgärder som bör vidtas i detta sammanhang.

d) Vid behov instruktioner för utbildning av installatörer eller operatörer.

e) Information om vad som ska göras vid produktfel eller olyckor.

2.2 Kompatibilitet och integrering i system eller byggsatser:

a) Kompatibilitet med andra material eller produkter, oavsett om de omfattas av denna förordning eller inte.

b) Elektrisk och elektromagnetisk kompatibilitet.

c) Programkompatibilitet.

d) Integrering i system eller byggsatser.

2.3 Behov av underhåll för att upprätthålla produktens prestanda under produktens livslängd:

a) Beskrivning av de justerings- och underhållsåtgärder som bör vidtas av användarna samt av de förebyggande underhållsåtgärder som bör iakttas.

b) Typ och frekvens för de inspektioner och det underhåll som krävs av säkerhets- och beständighetsskäl samt, när så är lämpligt, de delar som utsätts för slitage och kriterierna för utbyte.

c) Information om vad som ska göras vid produktfel eller olyckor.

2.4 Säkerhet vid användning:

a) Instruktioner om vilka skyddsåtgärder användaren ska vidta, inbegripet, när så är lämpligt, vilken personlig skyddsutrustning som ska tillhandahållas.

b) Anvisningar om säker användning av produkten, inklusive de skyddsåtgärder som bör vidtas vid användningen.

c) Information om vad som ska göras vid produktfel eller olyckor i samband med användningen.

2.5 Utbildning och andra krav som måste uppfyllas för säker användning.

2.6 Riskreduceringsmöjligheter som går utöver punkt 2.1–2.5.

2.7 Rekommendationer om en produkts

a) reparation,

b) demontering,

c) återanvändning,

d) återtillverkning,

e) materialåtervinning,

f) säkra deponering.

2.8 I tillämpliga fall, den information om produktens prestanda mätt i dess klimatförändringseffekter – sammantaget, som avses i led a i bilaga II, och toxicitet för människan, cancerframkallande, som avses i led q i bilaga II.

3. Den information som tillhandahålls om de aspekter som förtecknas i punkt 2 ska, i fråga om både kvantitet och kvalitet, vara tillräcklig för att potentiella köpare ska kunna fatta välgrundade beslut före inköp, inbegripet information om den kvantitet som behövs, installation, användning, underhåll, demontering, återanvändning och materialåtervinning av produkten i fråga. Den får innehålla alla de ritningar, diagram, beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå den.

I informationen ska, när så är lämpligt, hänsyn i möjligaste mån tas till behoven hos projektörer, byggmyndigheter, byggnadsarbetare, bygginspektionsmyndigheter, konsumenter och andra användare, personer som befinner sig i byggnaden, fastighetsförvaltare och underhållspersonal.

4. Riktlinjer och tekniska detaljer som utfärdas i enlighet med artikel 9.2 ska också innehålla rekommendationer om var respektive information ska anges. Denna plats ska vara den plats där det är minst sannolikt att informationen förbises.

BILAGA V

Prestanda- och överensstämmelsedeklaration som avses i artikel 15 ([1])

Tillverkarens namn

Deklarationskod … ([2])

Versionsnummer … ([3])

Datum för den versionen …

1. Produktbeskrivning

   a) Produkttypens unika identifikationskod och, i förekommande fall, parti- eller serienumret.

   b) Produktkategori enligt harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument.

   c) Produktens deklarerade användning, inom ramen för den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen eller det tillämpliga europeiska bedömningsdokumentet.

   d) Produktens nominella dimensioner eller gradering.

   e) Produktens nyckelkomponenter, i tillämpliga fall.

   f) Uppskattad genomsnittlig och minsta livslängd för deklarerad användning (beständighet).

   g) Eventuella varianter och beskrivningar av dessa.

   h) Om produkten tidigare har installerats i ett byggnadsverk, datum och plats för den senaste demonteringen.

2. Permalänkar eller databärare med avseende på följande, såvida inte informationen finns med i det digitala produktpasset enligt artikel 76:

   a) Tillverkarens produktregistreringar i unionsdatabaser, i förekommande fall.

   b) Information som ska lämnas i enlighet med förordning (EG) nr 1907/2006, i tillämpliga fall.

   c) Allmän produktinformation, bruksanvisning och säkerhetsinformation i enlighet med bilaga IV.

3. Tillverkare:

   a) Namn.

   b) Registrerat firmanamn.

   c) Registrerat verksamhetsställe.

   d) Postadress.

   e) Telefonnummer.

   f) E-postadress.

   g) Webbplats.

([1]) Om en prestanda- och överensstämmelsedeklaration utfärdas för en produkt som inte omfattas av produktkrav som fastställts genom de delegerade akter som avses i artikel 7.1 utelämnas punkterna 10 och 11 c.

([2]) Endast en unik och entydig deklarationskod per produkttyp får användas, även om det finns varianter, eftersom varianter av produkttypen inte påverkar produktens prestanda eller överensstämmelse.

([3]) Olika versioner får utfärdas, till exempel för att rätta till fel eller lägga till kompletterande information.

4. Tillverkarens representant, i tillämpliga fall:

   a) Namn.

   b) Registrerat firmanamn.

   c) Registrerat verksamhetsställe.

   d) Postadress.

   e) Telefonnummer.

   f) E-postadress.

   g) Webbplats.

5. Anmält organ eller anmälda organ, i förekommande fall:

   a) Namn.

   b) Identifieringsnummer.

   c) Registrerat firmanamn, i förekommande fall.

   d) Registrerat verksamhetsställe.

   e) Postadress.

   f) Telefonnummer.

   g) E-postadress.

   h) Webbplats.

6. Tekniskt bedömningsorgan, i tillämpliga fall:

   a) Namn.

   b) Identifieringsnummer.

   c) Registrerat firmanamn, i förekommande fall.

   d) Verksamhetsställe.

   e) Postadress.

   f) Telefonnummer.

   g) E-postadress.

   h) Webbplats.

7. Hänvisning till intyg eller valideringsrapporter som utfärdats av anmälda organ och tekniska bedömningsorgan.

8. Tekniska referensdokument i form av

   a) tillämpade harmoniserade tekniska specifikationer som fastställer väsentliga egenskaper (referensnummer och utfärdandedatum), eller

   b) europeiskt bedömningsdokument som tillämpats (referensnummer och utfärdandedatum) och europeisk teknisk bedömning som utfärdats (tekniskt bedömningsorgan, referensnummer och utfärdandedatum).

9. Deklarerad prestanda och hållbarhetsegenskaper:

   a) En fullständig förteckning över de väsentliga egenskaper som fastställs i den harmoniserade tekniska specifikationen eller det europeiska bedömningsdokumentet för respektive produktkategori för vilken prestanda deklareras samt det bedömnings- och verifieringssystem som är tillämpligt på dem.

   b) Produktens prestanda, genom beräknade värden, nivåer eller klasser, eller enligt en beskrivning. Dessa värden, nivåer eller klasser ska återges i själva prestandadeklarationen och kan därför inte anges enbart genom hänvisningar till andra dokument. För väsentliga egenskaper där ingen prestanda deklareras ska ordet ”NULL” införas i stället för ett deklarerat värde. En produkts prestanda i fråga om egenskaper för bärförmåga får anges

genom hänvisning till tillverkningsdokumentation eller konstruktionsberäkningar som bifogas.

c) Den angivna miljömässiga hållbarheten för de tillämpliga väsentliga egenskaperna för de tillämpliga livscykelmodulerna, i enlighet med artikel 15.2.

d) En hänvisning till den använda versionen av den programvara som tillhandahålls av kommissionen.

10. Tillämpliga produktkrav som fastställts genom harmoniserade tekniska specifikationer, det bedömnings- och verifieringssystem som är tillämpligt på dem och hänvisning till den frivilliga harmoniserade standard eller de gemensamma specifikationer eller delar därav som tillämpats, inklusive datum.

Information om produktens prestanda mätt i förhållande till dess produktkrav, i tillämpliga fall.

11. Deklarationer:

a) Ovanstående produkts överensstämmelse med den deklarerade prestanda som avses i punkt 9.

b) Ovanstående produkts hållbarhetsdata har beräknats korrekt på grundval av de regler för produktkategorin som är tillämpliga därpå.

c) Ovanstående produkt överensstämmer med de krav som förtecknas enligt punkt 10.

Undertecknad på tillverkarens vägnar av

[namn, befattning ([4])]

[Ort]

den … [dag för utfärdande]

[underskrift]

([4]) Den person som undertecknar måste enligt nationell rätt vara godkänd att företräda tillverkaren, antingen på grundval av en fullmakt eller genom sin roll som rättslig företrädare.

BILAGA VI

Förfarande för att begära europeiska tekniska bedömningar och för att anta ett europeiskt bedömningsdokument

1. Begäran om en europeisk teknisk bedömning

1.1 När en tillverkare begär att ett tekniskt bedömningsorgan gör en europeisk teknisk bedömning av en produkt och efter det att tillverkaren och det tekniska bedömningsorganet (*det ansvariga tekniska bedömningsorganet*) har ingått ett avtal om skydd av affärshemligheter och sekretess ska tillverkaren, såvida den inte beslutar något annat, till det ansvariga tekniska bedömningsorganet överlämna ett tekniskt dokument som beskriver produkten, den av tillverkaren förutsedda användningen och den tillverkningskontroll i fabriken som tillverkaren avser att tillämpa.

1.2 När en grupp av tillverkare eller en sammanslutning av tillverkare (*gruppen*) begär en europeisk teknisk bedömning ska den rikta begäran till de tekniska bedömningsorganens organisation, som för gruppen ska föreslå det tekniska bedömningsorgan som ska vara ansvarigt tekniskt bedömningsorgan. Gruppen kan antingen godta det föreslagna tekniska bedömningsorganet eller be de tekniska bedömningsorganens organisation att föreslå ett alternativt tekniskt bedömningsorgan. När gruppen har godkänt det ansvariga tekniska bedömningsorgan som föreslagits av de tekniska bedömningsorganens organisation ska gruppens medlemmar ingå ett avtal om skydd av affärshemligheter och sekretess med detta tekniska bedömningsorgan, såvida gruppen inte beslutar något annat, och gruppen ska till det ansvariga tekniska bedömningsorganet överlämna ett tekniskt dokument som beskriver produkten, den av gruppen förutsedda användningen och den tillverkningskontroll i fabriken som gruppens medlemmar avser att tillämpa.

1.3 I avsaknad av en begäran om en europeisk teknisk bedömning ska kommissionen, när den inleder utarbetandet av ett europeiskt bedömningsdokument, till de tekniska bedömningsorganens organisation överlämna ett tekniskt dokument som beskriver produkten, dess användning och uppgifter som ska börja tillämpas. De tekniska bedömningsorganens organisation ska, tillsammans med kommissionen, enas om vilket tekniskt bedömningsorgan som ska vara ansvarigt tekniskt bedömningsorgan.

2. Avtal

För de produkter som avses i artikel 33.1 c ska, inom en månad från det att det tekniska dokumentet mottagits, i de fall som avses i punkterna 1.1 och 1.2, ett avtal ingås mellan tillverkaren respektive gruppen och det ansvariga tekniska bedömningsorganet om utarbetandet av den europeiska tekniska bedömningen, i vilket arbetsprogrammet för upprättandet av det europeiska bedömningsdokumentet anges, inbegripet följande:

a) Organisationen av arbetet inom de tekniska bedömningsorganens organisation.

b) Sammansättningen av den arbetsgrupp med ansvar för den berörda produktfamiljen som ska inrättas inom de tekniska bedömningsorganens organisation.

c) Samordningen av tekniska bedömningsorgan.

I det fall som avses i punkt 1.3 ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet till kommissionen överlämna arbetsprogrammet för upprättandet av det europeiska bedömningsdokumentet med samma innehåll och inom samma tidsfrist. Därefter ska kommissionen ha 30 arbetsdagar på sig att delge det ansvariga tekniska bedömningsorganet sina synpunkter på arbetsprogrammet, och det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska ändra arbetsprogrammet i enlighet därmed.

3. Överlämnande av arbetsprogrammet

I de fall som avses i punkterna 1.1 och 1.2, och efter att ha nått en överenskommelse med tillverkaren respektive gruppen, ska de tekniska bedömningsorganens organisation informera kommissionen om arbetsprogrammet för upprättandet av det europeiska bedömningsdokumentet och tidsplanen för dess genomförande, och därvid ange bedömningsprogrammet. Denna information ska lämnas inom tre månader från mottagandet av begäran om en europeisk teknisk bedömning av ett tekniskt bedömningsorgan, varpå det tekniska bedömningsorganet ska inleda det förfarande som fastställs i punkterna 1.1 och 1.2.

I det fall som avses i punkt 1.3 ska de tekniska bedömningsorganens organisation till kommissionen överlämna arbetsprogrammet för upprättandet av det europeiska bedömningsdokumentet med samma innehåll och inom samma tidsfrist som i föregående stycke. Sedan ska kommissionen inom 30 arbetsdagar delge de tekniska bedömningsorganens organisation sina synpunkter på arbetsprogrammet. Efter att det ansvariga tekniska bedömningsorganet och de tekniska bedömningsorganens organisation har beretts tillfälle att yttra sig ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet ändra arbetsprogrammet i enlighet därmed.

4. Utkast till europeiskt bedömningsdokument

De tekniska bedömningsorganens organisation ska med hjälp av den arbetsgrupp som samordnas av det ansvariga tekniska bedömningsorganet färdigställa ett utkast till europeiskt bedömningsdokument som ska översändas till de berörda parterna inom sex månader från och med den dag då kommissionen informerades om arbetsprogrammet i de fall som avses i punkterna 1.1 och 1.2 eller den dag då kommissionen delgav det ansvariga tekniska bedömningsorganet sina synpunkter på arbetsprogrammet i det fall som avses i punkt 1.3.

5. Kommissionens medverkan

En företrädare för kommissionen får delta som observatör i alla delar av arbetsprogrammets genomförande. Kommissionen får när som helst begära att de tekniska bedömningsorganens organisation upphör med eller ändrar utarbetandet av ett visst europeiskt bedömningsdokument om utarbetandet inte sker i enlighet med denna förordning eller om tillvägagångssättet inte är effektivt eller ändamålsenligt i fråga om resurser och slutlig tillämplighet. Kommissionen får när som helst begära att de tekniska bedömningsorganens organisation slår samman parallella processer för utarbetandet av europeiska bedömningsdokument, eller delar upp en enda process i två, i syfte att öka klarheten eller säkerställa effektiviteten i utarbetandet eller den framtida tillämpningen av bedömningsdokumentet i fråga.

Om de berörda tekniska bedömningsorganen inte når enighet om ett europeiskt bedömningsdokument inom de föreskrivna tidsfristerna ska de tekniska bedömningsorganens organisation hänskjuta frågan till kommissionen för att nå en lösning, inbegripet genom instruktioner om hur de tekniska bedömningsorganens organisation ska fullgöra sitt uppdrag.

6. Samråd med medlemsstaterna

I det fall som avses i punkt 1.3 ska kommissionen informera medlemsstaterna om utarbetandet av det europeiska bedömningsdokumentet efter att arbetsprogrammet för det har fastställts. På begäran får medlemsstaterna när så är lämpligt delta i verkställandet av det. Synpunkter från medlemsstaterna ska översändas till och beredas av kommissionen. Kommissionen ska informera de tekniska bedömningsorganens organisation om alla ändringar i arbetsprogrammet, som kommissionen begärt och godkänt, inom den tidsfrist som kommissionen medges för att lämna synpunkter på arbetsprogrammet innan utarbetandet av det europeiska bedömningsdokumentet inleds.

7. Förlängning och försening

Alla förseningar i förhållande till de tidsfrister som fastställs i punkterna 1–4 i denna bilaga ska av arbetsgruppen rapporteras till de tekniska bedömningsorganens organisation och till kommissionen.

Om en förlängning av tidsfristerna för utarbetandet av det europeiska bedömningsdokumentet kan motiveras, särskilt på grund av att ett kommissionsbeslut om tillämpligt bedömnings- och verifieringssystem för produkten saknas eller på grund av behovet att utveckla en ny provningsmetod, ska en förlängning av tidsfristen fastställas av kommissionen.

8. Ändringar och antagande av ett utkast till europeiskt bedömningsdokument

8.1 I de fall som avses i punkterna 1.1 och 1.2 ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet översända utkastet till europeiskt bedömningsdokument till tillverkaren respektive gruppen, som ska ha 20 arbetsdagar på sig att lämna synpunkter. Därefter ska de tekniska bedömningsorganens organisation

a) i tillämpliga fall underrätta tillverkaren respektive gruppen om hur deras synpunkter har beaktats,

b) anta utkastet till europeiskt bedömningsdokument,

c) sända en kopia av det till kommissionen.

8.2 I det fall som avses i punkt 1.3 ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet

a) anta utkastet till europeiskt bedömningsdokument,

b) sända en kopia av det till kommissionen.

9. Kommissionens bedömning av utkast till europeiska bedömningsdokument

Kommissionen ska bedöma det översända utkastet till europeiskt bedömningsdokument och inom 30 arbetsdagar från mottagandet delge de tekniska bedömningsorganens organisation sina synpunkter. De tekniska bedömningsorganens organisation ska, efter att ha beretts tillfälle att yttra sig, ändra utkastet i enlighet därmed och på nytt översända kopior av det ändrade utkastet till europeiskt bedömningsdokument i enlighet med punkt 8.1 c och 8.2 b.

10. Antagande av det slutliga europeiska bedömningsdokumentet och offentliggörande

De tekniska bedömningsorganens organisation ska anta det slutliga europeiska bedömningsdokumentet och sända en kopia av detta till kommissionen, åtföljd av en översättning av titeln till alla officiella språk i unionen, för offentliggörande av hänvisningen till dokumentet i *Europeiska unionens officiella tidning* utan dröjsmål.

De tekniska bedömningsorganens organisation ska offentliggöra det europeiska bedömningsdokumentet inom 90 dagar från dagen för antagandet, på ett eller flera av unionens språk, och säkerställa att det åtminstone är tillgängligt till dess att alla europeiska tekniska bedömningar som grundar sig på det upphör att gälla.

BILAGA VII

Förteckning över produktfamiljer

KOD	PRODUKTFAMILJ
1	FÖRTILLVERKADE PRODUKTER AV NORMALBETONG, LÄTTBETONG OCH AUTOKLAVERAD LÄTTBETONG
2	DÖRRAR, FÖNSTER, LUCKOR, GRINDAR OCH DÄRTILL HÖRANDE BYGGNADSBESLAG
3	MEMBRAN, INKLUSIVE MEMBRAN SOM ANBRINGAS FLYTANDE OCH BYGGSATSER (FÖR VATTEN- OCH/ELLER ÅNGSPÄRR)
4	VÄRMEISOLERINGSPRODUKTER SAMMANSATTA BYGGSATSER/SYSTEM FÖR VÄRMEISOLERING
5	BÄRANDE LAGER TAPPAR FÖR KONSTRUKTIONSFOGAR/FÄSTDON
6	SKORSTENAR, RÖKKANALER OCH SPECIALPRODUKTER
7	BYGGPRODUKTER I GIPS
8	GEOTEXTILIER, GEOMEMBRAN OCH RELATERADE PRODUKTER
9	UTFACKNINGSVÄGGAR/YTTERVÄGGSBEKLÄDNADER/FÖRSEGLANDE GLASKONSTRUKTIONER (STRUCTURAL SEALANT GLAZING)
10	FASTA BRANDSLÄCKNINGSSYSTEM (BRANDALARM/BRANDDETEKTOR, FAST UTRUSTNING FÖR BRANDBEKÄMPNING, BRAND- OCH RÖKKONTROLL SAMT EXPLOSIONSDÄMPANDE PRODUKTER)
11	SANITÄR UTRUSTNING
12	VÄGBYGGNADSUTRUSTNING: VÄGUTRUSTNING
13	KONSTRUKTIONSVIRKE/BÄRANDE ELEMENT OCH TILLBEHÖR
14	TRÄBASERADE SKIVOR OCH ELEMENT
15	CEMENT, BYGGKALK OCH ANDRA HYDRAULISKA BINDEMEDEL
16	STÅL FÖR SLAK- OCH SPÄNNARMERING AV BETONG (OCH TILLBEHÖR) SYSTEM FÖR EFTERSPÄNNING
17	MURVERK OCH TILLHÖRANDE PRODUKTER MURVERKSELEMENT, BRUK OCH TILLBEHÖR
18	BYGGPRODUKTER FÖR AVLOPPSVATTEN
19	GOLV- OCH MARKBELÄGGNINGAR
20	METALLPRODUKTER FÖR KONSTRUKTIONSÄNDAMÅL MED TILLBEHÖR
21	IN- OCH UTVÄNDIGA YTSKIKT PÅ VÄGGAR OCH INNERTAK BYGGSATSER FÖR INVÄNDIGA SKILJEVÄGGAR
22	TAKTÄCKNINGAR, LANTERNINER, TAKFÖNSTER OCH TILLHÖRANDE PRODUKTER TAKBYGGSATSER

KOD	PRODUKTFAMILJ
23	VÄGBYGGNADSPRODUKTER
24	BALLAST
25	LIM FÖR BYGGNADSÄNDAMÅL
26	PRODUKTER SOM HÖR SAMMAN MED BETONG, BRUK OCH INJEKTERINGSBRUK
27	ANORDNINGAR FÖR UPPVÄRMNING AV UTRYMMEN
28	RÖR, TANKAR OCH TILLBEHÖR SOM INTE KOMMER I KONTAKT MED DRICKSVATTEN
29	BYGGPRODUKTER SOM KOMMER I KONTAKT MED DRICKSVATTEN
30	PLANGLAS, MÖNSTERGLAS OCH GLASBLOCKSPRODUKTER
31	ELLEDNINGAR, KONTROLL- OCH KOMMUNIKATIONSKABLAR
32	TÄTNINGSMATERIAL FÖR FOGAR
33	UPPHÄNGNINGSFÄSTEN
34	BYGGSATSER, BYGGENHETER, PREFABRICERADE ELEMENT
35	BRANDAVSKILJANDE, BRANDTÄTANDE OCH BRANDSKYDDANDE PRODUKTER BRANDHÄMMANDE PRODUKTER
36	FASTSATTA STEGAR

BILAGA VIII

Krav för tekniska bedömningsorgan

De tekniska bedömningsorganen ska kunna fullgöra följande uppgifter och krav:

Kompetens	Beskrivning av uppgifter	Krav
1. Att analysera risker	Att identifiera eventuella risker och fördelar med att använda innovativa produkter i frånvaro av etablerad/konsoliderad teknisk information om deras prestanda när de installeras i byggnadsverk.	Ett TAB ska inrättas enligt nationell rätt och vara juridisk person. Det ska vara oberoende av intressenterna och av alla särintressen. Ett TAB ska ha personal med a) objektiv inställning och sunt tekniskt omdöme, b) detaljkunskap om bestämmelserna i regelverket och om andra krav som gäller i de medlemsstater där ett TAB utses med avseende på de produktfamiljer för vilka det ska utses, c) allmän insikt i byggnadssätt och detaljerad teknisk kunskap om de produktfamiljer för vilka ett TAB ska utses, d) detaljkunskap om de särskilda risker som är aktuella och om de tekniska aspekterna av byggprocessen, e) detaljkunskap om de befintliga harmoniserade standarderna och provningsmetoderna inom de produktfamiljer för vilka ett TAB ska utses, f) detaljkunskap om denna förordning, g) lämpliga språkkunskaper. Ersättningen till ett TAB:s personal får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultatet av sådana bedömningar.
2. Att fastställa tekniska kriterier	Att omvandla resultatet av riskanalysen till tekniska kriterier för att utvärdera produkternas uppträdande och prestanda med avseende på uppfyllandet av tillämpliga nationella krav. Att tillhandahålla den tekniska information som de som deltar i byggprocessen behöver som potentiella användare av produkterna (tillverkare, projektörer, entreprenadföretag, installatörer).	
3. Att fastställa bedömningsmetoder	Att utforma och validera lämpliga metoder (provningar eller beräkningar) för att bedöma produkternas prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper med beaktande av teknikens nuvarande utvecklingsnivå.	
4. Att bestämma den särskilda tillverkningskontrollen i fabriken	Att förstå och utvärdera tillverkningsprocessen för den specifika produkten för att kartlägga lämpliga åtgärder som kan säkerställa stabila värden hos produkten genom den givna tillverkningsprocessen.	Ett TAB ska ha personal med lämplig kunskap om förhållandet mellan tillverkningsprocesserna och de produktegenskaper som rör tillverkningskontrollen i fabriken.
5. Att bedöma produkten	Att bedöma produkternas prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper på grundval av harmoniserade metoder mot harmoniserade kriterier.	Utöver kraven förtecknade i punkterna 1, 2 och 3 ska ett TAB ha tillgång till de hjälpmedel och den utrustning som behövs för bedömningen av produkternas prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper inom de produktfamiljer för vilka det ska utses.

Kompetens	Beskrivning av uppgifter	Krav
6. Verksamhetsledning	Att säkerställa enhetlighet, tillförlitlighet, objektivitet och spårbarhet med hjälp av fortlöpande tillämpning av lämpliga ledningsmetoder.	Ett TAB ska ha a) styrkta belägg för att ha iakttagit god förvaltningssed, b) en policy och därtill hörande stödjande åtgärder som säkerställer konfidentialitet och skydd av känsliga uppgifter inom det tekniska bedömningsorganet och alla dess partner, c) ett kontrollsystem för dokumentationen där registrering, spårbarhet, underhåll, skydd och arkivering av alla relevanta dokument säkerställs, d) ett system för intern revision och företagsledningens egen granskning för att säkerställa en regelbunden övervakning av att lämpliga metoder för styrning följs, e) ett förfarande för att objektivt hantera överklaganden och klagomål.

BILAGA IX

Bedömnings- och verifieringssystem (AVS)

Tillverkaren ska i enlighet med artikel 22.1 korrekt fastställa produkttypen och tillämpa motsvarande produktkategori på grundval av den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen eller det tillämpliga europeiska bedömningsdokumentet. Om ett anmält organ deltar i bedömning och verifiering ska det anmälda organet i enlighet med artikel 55.1 verifiera att produkttypen fastställts korrekt och att motsvarande produktkategori tillämpats korrekt.

1. System 1+

Fullständig kontroll utförd av det anmälda organet, inklusive provning av stickprov

a) Tillverkaren ska utföra

i) tillverkningskontroll i fabrik,

ii) ytterligare provning av stickprov som tagits i tillverkningsanläggningen i enlighet med den föreskrivna provningsplanen,

iii) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på att denna förordning tillämpas korrekt med avseende på bedömningen av prestanda,

iv) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på överensstämmelse med de tillämpliga produktkraven enligt denna förordning.

b) Det anmälda organet ska fatta beslut om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intyget om produktens konstanta prestanda och överensstämmelse på grundval av

i) bekräftelse av att produkttypen och produktkategorin var korrekt bestämda,

ii) bedömning av produktens prestanda på grundval av typprovning (inklusive stickprov på de föremål som ska betraktas som representativa för typen), typberäkning eller tabellerade värden eller dokumentation som beskriver produkten,

iii) en första besiktning av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik,

iv) fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik, inbegripet periodiska besiktningar av tillverkningsanläggningen,

v) revisionsprovning av stickprov som tagits innan produkten släppts ut på marknaden,

vi) verifiering av uppgifterna enligt led a iii och iv.

2. System 1

Fullständig kontroll utförd av det anmälda organet utan provning av stickprov

a) Tillverkaren ska utföra

i) tillverkningskontroll i fabrik,

ii) ytterligare provning av stickprov som tillverkaren tagit i tillverkningsanläggningen i enlighet med den föreskrivna provningsplanen,

iii) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på att denna förordning tillämpas korrekt med avseende på bedömningen av prestanda,

iv) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på överensstämmelse med de tillämpliga produktkraven enligt denna förordning.

b) Det anmälda organet ska fatta beslut om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intygen om produktens konstanta prestanda och överensstämmelse på grundval av

i) bekräftelse av att produkttypen och produktkategorin var korrekt bestämda,

ii) bedömning av produktens prestanda på grundval av typprovning (inklusive stickprov på det eller de föremål som ska betraktas som representativa för typen), typberäkning eller tabellerade värden eller dokumentation som beskriver produkten,

iii) en första besiktning av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik,

iv) fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik, inbegripet periodiska besiktningar av tillverkningsanläggningen,

v) verifiering av uppgifterna enligt led a iii och iv.

3. System 2+

Anmält organ som inriktar sig på tillverkningskontroll i fabriken

a) Tillverkaren ska utföra

i) bedömning av produktens prestanda på grundval av provning (inklusive stickprov på det eller de föremål som ska betraktas som representativa för typen), typberäkning, tabellerade värden eller dokumentation som beskriver produkten,

ii) tillverkningskontroll i fabrik,

iii) provning av stickprov som tagits i fabriken i enlighet med den föreskrivna provningsplanen,

iv) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på att denna förordning tillämpas korrekt med avseende på bedömningen av prestanda,

v) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på överensstämmelse med de tillämpliga produktkraven enligt denna förordning.

b) Det anmälda organet ska fatta beslut om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av överensstämmelseintyget för tillverkningskontrollen i fabrik på grundval av

i) bekräftelse av att produkttypen och produktkategorin var korrekt bestämda samt att produktens prestanda var korrekt bedömd på grundval av granskningen av produktens dokumentation,

ii) en första besiktning av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik,

iii) fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabriken, inbegripet periodiska besiktningar av tillverkningsanläggningen,

iv) verifiering av uppgifterna enligt led a iv och v.

4. System 3+

Det anmälda organets kontroll av bedömningen av miljömässig hållbarhet

a) Tillverkaren ska utföra

i) bedömningen av produktens prestanda på grundval av datainsamling för invärden, antaganden och modellering,

ii) tillverkningskontroll i fabrik.

b) Det anmälda organet ska fatta beslut om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av valideringsrapporten på grundval av

i) validering av invärden, antaganden och överensstämmelse med tillämpliga allmänna regler eller produktkategorispecifika regler,

ii) validering av tillverkarens bedömning,

iii) validering av den process som tillämpats för att generera den bedömningen,

iv) validering av korrekt användning av programvara som lämpar sig för bedömningen,

v) en första besiktning av tillverkningsanläggningen för att validera företagsspecifika data.

5. System 3

Anmält organ som inriktar sig på bestämning av produkttypen

a) Tillverkaren ska utföra

i) ytterligare bedömning av produktens prestanda på grundval av provning (inklusive stickprov på de föremål som ska betraktas som representativa för typen), typberäkning, tabellerade värden eller dokumentation som beskriver produkten,

ii) tillverkningskontroll i fabrik,

iii) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på att denna förordning tillämpas korrekt med avseende på bedömningen av prestanda,

iv) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på överensstämmelse med de tillämpliga produktkraven enligt denna förordning.

b) Det anmälda organet ska fatta beslut om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intygen om prestanda och överensstämmelse på grundval av

i) bedömning av prestanda på grundval av provning som utförs av ett anmält provningslaboratorium (utifrån stickprov som görs av tillverkaren), beräkning, tabellerade värden eller dokumentation som beskriver produkten,

ii) bekräftelse av att produkttypen och produktkategorin var korrekt bestämda.

6. System 4

Tillverkarens egenverifiering och självcertifiering

a) Tillverkaren ska utföra

i) bedömning av produktens prestanda på grundval av provning (inklusive stickprov på de föremål som ska betraktas som representativa för typen), typberäkning, tabellerade värden eller dokumentation som beskriver produkten,

ii) bestämning av produkttyp och produktkategori på grundval av typprovning, typberäkning eller tabellerade värden,

iii) tillverkningskontroll i fabrik,

iv) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på att denna förordning tillämpas korrekt med avseende på bedömningen av prestanda,

v) sammanställning av teknisk dokumentation innehållande bevis på överensstämmelse med de tillämpliga produktkraven enligt denna förordning.

b) Det anmälda organet har inga uppgifter.

7. Följande övergripande regler för vissa eller alla system ovan ska tillämpas:

a) Om systemet omfattar ett anmält organs besiktning av tillverkningsanläggningen ska dessa besiktningar omfatta alla platser där betydande tillverkningsprocesser äger rum, och ska åtminstone omfatta verifiering av följande:

i) Tillverkningskontrollen i fabriken med angivande av de åtgärder och frekvenser som planeras för att säkerställa konstant prestanda, inbegripet de parametrar som är kritiska för prestandan.

ii) En beskrivning av den planerade tillverkningskontrollen i fabriken.

b) Om systemet omfattar tillverkningskontroll i fabrik ska dessa kontroller omfatta hela tillverkningsprocessen från mottagande av råmaterial och komponenter till leverans av en produkt (*från port till port*-system) när tillverkningen har inletts, och åtminstone omfatta följande:

i) Säkerställande av att produkterna överensstämmer med produkttypen och därmed uppnår den prestanda som anges i prestanda- och överensstämmelsedeklarationen samt överensstämmer med de krav som anges i eller antas i enlighet med denna förordning.

ii) Tillämpning av de tekniska detaljer som krävs för genomförandet av systemet eller systemen för bedömning och verifiering enligt harmoniserade tekniska specifikationer, europeiska bedömningsdokument och frivilliga harmoniserade standarder, inbegripet åtminstone de parametrar som är kritiska för prestandan.

c) Om systemet omfattar ytterligare provning av stickprov ska följande tillämpas:

i) Provningar ska inbegripa provning av ett tillräckligt antal produkter enligt harmoniserade tekniska specifikationer, europeiska bedömningsdokument och frivilliga harmoniserade standarder, med avseende på överensstämmelse med produkttypen.

ii) Om provningar inte är lämpliga för produkten får produkttypen fastställas med hjälp av de tillämpliga regler om utökad tillämpning som avses i harmoniserade tekniska specifikationer, europeiska bedömningsdokument och frivilliga harmoniserade standarder, i förekommande fall, och anmälda organ som bekräftar att produkttypen har fastställts korrekt ska också bekräfta att de relevanta reglerna om utvidgad tillämpning har tillämpats korrekt.

iii) Resultat av provningar som utförts av en annan tillverkare eller ett annat anmält organ får användas i enlighet med artiklarna 59 och 62.

d) När det gäller system som rör miljömässig hållbarhet ska valideringen bestå i validering av beräkningar och indata, i samband med vilket det anmälda organet ska validera om de modellerings- och indata som är tillämpliga i enlighet med den harmoniserade tekniska specifikationen eller det europeiska bedömningsdokumentet återspeglar produktens prestanda, samt användningen av den programvara som tillhandahålls av kommissionen, liksom alla data som används, och det anmälda organet ska särskilt validera tillförlitligheten hos använda företagsspecifika data.

e) Anmälda organ och tillverkare ska betrakta den europeiska tekniska bedömning som utfärdats för produkten som en bedömning av produktens prestanda. Tillverkare som finner bevis för att produktens prestanda inte överensstämmer med den europeiska tekniska bedömningen eller som blivit informerade om detta av det anmälda organet ska bringa produkten i överensstämmelse med den bedömningen, inbegripet genom att vid behov fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 22.11.

BILAGA X

Väsentliga horisontella egenskaper

Nedan följer grupperingar av väsentliga horisontella egenskaper som har tagits fram på grundval av bilagorna I och II för tillämpningen av denna förordning.

1. Reaktion vid brandpåverkan.
2. Brandmotstånd.
3. Utvändig brandpåverkan.
4. Bullerdämpning.
5. Avgivning och innehåll av farliga ämnen.
6. Miljömässig hållbarhet.

BILAGA XI

Jämförelsetabeller

Tabell 1: Förordning (EU) nr 305/2011 > denna förordning

Förordning (EU) nr 305/2011	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4.4
Artikel 4	Artikel 13
Artikel 5	Artikel 14
Artikel 6	Artikel 15
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 72
Artikel 11	Artiklarna 20 och 22
Artikel 12	Artiklarna 20 och 23
Artikel 13	Artiklarna 20 och 24
Artikel 14	Artiklarna 20 och 25
Artikel 15	Artiklarna 20 och 26
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 17	Artikel 5
Artikel 18	Artikel 5
Artikel 19	Artikel 31
Artikel 20	Artikel 32
Artikel 21	Artikel 33
Artikel 22	Artikel 34
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 35
Artikel 25	Artikel 36
Artikel 26	Artikel 37
Artikel 27	Artikel 5.5 och 5.6
Artikel 28	Artikel 10
Artikel 29	Artikel 39
Artikel 30	Artikel 40
Artikel 31	Artikel 41
Artikel 32	Artikel 41
Artikel 33	Artikel 41
Artikel 34	Artikel 41

Förordning (EU) nr 305/2011	Denna förordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 59
Artikel 37	Artikel 60
Artikel 38	Artikel 61
Artikel 38a	Artikel 85
Artikel 38b	Artikel 86
Artikel 38c	Artikel 87
Artikel 38d	Artikel 88
Artikel 39	Artikel 42
Artikel 40	Artikel 43
Artikel 41	Artikel 44
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 46
Artikel 44	Artikel 47
Artikel 45	Artikel 48
Artikel 46	Artikel 49
Artikel 47	Artikel 50
Artikel 48	Artikel 51
Artikel 49	Artikel 52
Artikel 50	Artikel 53
Artikel 51	Artikel 54
Artikel 52	Artikel 55
Artikel 53	Artikel 56
Artikel 54	Artikel 45
Artikel 55	Artikel 58
Artikel 56	Artikel 65
Artikel 57	Artikel 66
Artikel 58	Artikel 67
Artikel 59	Artikel 65
Artikel 60	Artikel 89
Artikel 61	Artikel 89
Artikel 62	Artikel 89
Artikel 63	Artikel 89
Artikel 64	Artikel 90
Artikel 65	Artikel 94
Artikel 66	Artikel 95
Artikel 67	Artikel 93
Artikel 68	Artikel 96

Tabell 2: Denna förordning > förordning (EU) nr 305/2011

Denna förordning	Förordning (EU) nr 305/2011
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	—
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5	Artiklarna 17, 18 och 27
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Artikel 13	Artikel 4
Artikel 14	Artikel 5
Artikel 15	Artikel 6
Artikel 16	Artikel 7
Artikel 17	Artikel 8
Artikel 18	Artikel 9
Artikel 19	—
Artikel 20	Artiklarna 11, 12, 13, 14, 15 och 16
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 11
Artikel 23	Artikel 12
Artikel 24	Artikel 13
Artikel 25	Artikel 14
Artikel 26	Artikel 15
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 19
Artikel 32	Artikel 20
Artikel 33	Artikel 21
Artikel 34	Artikel 22
Artikel 35	Artikel 24
Artikel 36	Artikel 25
Artikel 37	Artikel 26

Denna förordning	Förordning (EU) nr 305/2011
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 29
Artikel 40	Artikel 30
Artikel 41	Artiklarna 31 – 34
Artikel 42	Artikel 39
Artikel 43	Artikel 40
Artikel 44	Artikel 41
Artikel 45	Artikel 54
Artikel 46	Artikel 43
Artikel 47	Artikel 44
Artikel 48	Artikel 45
Artikel 49	Artikel 46
Artikel 50	Artikel 47
Artikel 51	Artikel 48
Artikel 52	Artikel 49
Artikel 53	Artikel 50
Artikel 54	Artikel 51
Artikel 55	Artikel 52
Artikel 56	Artikel 53
Artikel 57	—
Artikel 58	Artikel 55
Artikel 59	Artikel 36
Artikel 60	Artikel 37
Artikel 61	Artikel 38
Artikel 62	—
Artikel 63	—
Artikel 64	—
Artikel 65	Artiklarna 56 och 59
Artikel 66	Artikel 57
Artikel 67	Artikel 58
Artikel 68	—
Artikel 69	—
Artikel 70	—
Artikel 71	—
Artikel 72	Artikel 10
Artikel 73	—
Artikel 74	—
Artikel 75	—

Denna förordning	Förordning (EU) nr 305/2011
Artikel 76	—
Artikel 77	—
Artikel 78	—
Artikel 79	—
Artikel 80	—
Artikel 81	—
Artikel 82	—
Artikel 83	—
Artikel 84	—
Artikel 85	Artikel 38a
Artikel 86	Artikel 38b
Artikel 87	Artikel 38c
Artikel 88	Artikel 38d
Artikel 89	Artiklarna 60 – 63
Artikel 90	Artikel 64
Artikel 91	—
Artikel 92	—
Artikel 93	Artikel 67
Artikel 94	Artikel 65
Artikel 95	Artikel 66
Artikel 96	Artikel 68